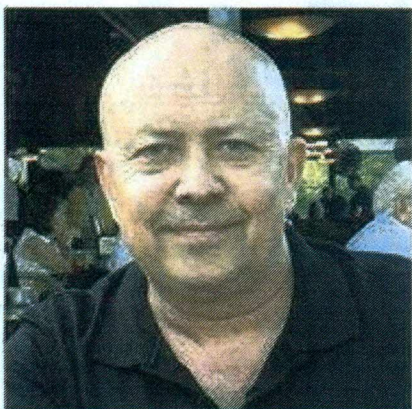

TODIKA Michail Petrovič

vynálezce Todikampu

- účinný nástroj pro omlazení a prodloužení života bez onemocnění
- špičkový anti-stresový přípravek
- protizánětlivý přípravek pro léčbu polyartritidy, radikulitidy, zánětu středního ucha, bolesti v krku, zánětu vaječníků a dalších chorob
- účinné antiparazitální, antibakteriální a antimykotické činidlo
- pomocí Todikampu je možné účinně zbavit lidské tělo stavu chronického stresu, obnovit vysoce aktivní stav imunitního systému u pacientů, a to včetně onkologických onemocnění.

Корреспондент «Комсомольской правды» пообщался с пациентом, который справился со страшным недугом.

В 2009 году «Комсомолка» опубликовала интервью с Андреем Михайловичем Тодица — сыном Михаила Петровича Тодица, который 47 лет назад изобрел препарат, называемый многими «сахаром от рака». С того времени и до наших дней препарат «Тодикамп» помог тысячам людей. В конце 2016 года «Тодикамп» был зарегистрирован в Государственном регистре Министерства здравоохранения Республики Молдова и получил все необходимые документы. Мы снова связались с Андреем Михайловичем Тодица. Напомним, в 1969 году молдавский ученый Михаил Петрович Тодица создал уникальный препарат, получивший название «Тодикамп» в честь создателя. Препарату успешно применялся для лечения радикулита и простуды, гастрита и простатита, артрита и цирроза и других серьезных заболеваний. Как писали в прессе того времени, «Тодица преступил закон, пускаясь исцелять без врачебного диплома на руках». Злобствовали, в первую очередь из-за того, что коффициальной медицине Михаил Петрович Тодица, кандидат географических наук, отношения не имел. Но, несмотря на обвинения и запреты, он продолжал помогать людям.

— Да, мой отец не был медиком, а был канди-

датом географических наук. У него обострился радикулит, и он стал искать средство лечения. Экспериментировал отец на себе. После первого же компресса боли в пояснице прекратились, но мало того, рассосалось несколько инфильтратов, которые были еще со времен войны», — рассказывает сын ученого Андрей Михайлович Тодица.

— Как случилось, что препарат стал лечиться известные личности?

— В свое время отец учился в Московской аспирантуре и у него было немало знакомых в столице, которые, попробовав «Тодикамп», передавали дальше информацию об его эффективности. Как мы это называем — «сарафанное радио». Действительно, у Михаила Петровича лечилось хавого известных людей, в том числе и немало космонавтов. Кроме того, он помог писателю Льву Ошанину, поэту Евгению Епущенко, певцу Иосифу Кобзону, председателю сибирского отделения Академии наук академику Гурию Ивановичу Маруху и многим другим известным людям. То есть тем, у кого был доступ и возможности лечиться на самом высоком уровне, но помог им «Тодикамп». На протяжении 20 лет отец лечил этим препаратом всех, кто к нему обращался.

— Почему понадобилось так много лет, чтобы препарат наконец был сертифицирован?

— Меня долгое время не было в Молдове. Отец умер в 1989 году, а в 1991 году я уехал в США и только 8 лет назад вер-

«ТОДИКАМП» - препарат который не только лечит, но и не дает заболеть!

нулся в Кишинев, для того чтобы завершить работу над проектом моего отца. Для этого потребовалось создать компанию в Молдове, получить все документы для работы, авторизации, утверждения, провести все необходимые исследования и анализы.

Только на это ушло почти три года. Сам процесс сертификации занимает долгое время. У нас все молдавское — как сырье, так и производство. Предприятие работает в Кишиневе.

— Что такое «Тодикамп»? Лекарство от рака?

— Наш препарат сертифицирован в Молдове как пищевая добавка. Он применяется при стрессовых ситуациях, страдающих острыми и хроническими инфекционными заболеваниями, злокачественными и доброкачественными опухолями, нарушении обмена веществ, нарушении сердечно-сосудистой системы, иммунологическими нарушениями, для восстановления организма после тяжелых травм и лучевой терапии. Мы, конечно же, не позиционируем препарат как лечение от раковых заболеваний, но исходя из многолетнего опыта, можно сказать, что он способствует и при лечении различного рода новообразований.

— Это панацея?

— Это не панацея. Препарату нормализует систему организма в целом. После этого организм может сам справиться почти со всеми своими проблемами.

— Сколько препарат безопасен?

— В Министерстве здравоохранения были проведены все необходимые исследования и анализы, которые показали, что наш препарат безопасен для приема вовнутрь. На основании этого он был зарегистрирован в государственном регистре как

пищевая добавка.

— В Молдове чуть ли не каждая вторая женщина В. Помогает ли «Тодикамп» при этом заболевании?

— Скажу из личного опыта. Более 30 лет назад у меня была гепатит В. Две недели провел в инфекционной больнице и потом через месяц я должен был прийти на

контрольный осмотр. Этот месяц я использовал «Тодикамп» наружно и принимал аскорутин. Посмотрев мои анализы, врач был удивлен, потому что у меня все показатели были практически в норме. С тех пор прошел 31 год, а проблема с печенью я так никогда более и не вспоминал.

— Знаю ли о «Тодикампе» в других странах?

— На сегод-

няшний день нашим препаратом пользуются фольклорные в 62 странах. Среди них Швейцария, Германия, США, Израиль, Австралия, Великобритания, Италия, Арабские Эмираты и, конечно, страны СНГ. В России одним из наших представителей является Геннадий Петрович Малахов. Он много писал о «Тодикампе» в своих книгах и рекомендовал наш препарат даже детям, а также говорил о том, что он эффективен и при 4-й стадии рака.

— В препарате на самом деле керосин?

— Это не керосин, но запах керосина присутствует. Это гораздо более сложная фракция переработки нефтепродуктов. «Тодикамп» — это экстракт трехкислородных орехов-молочно-восковой спелости в смеси алифатических и предельных углеводородов.

— А можно купить Ваш препарат в аптеке?

— Конечно, можно. Спрашивайте «Тодикамп» в аптеках Молдовы.

■ ИСТОРИЯ ЧУДЕСНОГО ИСЦЕЛЕНИЯ

«Это не панацея, но нам помогло!»

Андрей Михайлович Тодица рассказал «Комсомолке» много историй чудесного исцеления «Тодикампом». Одна из них была почти невероятной, поэтому мы решили связаться с самой героиней. Речь идет о Надежде Константиновне из Чады-Луги.

В 2000 году моей 12-летней дочери Надежде Кашыриной в Германии удалили опухоль в голове, в среднем мозжечке. Но удалили частично, третья часть все-таки осталась, — рассказала «Комсомолке» Надежда Константиновна. — Доктора сказали, что сделали все, что смогли. Провели три курса химиотерапии и отпустили домой. 9 лет все было, слава Богу, нормально. Зрение было хорошим, ребенок сам ходит и вел нормальную жизнь. Но через 9 лет начался рецидив. Мы поехали в Кишинев, сделали снимок, и он показал, что это оставшаяся опухоль выросла немного, но этого хватало, чтобы состояние стало очень тяжелым. Дочь лежала, не вставала, были постоянные головные боли, рвота, судороги, чего раньше не наблюдалось. Так было 6 месяцев. Врачи в Кишиневе сказали, что оперировать больше не буду, химия на нее плохо действует, потому что опухоль медленно редуцирует. Единственное, что нам делали, это обезболивающие препараты.

Врачи в Кишиневе от нас отказались.

Это было перед Пасхой в 2009 году, мы уже не на что не наделись. Тогда я узнала о «Тодикампе». Получил от Андрея Михайловича препарат, мы незамедлительно стали его применять. На третий день дочка отказалась от обезболивающих, сказала, что болит уже горло. Прошел неделю, вторая третья, мы стали покладывать подушки, сидеть, ходить по чуть-чуть, потом подниматься на ноги. Сил вообще не было, атрофировались мышцы, девочка не могла ходить. Делали все, что говорил Андрей Михайлович: принимали «Тодикамп» и аскорутин, и растили им суставы, позвоночник. В апреле начали лечение «Тодикампом», а осенью дочка уже гуляла на скамейке у двоюродной сестры.

Врачам я сказала, что мы принимаем «Тодикамп», когда переформатим группу инвалидности. Мы перестали к ним ходить. Сейчас дочь взрослая. Препарату приемлет с перерывами два месяца, потом перерыв. Не могу сказать, что Наде бегает, прыгает и абсолютно здорова, но, по крайней мере, вот уже седьмой год она сама себя обслуживает и радуется жизни.

Я говорю правду, ведь это касается моего ребенка!

Справки по телефонам: +373 78 888 038, +373 22 273 249, e-mail todicampsr@gmail.com

TODIKAMP – PREPARÁT, KTERÝ NEJEN LÉČÍ, ALE KTERÝ VÁM ANI NEDOVLÍ ONEMOCNĚT

V roce 2009 „Komsomolka“ publikovala interview s Andrejem M. Todikou – synem Michaila Petroviče Todiky, který před 47 lety vynalezl preparát, mnohými nazývaný jako „lék na rakovinu“.

Od té doby do současnosti preparát Todikamp pomohl mnoha tisícům lidí.

Koncem r.2016 byl Todikamp zaregistrován ve státním registru Ministerstva zdraví Moldavské Republiky a obdržel veškeré nezbytné dokumenty. Znovu jsme se spojili s Andrejem Michailovičem Todikou.

Připomenu, v r. 1969 moldavský vědec Michail Petrovič Todika vynalezl unikátní preparát, který na počest svého vynálezce, byl pojmenován **Todikamp**.

Preparát byl úspěšně používán při léčbě radikulitidy (zánět míšního kořene – pozn. Překl.), nachlazení, zánětu žaludku, artritidy, prostatitidy (zánět prostaty), cirhozy a ostatních vážných onemocněních.

Jak psali toho času v tisku, Todika porušil zákon tím, že se pustil do léčení bez lékařského diplomu v ruce.

Obviňovali ho v první řadě za to, že Michail Petrovič Todika, kandidát geografických věd, neměl žádný vztah k oficiální medicíně. Ale nehledě na obvinění a zákazy, on pokračoval v pomáhání lidem. - Ano, můj otec nebyl zdravotníkem, byl kandidátem geografických věd. U něho se vystupňovala radikulitida a on začal hledat prostředky k vyléčení. Experimentoval sám na sobě.

- Po prvním zábalu se bolesti zastavily, ale ne zcela, zmizelo několik infiltrátů, které byly ještě z dob války, vypráví syn Andrej Michailovič Todika.
- **Jak došlo k tomu, že se preparátem začaly léčit celebrity?**
- Svého času otec studoval na vysoké škole v Moskvě a v hlavním městě měl nemálo známých, kteří vyzkoušeje Todikamp, předávali informaci o jeho efektivitě. Říkáme tomu slovní doporučení. Opravdu, u Michaila Petroviče se léčilo mnoho známých lidí, včetně mnoha kosmonautů. Kromě toho pomohl spisovateli Lvovi Ošaninu, básníkovi Jevgeniji Jevtušenkovi, pěvci Josefu Kobzonovi, předsedovi sibiřského oddělení Akademie věd, akademikovi G.I. Marčukovovi a mnoha dalším známým lidem. To jest těm, kteří měli přístup a příležitost léčit se na nejvyšší úrovni, ale pomohl jim Todikamp.
Přes 20 let otec tímto preparátem léčil všechny, kteří se na něho obrátili.
- **Proč trvalo tak dlouho, než byl preparát certifikován?**
- Já jsem dlouhou dobu nebyl v Moldavii. Otec zemřel v roce 1989 a v r. 1991 jsem odjel do USA a vrátil se před pouhými 8 lety do Kišiněva, abych dokončil práci nad projektem, kterou započal můj otec.

- Proto bylo potřeba vytvořit v Moldavii společnost, získat všechny pracovní dokumenty, autorizace, schválení, provést veškeré nezbytné výzkumy a analýzy. Pouze tohle vzalo 3 roky. Samotný proces certifikace trvá dlouhý čas. U nás je vše moldavské, jak surovina tak výroba. Společnost pracuje v Kišinėvě.
- **Co je to „Todikamp“? Lék na rakovinu?!**
- Náš preparát je v Moldavii certifikován jako potravinový doplněk.
- Používá se při léčbě pacientů, kteří trpí akutními i chronickými infekčními nemocemi, zhoubnými i nezhoubnými nádory, metabolickými poruchami, patologií srdečně – cévní soustavy, imunologickými poruchami, na obnovu organismu po těžkých otravách a radiačním poškození. My, samozřejmě nestavíme preparát jako lék na rakovinu, ale na základě půl století zkušeností lze říci, že je platný i při léčbě různých druhů novotvarů.
- Není to všelék. Preparát normalizuje systém organismu jako celku. A potom organismus může sám zvládnout téměř všechny své problémy.
- Na Ministerstvu zdraví byly provedeny veškeré potřebné sledování a analýzy, které ukázaly, že náš preparát je bezpečný pro vnitřní užívání. Na základě tohoto byl zaregistrován ve státním registru jako doplněk stravy.
- **V Moldavii je téměř epidemie hepatitidy B. Pomáhá Todikamp při tomto onemocnění?**
- Řeknu Vám z vlastní zkušenosti. Před více než 30 ti lety jsem měl hepatitidu B. Dva týdny jsem byl na infekčním v nemocnici a potom za měsíc jsem musel jít na kontrolní prohlídku.
- Tento měsíc jsem užíval Todikamp zevně i vnitřně. Když se dívali na moje výsledky, lékař byl udiven, že veškeré ukazatele byly prakticky v normě. Od té doby uběhlo 31 let a já jsem nikdy již neměl problémy s játry.

Vědí o Todikampu v jiných zemích?

K dnešnímu dni náš preparát užívají nemocní v 62 zemích světa. Mezi nimi je Švýcarsko, Německo, USA, Austrálie, Velká Británie, Itálie, Arabské emiráty a nakonec i země SNS. V Rusku je jedním z našich reprezentantů Genadij Petrovič Malachov. On mnoho psal o Todikampu ve svých knihách a doporučuje náš preparát i dětem, a také hovořil o tom, že je efektivní i ve 4. stadiu rakoviny.

V přípravku je vlastně petrolej?

To není petrolej, ale zápach petroleje je přítomný. Je to mnohem složitější frakce produktů zpracování ropy. Todikamp – to je extrakt vlašských ořechů mléčné zralosti ve směsi alifatických nasycených uhlovodíků.

A je možné koupit Váš preparát v lékárně?

Samozřejmě, je to možné. Ptejte se na Todikamp v lékárnách Moldavie.

TODIKAMP – bílý čištěný petrolej s extraktem ze zelených vlašských ořechů mléčné zralosti

Farmakologický účinek:

Todikamp má silné membráno stabilizační, protizánětlivé a protinádorové účinky. Eliminuje mezilehlé a intersticiální edémy, přispívá ke vstřebávání hematomů a posttraumatických infiltrátů. Snižuje projevy alergických reakcí při celkové desenzibilizaci organismu. Obnovuje krevní obraz, aktivuje procesy buněčné imunity, zvyšuje fagocytární aktivitu makrofágů a stimuluje chemotaxi; blokuje volné radikály a brzdí procesy peroxidace lipidů; vykazuje antibakteriální a antifungální aktivitu, zabraňuje pronikání virových agens přes buněčnou membránu, zvyšuje metabolismus v těle a normalizuje hormonální rovnováhu; obnovuje funkci jater a má mírný choleretický účinek.

Způsob použití:

Přípravek se používá k léčbě pacientů, trpících akutními i chronickými infekčními chorobami, zhoubnými i nezhoubnými nádory, metabolickými poruchami, poruchami kardiovaskulárního systému, imunologickými poruchami, při obnově organismu po těžkých otravách a radiačním poškození.

Způsoby aplikace:

Přípravek pro orální a zevní užití.

Vnitřně:

Todikamp užívejte perorálně ve výši 1 kapka na 2 kg váhy 1-3 x / denně 30 minut před jídlem. Doporučuje se začít se 7 kapkami a postupně navyšovat do vypočtené dávky. Při těžkých onkologických onemocněních může být dávka zvýšena trojnásobně, vždy se zapíjí 1 lžící lněného oleje. V případě intoxikace (nevolnost, bolesti hlavy, slabost, snížení apetitu) přerušit příjem na dva dny a zmenšit dávku na 5 kapek. Projevy těchto příznaků svědčí o ozdravení ohniska infekce, smrti nádorových buněk a vstupu produktů rozpadu do krevního řečiště. Takže se doporučuje příjem bohaté alkalické vody a příjem sorbentů (zeolit, bílá hlína /jíl/ atd).

Obklady:

Čistou gázu, přeloženou do 4 vrstev, o velikosti dlaně zvlhčit Todikampem (ne více, než jednu čajovou lžičkou) a přiložit na kůži v oblasti postiženého orgánu. Přes gázu použijte kompresní obvaz a silnou tkaninu. Po 20-ti minutách obvaz sejmout a kůži potřít olivovým olejem. Používá se na hluboké léze kloubů a poškození vnitřních orgánů.

Vtírání:

Nevelké množství Todikampu nanést na kůži a vetřít do úplného vstřebání. Používá se na podkožní, svalové a kloubní léze.

Mazání:

Todikamp nanést na poškozenou kůži bez vtírání. Použít při povrchových poraněních pokožky a podkožní tukové tkáně.

Vstříkování:

1ml Todikampu zavést do vagíny pomocí stříkačky (bez jehly). Efektivní při léčbě patologie děložního čípku a pánevních orgánů.

Mikroklyzma:

3-5 ml Todikampu smíchat s 5 ml lněného oleje a zavést do konečníku.

Představujeme Vám Todikamp.

Pomůže i Vám legendární petrolej?

Příběh tohoto unikátního preparátu se začal psát před více jak 45 lety. Todikamp objevil ruský vědec, kandidát geografických věd a lidový léčitel **Michail Petrovič Todika**, který se pomocí Todikampu uzdravil nejdříve sám z mnoha vážných nemocí a pak v průběhu následujících zhruba 20 let uzdravoval lidi, kteří jeho pomoc vyhledali nebo kterým klasická medicína pomoci nedokázala. Po téměř 20 letech perzekucí byly konečně uznány léčivé schopnosti Todikampu. Mezi pr

vními, kdo z odborné veřejnosti pochválil působení Todikampu, byl profesor **Andrej Georgijevič Malenkov**, který pracoval nedaleko **Moskvy** v Minmedpromu a jehož odborný výzkum skutečně potvrdil prospěšné účinky Todikampu.

Profesor Malenkov s kolegy odhalil vztah mezi odolností organismu vůči vytváření nádorů a silou spojů mezi buňkami v tkáních. To se shodovalo s hypotézou Todiky, která objasňovala zázračnost jeho preparátu. Podstata hypotézy spočívala v tom, že čím pevněji jsou buňky mezi sebou spojeny, tím obtížněji se v nich vytvářejí nádory a objevují metastázy. **Todikamp zvyšuje spojení mezi buňkami**, a tím je léčí z onkologických onemocnění. Profesor Malenkov říká, že Todikamp je pozoruhodný tím, že dovoluje spoléhat se na nepřímý přístup k léčení onkologických onemocnění. Neprobíhá boj přímo s nádorem, ale s příčinami, jež je vyvolávají.

TODIKAMP je organický přípravek extraktu zelených vlašských ořechů mléčné zralosti a zvláštním způsobem čišťeného petroleje. Při dodržení správného dávkování je preparát absolutně netoxický, **bez vedlejších účinků** a je charakteristický všestranným pozitivním-blahodárným působením na organismus.

TODIKAMP zcela oprávněně nazývají kouzelným prostředkem prodlužujícím mládí a zbavující mnoha onemocnění.

Dnes originální /rodinnou/ technologii přípravy preparátu vlastní **syn objevitele** Todikampu – **Andrej Michailovič Todika**, který ho vyrábí v Moldavii.

Co je to Todikamp ?

Zázračný přípravek, prodlužující život.

Výjimečná tekutina, která s úspěchem **léčí onkologické nemoci** a velké množství jiných –

jakými jsou kardiovaskulární, urogenitální, zánětlivé procesy, parazity, problémy s vlasy i kůží.

Prostředek, jehož současné užívání zachránilo tisíce životů.

Univerzální fyto imunomodulátor zajišťující upevnění ochranných funkcí organismu.

“Kouzelně” omlazující elixír širokého použití, jehož cílem je i prevence.

Přírodní „lék“, jehož exkluzivní metodika umožňuje použít maximální koncentraci aktivních léčivých látek v daném preparátu.

Všechno toto definuje přípravek Todikamp, vytvořený téměř před půl stoletím talentovaným moldavským vědcem Michaiilem Petrovičem Todikou.

Užívání Todikampu (jak vnější, tak vnitřní) vede k úžasným výsledkům, o čemž svědčí úspěšné léčení přípravkem za období více než 45 let.

Vynikající recept se stal opravdovým zlomem v léčení onkologicky nemocných a daleko předstihl svou dobu.

Ovšem, jako mnohé geniality, nebyl oficiálně uznán. Dostal se do sítě tradičních byrokratických průtahů, nicméně Todikamp pokračoval v léčení. Dělal opravdové zázraky, v krátké době zbavoval lidi rakoviny i jiných neduhů.

Nabízíme originální Todikamp připravovaný podle rodinné receptury Michaila Petroviče Todiky.

Současnost:

Na tradiční přípravu unikátního receptu Todikampu dohlíží syn vědce – Andrei Michailovič Todika.

Univerzální tinktura přírodního původu je znám a oblíben v 53 zemích po celém světě. Mnoholetá praxe úspěšného uplatnění preparátu již dosáhlo vysoké efektivity.

Todikamp a Echinokok: Ukázalo se, že Todikamp také působí na hojení ran a stabilizuje tkáňové systémy, jinak řečeno zvyšuje odolnost tkání vůči vytváření nádorů. Mimo jiné je vhodný jako preventivní přípravek proti rakovině. Pokusy profesora Malenkova potvrdily, že Todikamp nevyvolává změny u zdravých živočichů a pomáhá aktivovat rezervy imunitního systému organismu. Vědci z Vysoké školy lékařské v Moskvě zjistili ještě jednu schopnost Todikampu – úspěšně léčí echinokokózu. Echinokok (Měchožil zhoubný) je parazit, který je pro člověka velmi nebezpečný. Čím déle ho v sobě máme, tím více škody je schopen našemu organismu napáchat. Todikamp ničí samotného parazita a zároveň stimuluje imunitní systém k likvidaci infekce, která vzniká při zneškodnění tohoto parazita. Todikamp tedy lze použít i jako protiparazitální přípravek.

Mějte zdravý, šťastný a dlouhý život !

VIDEO O HISTORII POUŽÍVÁNÍ BÍLÉHO PETROLEJE V RUSKU

<https://www.youtube.com/watch?v=AC2dg9Lftm8>

UŽÍVÁNÍ A APLIKACE TODIKAMPU

Sodoterapie:

Ráno nalačno 1/2 čajové lžičky sody rozmícháme v malém množství horké vody (lepší vařící vody), doléváme chladnou vodu do 1 sklenice, aby byla teplota 40-45 stupňů a vypijeme. V průběhu dne pijeme sodu mezi příjmem jídla, 30 minut před jídlem, nebo 1 hodinu po jídle. V žaludku nesmí být strava, tzn. nesmí zde docházet k trávicímu procesu. Užívat až 3x denně.

Mikroklyzmy:

3 ml extraktu Todikamp zpočátku smíchat s 3 ml rakytníkového, konopného nebo dýňového oleje a zavést do konečníku. 3ml je asi 30 kapek (1/2 čajové lžičky). Celkových 6ml je jedna zarovnaná čajová lžička. Množství oleje se může postupně snižovat, až po 5-7 dnech používáme samotný Todikamp. Každodenní procedúra.

Nejlepší koupit ve zdravotnických potřebách balónek na mikroklyzmata. Balonek lehounce zmačknout a pustit, aby se nasála opravdu jen tekutina ze lžičky. Ve svislé poloze zavést asi 2 cm do konečníku a zase jen zlehka zmačknout, aby se vytlačila všechna tekutina, ale nefoukali jsme tam zbytečně vzduch. Můžeme samozřejmě různě improvizovat. Hlavně nějak Todikamp dostat do konečníku.

Externí aplikace:

Potírat a vtírat oblast jater 2x denně – nevelké množství extraktu nanést na pokožku a vtírat do úplného vstřebání.

Každodenní zábaly na oblast jater:

Zábal:

Čistou gázu o rozměru dlaně, složenou do čtyř vrstev navlhčit Todikampem (ne více, než 1 čajovou lžičkou) a přiložit na **pokožku problematické oblasti**. Na gázu přiložit zábalový papír (pauzovací, pečící) a na to přiložíme ještě hrubou tkaninu, např. froté ručník. Po 20-ti minutách zábal sejmout a namazat pokožku olivovým olejem.

Každodenní procedúra.

Doporučuje se 1-2 x denně vtírat Todikamp do oblasti zad a to po obou stranách od páteře a rovněž na chodidla. Toto velice aktivuje veškeré vnitřní orgány, neboť zde mají své projekční zóny.

Vnitřní příjem:

Příjem začít na 9-ti kapkách 3x denně. Každý den zvyšujeme o 4 kapky a dojdeme tak do VDD- Vypočtené Denní Dávky (VDD= 1 kapka Todikampu na 2 kg váhy). A pokračujeme v tomto objemu 3x denně 30 minut před jídlem nebo 1 hodinu po jídle.

Extrakt je vhodné smíchat s dýňovým nebo ještě lépe konopným olejem v poměru 1:3 (1 lžička Todikampu a 3 lžičky-polévková lžíce oleje), nebo po užití Todikampu zajist polévkovou lžící nějakého za studena lisovaného oleje. Pokud budete zapíjet vodou, budete pořád cítit petrolej. Po celou dobu užívání se doporučuje pít hodně čisté vody (vždy s odstupem od Todikampu) a užívat nějaký jíl (křemelinu) na pročištění střev a odvádění škodlivých a toxických látek z těla.

Doba užívání: 2 měsíce, poté udělat 6-8 dní přestávku a zahájit druhou kůru, kterou můžeme začít na 25-30ti kapkách.

V tomto období se nedoporučuje užívat antibiotika.

V případě chemoterapie lze Todikamp začít užívat 4-5 dní PO SKONČENÍ CHEMOTERAPIE. V případě podávané slabé chemoterapie v tabletách lze kombinovat společně.

Skladovat nejlépe na temném a chladném místě (možno ale i při pokojové teplotě).

Tato doporučení nejsou, a ani nenahrazují lékařskou konzultaci, či lékařskou praxi.
Pro oficiální lékařskou pomoc se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

Dopisy vděčných pacientů M. P. Todiky

V těchto dopisech potvrzují svá vyléčení a toto stvrzují svými podpisy před notářem.

Zároveň žádají nejvyšší místa SSSR, aby byl tento lék uzákoněn a byl dostupný pro širokou veřejnost.

Tyto dopisy a mnoho dalších informací, včetně úryvku z knihy G.P. Malachova Neobvyklé způsoby uzdravení, naleznete na stránkách:

www.lekarenskypetrolej.cz

Tuto zázračnou tinkturu můžete již zakoupit i v ČR po názvem „Todikamp“ nebo „Todicamp“

В ГОСКОМИЗОБРЕТЕНИИ СССР

ПОДТВЕРЖДЕНИЕ

Прошу узаконить и пустить в массовое производство ценное лекарство - керосиновую настойку, изготовленную доцентом т.Тодиной М.П. в г.Кимшинове, так как действие ее очень эффективно и многим помогает даже в таких заболеваниях как рак.

Мой внук Борщак В. 1983 г. рождения был оперирован в ВОНЦе г.Москвы в октябре 1984 г. по поводу опухоли Вильма левой почки с метастазами забрюшинны и легких. Удалена опухоль, почка. Там же прошел 2-а курса химиотерапии, курс лучевой терапии и выписан с гарантией на 20% в декабре 1984 г.

С января 1985 г. по сегодняшний день мы даем лекарство т.Тодиной между курсами химиотерапии (пьем 2-а раза в день по 30 капель за 20 мин до еды и натираем р-ны лимфоузлов).

Мальчик хорошо развивается. Периодические проверки в ВОНЦе г.Москвы говорили, что пока все нормально, в то время как большинство детей, поступивших тогда в ВОНЦ в одно время с нашим внуком, уже погибли. Они принимали только химиотерапию, не пользовались настойкой т.Тодиной М.П.

Это лекарство эффективно и против ангины, что проверено на нашей семье - вылечивает за 3 дня.

Считаю, что это лекарство должно быть узаконено и продаваться в аптеках по рецепту врача.

Это очень важно, ведь речь идет о жизни людей.

Быть может химиотерапия в сочетании с керосиной настойкой по рецепту т.Тодиной М.П. и есть противораковое решение?

У нас есть много примеров, когда Минздрав СССР годами не реагирует на важные лечебные предложения. Вспомните врачей тт.Илизарова, Федорова, Касьяна, методы которых не признавались десятилетиями. Не хочется, чтобы это повторилось и в отношении рецепта т.Тодиной М.П.

Заместитель директора по учебно-воспитательной работе
СП № 52 г. Кимшинова

Л.Чепишко

ул.Дзержинского 49а, кв.28.

23.11-1984 г. - С большой радостью добавляю следующее: в декабре 1986г. в ВОНЦе г.Москвы моего внука Борщак Виталия сняли с инвалидности и с учета - как выздоровевшего.

Rakovina ledviny

STÁTNÍ VÝBOR PRO VYNÁLEZY SSSR

POTVRZENÍ

Žádám o legalizaci a zahájení masové výroby cenného léku – petrolejové tinktury vyrobené docentem soudruhem Todika M.P. ve městě Kišiněv, protože je velmi účinný a pomáhá mnoha lidem dokonce i proti takovým nemocem jako rakovina.

Můj vnuk Borščak V., narozený v roce 1983, byl operován v VONC (onkologické centrum) města Moskvy v říjnu 1984 roku z důvodu nefroblastomu (Wilmsův tumor) levé ledviny s metastázami v retroperitoneu a plicích. Tumor a ledvina byly odstraněny. Ve stejném ústavu také absolvoval 2 kúry chemoterapie, radioterapii a byl propuštěn v prosinci 1984 s garancí 20%.

Od ledna 1985 do dnešního dne podáváme lek soudruha Todiki v období mezi kúrami chemoterapie (2x denně á 30 kapek 20 minut před jídlem a potíráme oblasti limfatických uzlin).

Chlapeček dobře prospívá. Pravidelné kontroly v VONC města Moskvy ukazují, že vše je v pořádku, zatímco většina dětí, které byly tehdy přijaty do VONC společně s našim vnukem, již nežije. Absolvovali pouze chemoterapii a neužívali tinkturu soudruha Todiki M.P.

Tento lék je účinný i na angínu, což jsme ověřili v naší rodině – vylečí během 3 dnů.

Domnívám se, že tento lék musí být legalizován a prodáván v lékárně na lékařský předpis.

Je to velmi důležité, jedná se přece o lidské životy.

Je možné, že je chemoterapie v kombinaci s petrolejovou tinkturou podle receptu soudruha Todiki M.P. řešením proti rakovině.

Existuje mnoho příkladů, kdy Ministerstvo zdravotnictví SSSR léta nereaguje na významné nabídky léčení. Vzpomeňte si na lékaře soudruhy Ilizarova, Fedorova, Kasjana, jejichž metody nebyly uznány v průběhu desítek let. Nechtěl bych, aby se toto opakovalo ve vztahu k receptu soudruha Todiki M.P.

Zástupce ředitele pro
vzdělání a výchovu

základní školy č. 52 města Kišiněv /podpis/
/razítko školy/

L. Čepiško

PSČ 277028, m. Kišiněv, ul. Dzeržinskogo 49a, byt 28.

23.2.1987 – S velkou radostí dodávám následující: v prosinci 1986 byl můj vnuk Borščak Vitalij vyřazen z evidence VONC jako vylečený.

/podpis/

В ГОСКОМИЗОБРЕТЕНИЯ СССРПОДТВЕРЖДЕНИЕ

Я, Пучкова Г.В. 1936 года рождения подтверждаю следующее:

Мой муж Пучков А.Г. 1934 года рождения был оперирован в Москве в институте нейрохирургии им. Буденко по поводу удаления опухоли мозга. После операции мне сообщили, что опухоль злокачественная внутримозговая и удалить не смогли полностью, а только частично.

Весной 1985 года мне сообщили из института им. Буденко, что начался рецидив и что он неоперабельный.

По совету людей мы обратились за помощью к доценту т. Тадико М.П. из г. Кишинёва, он дал нам лекарство с легким запахом керосина соломенного цвета. На это лекарство Госкомизобретений СССР выдал тов. Тадико М.П. приоритетную справку в 1972 году и вторично в 1981 году.

Благодаря этому лекарству уже 5-й год мой муж чувствует себя хорошо, каждые полгода ездит в институт им. Буденко на проверку, где не обнаруживают рост опухоли. Никаких других лекарств он не принимает по заключению врачей из института нейрохирургии им. Буденко.

Прошу быстрее дать нуждающимся это спасительное лекарство.

Мой адрес:

СССР, Криулянский р-н, с. Гратиешты, ул. Кынеску, д.6, кв.5

9.01-1989 г.

Подпись:

Подпись тов. Пучковой Г.В.

Удостоверено

"12" Января 1989 г.

STÁTNÍ VÝBOR PRO VYNÁLEZY SSSR

POTVRZENÍ

Já, Pučkova G.V., narozená v roce 1936, potvrzuji následující:

Můj manžel, Pučkov A.G., narozený v roce 1934, byl operován v Moskvě v ústavu neurochirurgie Budenko z důvodu odstranění nádoru na mozku. Po operaci mi bylo sděleno, že je nádor zhoubný, vnitřní a že se ho nepovedlo odstranit úplně, ale jen částečně.

Na jaře roku 1985 mi bylo sděleno ústavem Budenko, že došlo k recidivě a že operace není možná.

Na doporučení lidí jsme požadali o pomoc docenta soudruha Tadiko M.P. z města Kišiněv, který nam dal lék slaměného odstínu s lehkou vůní petroleje. Pro tento lék vydal Státní výbor pro vynálezy SSSR soudruhu Tadiko M.P. prvotní potvrzení v roce 1972 a podruhé v roce 1981.

Díky tomuto léku se můj manžel cítí dobře již 5 let, jednou za půl roku jezdí na kontroly do ústavu Budenko, kde zjišťují, že nádor neroste. Manžel neužívá žádné jiné léky v souladu s posudkem lékařů z ústavu neurochirurgie Budenko.

Žádám o rychlejší poskytnutí tohoto záchranného léku potřebným.

Má adresa:

MSSR, Kriuljanskij okres, vesnice Gratiešty, ul. Jeminesku, dům 6, byt 5.

09.01.1989

Podpis: /podpis/

Podpis Pučkové G.V.

Ověřeno /podpis/

/razítko/

12. ledna 1989

РСС МОЛДОВЕНЯСКЭ
СОВЕТУЛ СЭТЕСК ПЭШКАНЬ
ДЕ ДЕПУТАЦЬ
АИ ОАМЕНИЛОР МУНЧИИ
ДИН РАЙОНУЛ КОТОВСКИИ

МОЛДАВСКАЯ ССР
ПАШКАНСКИИ
СЕЛЬСКИИ СОВЕТ
ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ
КОТОВСКОГО РАЙОНА

РЕШЕНИЕ

19. II. 87г.

_____ сессия _____ созыва

с. Пашканы

Подтверждение

Я, Истрати Иван Дмитриевич, 1928 года рождения подтверждаю следующее:

В 1980 году я сломал левую ногу (открытый перелом). Лечился в Котовской районной больнице. В 1985 году летом нога стало сильно болеть, опухать, синеть. В августе лежал в Лапушнянской больнице почти месяц. Больница не помогла. Стала опухать и другая нога. В Котовской райбольнице мне предложили ~~срезать~~ резать ногу. Я отказался.

Через одного врача в Кишиневе я узнал адрес т. Тодика Михаила Петровича, ~~доктора~~ доцента, изобретателя. Он мне дал лекарство и сказал как пользоваться им.

Рана от гангрены исчезла, прошли непрерывные боли, опухоль исчезла. Прошли и другие боли: зубные, ангина, желудка, нервной системы. А также, после применения лекарства, и у моей жены: киста, геморрой, нервы, сердца постоянно не выносимые боли прошли.

Разве можно не выдавать народу такое спасение от боли и инвалидности?

Прошу помощи, чтобы дали народу это лекарство.
Большая благодарность за лекарство М.П. Тодика.

Мой адрес: МССР, Котовский район, с. Пашканы, Истрати Иван Дмитриевич
и Зинаида Степановна.

Наши подписи
Иван Истрати *Зинаида Степановна*

Moldavská SSR
Paškanská obecní rada
poslanců pracujících
Kotovského okresu

ROZHODNUTÍ

19.02.1987

_____ zasedání _____ svolání

vesnice Paškany

Potvrzení

Já, Istrati Ivan Dmitrievič, narozený v roce 1928 potvrzuji následující:

V roce 1980 jsem utrpěl zlomeninu levé nohy (otevřená zlomenina). Lečil jsem se v Kotovské okresní nemocnici. V létě roku 1985 mi začala noha silně bolet, otékat a modrat. V srpnu jsem ležel v Ljapušňanské nemocnici skoro měsíc. Léčení v nemocnici mi nepomohlo. Začala mi otékat i druhá noha. V Kotovské okresní nemocnici mi navrhli amputaci nohy. Odmítl jsem.

Jeden právník v Kišiněvu mi poskytl adresu soudruha Todika Michaila Petroviče, docenta, vynálezce, který mi dal lek a vysvětlil, jak ho mám používat.

Rána od gangrény zmizela, přestaly nepřetržité bolesti, otok ustoupil. Přestaly i další bolesti: zubní, angína, žaludeční, nervové soustavy. Po užívání tohoto léku zmizely také zdravotní potíže u mé manželky: cysta, hemeroidy, nervy, srdce, přestaly trvalé nesnesitelné bolesti.

Jak je možné, že není lidu poskytnuta taková záchrana proti bolesti a invaliditě?

Žádám o pomoc, aby lidu byl poskytnut tento lék.

Velký vděk za lék patří M.P. Todika.

Má adresa: MSSR, Kotovský okres, vesnice Paškany, Istrati Ivan Dmitrievič
a Zinaida Stěpanovna.

Naše podpisy /podpisy 2x/

В ГОСКОМИТЕТ СССР ПО ДЕЛАМ
ИЗОБРЕТЕНИЯ И ОТКРЫТИЯ

ПО Д Т В Е Р Ж Д Е Н И Е

Я, Бабурии Николай Александрович, рождения 1920 года, подтверждаю следующее: с 1964 года у меня были сильные головные боли, которые мешали мне нормально работать.

В 1966 году по болезни я, был уволен в запас с диагнозом:

Общий артеросклероз и корональное состояние головы.

С каждым годом головные боли усиливались, несмотря на систематическое лечение.

Весной 1977 года, я обратился за помощью к доценту тов. ТОЛИКА Михайлу Петровичу, он дал мне лекарство (жидкость соломенного цвета с запахом керосина) и сказал делать компресс на шейный отдел позвоночника, после двух компрессов головные боли исчезли и до сих пор не беспокоят. Прошу помочь чтобы это чудо-действенное лекарство вылечило всех нуждающихся в нем, страдающих такой болью.

Моя адрес: п. Чимишлия

ул. Б-Главана д.8 тел.кв. 2-22-77

Начальник Чимишлийской автошколы ДОСААФ СССР

Н.Бабурии

19.08.80г.

Подпись тов. Бабурина Н.А. удостоверяю.

Зам.председателя ЦК ДОСААФ СССР

И.Сухоруков

Ateroskleróza

STÁTNÍ VÝBOR SSSR PRO
VYNÁLEZY A OBJEVY

POTVRZENÍ

Já, Baburin Nikolaj Alexandrovič, narozený v roce 1920, potvrzuji následující: od roku 1964 jsem trpěl silnými bolestí hlavy, které mi bránily v normální práci.

V roce 1966 jsem byl propuštěn do zálohy ze zdravotních důvodů s diagnózou Celková ateroskleróza a koronární stav hlavy.

Rok od roku se bolest stupňovala nehledě na pravidelnou léčbu. Na jaře roku 1977 jsem požádal o pomoc docenta soudruha TODIKA Michaila Petroviče, který mi dal lék (tekutina slaměného odstínu s vůní petroleje) a doporučil dělat obklady na krční páteř, po dvou obkladech bolesti přestaly a dodnes mě netrápí.

Žádám o pomoc, aby tento zázračný lék vyléčil všechny potřebné, kdo trpí takovými bolestmi.

Má adresa: obec Čimišlija
ul. B-Glavana dům 8, tel. byt 2-22-77

Ředitel Čimišlinské autoškoly DOSAAF MSSR

/podpis/ N. Baburin
19.08.1980

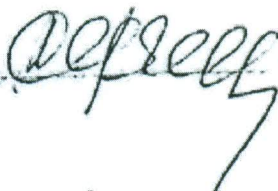
Podpis soudruha Baburina N.A. ověřuji.
Místopředseda CK DOSAAF MSSR
/podpis/ I. Suchorukov

Я, Адмирал Флота Сергеев Н.Д., прошел курс лечения (четыре компресса на область пяточных костей) препаратом тов. ТОДИКА М.П. по поводу пяточных шпор с подпяточными бурситами, подтвержденных рентгенологически.

В результате этого лечения длительно беспокоившие меня боли, ранее плохо поддававшиеся другим способам терапии, прошли и в настоящее время я чувствую себя в этом плане практически здоровым.

Полагаю бы целесообразным провести научно-обоснованные клинические испытания препаратом тов. ТОДИКА М.П.

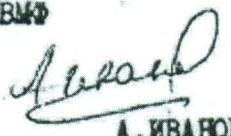
ВОЕННЫЙ ИНСПЕКТОР-СОВЕТНИК
ГРУППЫ ГЕНЕРАЛЬНЫХ ИНСПЕКТОРОВ МИНИСТЕРСТВА
ОБОРОНЫ СССР
АДМИРАЛ ФЛОТА

Н. СЕРГЕЕВ

Подпись Н.Д.Сергеева заверяю -
начальник 39 ЦЕНТРАЛЬНОЙ ПОЛИКЛИНИКИ ВМФ
ПОЛКОВНИК МЕДИЦИНСКОЙ СЛУЖБЫ

А. ИВАНОВ

"6" января 1981 г.

Patní ostruhy

Já, Admirál Námořnictva Sergejev N.D., jsem absolvoval léčebnou kúru (čtyři obklady na oblast patních kostí) přípravkem soudruha TODIKA M.P. z důvodu patních ostruh s patní burzitidou potvrzených rentgenem.

Následkem této léčby přestaly bolesti, které mě trápily po dlouhou dobu a na které nezabíraly jiné terapeutické metody. V současné době se cítím v této věci prakticky zdravým.

Pokládám za účelné provedení vědecky podložených klinických zkoušek přípravku soudruha TODIKA M.P.

VOJENSKÝ INSPEKTOR-PORADCE
SKUPINY GENERÁLNÍCH INSPEKTORŮ MINISTERSTVA
OBRANY SSSR
ADMIRÁL NÁMOŘNICTVA /podpis/ N. SERGEJEV

Podpis N.D. Sergejeva ověřuji –
ŘEDITEL 39. ÚSTŘEDNÍ POLIKLINIKY VMF
PLUKOVNÍK ZDRAVOTNICKÉ SLUŽBY /podpis/ A. IVANOV

/razítko/

6. ledna 1981

СОЧИЕТАТЯ
„ШТИИЦА“
ДНИ РСР МОЛДОВЕНЯСКЪ
ор. КИШИНЪУ

тел. 3-23-14, 3-23-81

ОБЩЕСТВО
„ЗНАНИЕ“
МОЛДАВСКОЙ ССР
г. КИШИНЕВ

№ _____

21 _____ мая 1967

В Госкомитет Совета Министров СССР
по делам изобретений и открытий

ПОДТВЕРЖДЕНИЕ

Я, Постоваи Софья Кирилловна, 1932 года рождения,
подтверждаю следующее:

В течение 6 лет я страдала от болей радикулита,
коронарного склероза с изменением миокарда сердца, а также
боли в правой стороне головы и правого глаза.

Коронарный склероз и изменения в миокарде были подтвержде-
ны электрокардиограммой от 24 марта 1975 года. За последние
время резко теряю зрение правого глаза. Систематически
лечилась, но боли, и одышка оставались, из-за одышки часто
останавливалась отдыхать, даже на ровном месте.

В конце марта 1975 года, я узнала о том, что тов. ТОДКА
Михаил Петрович изготовил и испытал на себе препарат, который
излечивает разные болезни. Я обратилась к нему с просьбой
помочь избавиться от радикулита. Он сказал, что помимо ради-
кулита я избавлюсь от болей в сердце, одышки и даже от голов-
ных болей. Мне не верилось, однако, применив этот "чудо"
препарат, наружно, вылечилась от радикулита, от одышки и вер-
нула зрение правому глазу, излечила головные боли. Никогда
бы не поверила, если бы не ощутила результатов на себе.

Лично я, выражаю большую благодарность Михаилу Петровичу
и желаю как можно быстрее помочь и другим больным пользоваться
этим препаратом.

По этому обращаюсь в Госкомитет Совета Министров СССР
по делам изобретений и открытий с просьбой быстрее добиться
применения этого препарата в медицинской практике, так как я

раньше ни за что бы не поверила, что возможно существование
такого эффективного лекарства.

С уважением

Софья Кирилловна Постован,
референт правления общества "Знание" Молдавской ССР.

Мой адрес:

г.Кишинев, Московский проспект, 31, кв.98.

Подпись тов. Постован заверяю:

Зам. председателя правления
общества "Знание" ССР

(Handwritten signature)
И. Шитов

СОЧ НЕТЛЯ
„ШТИИИЦА“
ЛИМ ГСС МОЛДОВЕ НЯС КЗ
ор. КИШИКЭУ

TELEFON 3-23-14. 3-23-81

Společnost
„ZNANIJE /Poznání“
Moldavské SSR
KIŠINĚV

Č.

21. května 1967

Státní výbor Rady ministrů SSSR pro
vynálezy a objevy

POTVRZENÍ

Já, Sofia Kirillovna Postovan, naroz. 1932, potvrzuji, že:

Po dobu 6 let jsem trpěla radikulitidou, koronární sklerózou se změnou myokardu srdce, rovněž jsem měla bolesti pravé strany hlavy a pravého oka.

Koronární skleróza a změny myokardu byly potvrzeny elektrokardiogramem ze dne 24. března 1975. V poslední době jsem prudce ztrácela zrak na pravém oku. Systematicky jsem se léčila, ale bolesti a dušnost přetrvávaly, kvůli dušnosti jsem se často musela zastavit a odpočinout si, dokonce i na rovině.

Koncem března 1975 jsem se dozvěděla, že pan Michail Petrovič TODIKA vyrobil a vyzkoušel na sobě přípravek, který léčí různé nemoci. Obrátila jsem se na něj s prosbou, aby mi pomohl zbavit se radikulitidy. Řekl, že kromě radikulitidy se zbavím i bolestí srdce, dušnosti a dokonce i bolestí hlavy. Nechtěla jsem tomu věřit, ovšem když jsem vyzkoušela ten „zázračný“ přípravek, zevně, uzdravila jsem se z radikulitidy, dušnosti a vrátil se mi zrak na pravém oku, vyléčily se bolesti hlavy. Nikdy bych tomu nevěřila, kdybych nepocítila výsledky sama na sobě.

Já osobně nesmírně děkuji Michailu Petroviči a přeji si, aby i dalším nemocným bylo co nejrychleji umožněno užívat tento přípravek.

Proto se obracím na Státní výbor Rady ministrů SSSR pro vynálezy a objevy se žádostí, aby co nejrychleji docílil použití tohoto přípravku v lékařské praxi, protože dřív bych ani za nic nevěřila, že je možné, aby existoval tak účinný lék.

S pozdravem

**Sofia Kirillovna Postovan,
Referent představenstva spol. "Znanije" Moldavské SSR**

Moje adresa:

Kišiněv, Moskovskij prospekt 31, byt 98.

Podpis pí. Postovan ověřil:

**L. Šitov, zástupce
předsedy představenstva
spolku „Znanije“ MSSR**

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized, cursive script.

ГОСКОМИЗОБРЕТЕНИИ СССР

ПОДТВЕРЖДЕНИЕ

Мы, Столяр Александр Владимирович и Альбина Михайловна подтверждаем следующее: 2.12.85г. в г.Кишиневе в отделении нейрохирургии нашего сына Игоря 1973 года рождения, оперировали по поводу медуллобластомы мозжечка, т.е. злокачественной опухоли правого мозжечка. Оперировал сына нейрохирург Главан Ю.И., после того, что был готов результат гистологии Главан нам сказал, что жить Игорь не будет, но когда наступит этот час он тоже не знает.

Нам посоветовали обратиться за помощью к доценту Тодике Михаилу Петровичу, которому Госкомизобретений СССР выдал на лекарство против рака приоритетные справки в 1972 и 1981 годах.

Это лекарство спасло нашего сына от неминуемой мучительной смерти. После того, что Игорек два курса принял это лекарство мы возили его в Киевский институт нейрохирургии / март 1987г. и январь 1988г./ . Оба раза сына проверяли на компьютере.

Обследование показало, что опухоли нет. И только история болезни, след шрама на голове и паралич правой стороны свидетельствуют, что это не фантастика, а реальная действительность.

С 1.09.87г. сын возобновил учебу в школе, играет в шахматы, читает. Чувствует себя хорошо, хочется верить, что это надолго.

Да, после операции, т.е. в марте 1986г. мы без ребенка, с выпиской на руках, поехали в Москву, в институт им.Бурденко, профессор Алексеева, прочитав выписку, сказала, что плакать не надо, с таким диагнозом не живут.

Убедительно просим срочно дать это лекарство всем нуждающимся. Не укладывается в голове мысль, что столько лет миллионы людей погибают в мучениях от рака, когда есть лекарство способное спасти этих людей от мучительной смерти.

Мы считаем, что это лекарство спасло нашего сына от смерти, помогло нам не потерять ребенка. Ни в коем случае нельзя оставлять без внимания это изобретение, т.к. еще раз повторяем, что это путь к спасению людей, больных раком. Мы в это верим.

С уважением Столяр Альбина Михайловна - нач. РСЦ швейной фабрики им. 40-летия МССР

Столяр Александр Владимирович - слесарь-сборщик
ПО им. Ленина.

Наш адрес: МССР г. Бельцы, ул. К. Маркса, 18 кв. 40.

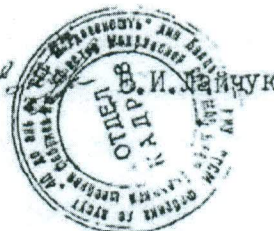
Столяр А.М.

Столяр А.В.

Подпись Столяр Альбины Михайловны

удостоверяю:

Начальник отдела кадров
швейной фабрики им. 40-летия
МССР

POTVRZENÍ

My, Alexandr Vladimirovič Stoljar a Albina Michajlovna potvrzujeme, že:

našeho syna Igora, naroz. 1973, dne 2.12.85 v Kišiněvě na neurochirurgickém oddělení operovali kvůli meduloblastomu mozečku, tj. kvůli zhoubnému nádoru pravého mozečku. Syna operoval neurochirurg J. I. Glavan . Když byl k dispozici výsledek histologie, Glavan nám sdělil, že Igor zemře, ale kdy se tak stane, že neví.

Dostali jsme radu, abychom se obrátili s prosbou o pomoc na docenta Michaila Petroviče Todika, kterému Státní výbor pro vynálezy SSSR vydal patent na lék proti rakovině v letech 1972 a 1981.

Tento lék zachránil našeho syna před nevyhnutelnou mučivou smrtí. Poté, co Igorek dostal dvě kúry tohoto léku, odvezli jsme ho do Kyjevského institutu neurochirurgie / březen 1987 a leden 1988/. V obou případech synův stav kontrolovali počítačem. Vyšetření ukázalo, že nádor je pryč. A pouze chorobopis, jizva na hlavě a paralýza pravé strany svědčí o tom, že to není výplod fantazie, ale skutečná realita. Od 1.9.87 syn pokračuje ve školní docházce, hraje šachy, čte. Cítí se dobře, rádi bychom věřili, že je to nadlouho.

A ještě něco. Po operaci, tj. v březnu 1986 jsme - bez dítěte, jen s lékařskou zprávou – odjeli do Moskvy, do Buvděnkova institutu. Profesorka Alexejevová si zprávu přečetla a řekla, že nemáme plakat, že s takovou diagnózou pacienti nežijí.

Naléhavě žádáme, aby tento lék byl urychleně podán všem, kteří ho potřebují. Nejde nám do hlavy, že tak dlouho umírají v bolestech milióny lidí na rakovinu, a přitom existuje lék, který tyto lidi dokáže zachránit před trýznivou smrtí.

Domníváme se, že tento lék zachránil našeho syna před smrtí, díky němu jsme nepřišli o dítě. V žádném případě nesmí být jeho vynalezení ignorováno, protože, znovu opakujeme, je to cesta k záchraně onkologicky nemocných. My tomu věříme

S pozdravem

Albína Michajlovna Stoljarová, vedoucí RSC krejčovského závodu
40. výročí MSSR

Alexandr Vladimirovič Stoljar, zámečník-seřizovač PO V.I. Lenina

Naše adresa: MSSSR. Bělcv. ul. K. Marxa 18, byt 40.

СТОЛЯР А.М.

СТОЛЯР А.В.

Podpis Albíny Michajlovny Stoljarové
ověřil:

Vedoucí kádrového oddělení
Krejčovského závodu 40. výročí
MSSSR

В Госкомитет Совета Министров
СССР по делам изобретений и
открытий.

Подтверждение

Я, Козаченко В.И., 1940 г. рождения, подтверждаю следующее. 12 апреля 1976 г. я указывала на то, что мною проведен курс лечения по поводу туберкулеза левого тазобедренного сустава средством, изобретенным Михаилом Петровичем Тодиной. С тех пор прошло более 4 лет. Сустав не беспокоит, все это время хожу без палочки. Никаких отрицательных побочных явлений не было и нет.

Я с детских лет страдал от этой болезни. Поэтому могу в полной мере оценить, какое счастье приносит больным это средство. Убедительная просьба быстрее оделять так, чтобы лекарство М.П.Тодиной стало достоянием всех нуждающихся в нем людей.

Мой адрес: Киминез 277028, Пряни-
никовы 5/3, кв.16, тел. 21-00-80.
к.в.м. В.И.Козаченко.

В.И.Козаченко

*В.И. Козаченко
зав. конструкторской*

09.07.80.

Státnímu výboru Rady ministrů SSSR pro otázky
vynálezů a objevů.

Potvrzení

Já, V. I. Kozačenko, nar. 1940, potvrzuji, že: 12. dubna 1976 jsem poukazovala na to, že kvůli TBC levého kyčelního kloubu jsem podstoupila léčebnou kúru přípravkem vynalezeným Michailem Petrovičem Todikou. Od té doby uplynuly více než 4 roky. Kloub nebolí, celou tu dobu chodím bey hole. Žádné negativní vedlejší účinky se neprojevíly a neprojevují.

Touto nemocí jsem trpěla od dětství. Mohu tudíž plně ocenit, jakou úlevu přináší tento přípravek nemocným.

Naléhavě žádám, aby lék M. P. Todiky byl poskytnut všem lidem,
kteří ho potřebují.

Moje adresa: Kišiněv 277028, Prjanišnikova 5/3,
byt 16, telefon 21-00-80.

V. I. Kozačenko В.И.Козаченко.

В. И. Козаченко
г. Кишинев

09.07.80.

ГОСКОМИЗОБРЕТЕНИЙ СССР

ПОДТВЕРЖДЕНИЕ

Я, РУЖИЦКИЙ АНАТОЛИЙ ИВАНОВИЧ 1946 года рождения, подтверждаю следующее:

Моя дочь РУЖИЦКАЯ АНЖЕЛА АНАТОЛЬЕВНА 1971 года рождения заболела Альвеолярной саркомой мягких тканей.

29 сентября 1981 года в ВОНЦ в Москве её оперировали и облучили.

Через несколько месяцев появились метастазы в левом легком. Дочь прошла курс химиотерапии ВОНЦ в Москве. Состояние здоровья после этого ухудшилось. В апреле 1982 года ей удалили 1/3 легкого и провели курс химиотерапии, после этого обнаружили метастазы в правом легком, предложили удалить метастазы с правого легкого. Мы отказались, ВОНЦ нам сказали 2-3 месяца, максимум 6 месяцев дочь проживет. Мы забрали её домой.

Нам посоветовали люди обратиться в г. Кишинев к доценту ТОДИКА МИХАИЛУ ПЕТРОВИЧУ за помощью. Михаил Петрович дал нам лекарство с запахом керосина на .Дочь стала поправляться. Начала ходить в школу, сейчас учится в 9-ом классе. Чувствует себя не плохо, купается в море, танцует, ходит на дискотеки, не плохо занимается.

Летом 1987 года я повез её в ВОНЦ в Москву. Когда врачи детского отделения Онкологии, где она лежала раньше, увидели её, они удивились.

Дочь в настоящее время чувствует себя здоровой, учится в школе нормально, жизнерадостна, вместе с ней радуемь и мы, родители.

Дети, с которыми лежала моя дочь в ВОНЦ, многие поумирали в муках, а ведь Михаилу Петровичу Госкомизобретений СССР выдала приоритетную справку ещё 1972 году и повторно в 1981 году. Все эти дети жили бы сейчас, как моя дочь, если бы своевременно внедрили это лекарство.

Прошу ускорить применение препарата Михаила Петровича для лечения больных.

Мой адрес: 270104, г. Одесса, улица Ильфа и Петрова, дом №27, кв. 305
Домашний телефон 47-14-31

Ружицкий

Подпись товарища РУЖИЦКОГО удостоверяю.

Григорьев
(И.Д. Григорьев)

P O T V R Z E N Í

Já, Anatolij Ivanovič Ružickij, naroz. 1946, potvrzuji, že:

Moje dcera Anžela Anatoljevna Ružická, naroz. 1971, onemocněla alveolárním sarkomem měkkých tkání,

29. září 1981 ji ve VONC (Vsesojuznyj onkologičeskij naučným centr/Všesvazové onkologické vědecké centrum) v Moskvě operovali a ozářili.

Za pár měsíců se objevily metastázy v levé plíci. Dcera podstoupila chemoterapii ve VONC v Moskvě. Zdravotní stav se poté zhoršil, v dubnu 1982 jí odstranili 1/3 plíce a provedli chemoterapii, pak zjistili metastázy v pravé plíci a navrhli nám, že jí odstraní metastázy z pravé plíce. To jsme odmítli. Ve VONC nám sdělili, že dceři zbývají 2-3 měsíce života, maximálně půl roku. Vzali jsme si ji domů.

Pak nám lidé poradili, abychom to zkusili v Kišiněvě a obrátili se tam na docenta Michaila Petroviče Todika s prosbou o pomoc. Michail Petrovič nám dal lék páchnoucí po petroleji. Dcera se začala uzdravovat. Začala chodit do školy, teď je v 9. třídě, cítí se dobře, koupe se v moři, tančí, chodí na diskotéky, dobře se učí.

V létě 1987 jsem ji odvezl do VONC do Moskvy. Když ji viděli lékaři dětského onkologického oddělení, kde se dřív léčila, žasli.

Dcera se nyní cítí zdravá, normálně chodí do školy, má radost ze života, spolu s ní se radujeme i my, rodiče.

Hodně dětí, s nimiž moje dcera ležela ve VONC, v bolestech zemřelo, ale Státní výbor pro vynálezy SSSR přece Michailu Petroviči vydal patent už v roce 1972 a pak ještě jednou v roce 1981.

Kdyby byl tento lék včas zaveden, všechny ty děti by teď žily - jako moje dcera. Žádám o urychlené používání přípravku Michaila Petroviče k léčbě nemocných.

Moje adresa: 270104, Oděsa, ul. Ilfa i Petrova, dům č. 27, byt 305 Telefon domů 47-14-31

Pyrucc...

Pyrucc...
(A. D. Tjkarenko)

СВИДЕТЕЛЬСТВО

Я, Шпрайцер Владимир Владимирович, проживающий г. Кишинёв пр. Мира 5 кв. 144, свидетельствую о том что пользовался лекарством даваемым мне доцентом Тодика Михаилом Петровичем в 1988-89 году и при применении получил нижеследующие результаты:

Гайморит - Болел гайморитом несколько лет, испытывал большие трудности при дыхании прочие неудобства. Лечился различными лекарствами а затем неоднократно делали пункцию пазух. Наступали кратковременные улучшения, а затем всё шло по старому. По рекомендации Тодики М. П. смазывал снаружи места расположения пазух гайморовых предложенным лекарством и внутри носа. Делал это неоднократно как во время воспаления так и в порядке профилактики. Пазухи носа очищались, дыхание становилось нормальное и после этого длительное время воспаления не было.

Бронхит: Несколько раз лежал в больнице по поводу бронхитов, дискенизии трахеи. Проводились многократные лечения в том числе и с помощью бронхоскопии. Вылечили, но часто болел бронхитом в верхней части. Когда такие моменты наступали и верх легких был заложен, проводил лечение "препаратом Тодики" путем ежедневного смазывания вечером на ночь и такие процедуры снимали остроту вопроса и обходился без медикаментов. Смазывал верхнюю часть груди.

Боли в ногах - Длительное время страдал болями в ногах неизвестного происхождения. Прошел исследования у терапевта, хирурга, сосудолога и невропатолога. По их заключению - "никаких отклонений от нормы нет" У них небыло, а у меня долго и сильно болели ноги, сводило судорогой, без побудительных признаков. Во время таких приступов, всю поверхность ноги смазывал "препаратом Тодики", это снижало, а часто снимало боли и они стали бывать реже, профилактически не смазывалось из-за дефицита препарата.

даст шецерон 52-16-11.
О чем свидетельствую:

1.7.89

Шпрайцер

O S V Ě D Ě N Í

Já, Vladimír Vladimirovič Šprajcer, bytem Kišiněv, prospekt Mira 5, byt 144, potvrzuji, že v letech 1988-89 jsem užíval lék, který mi dal docent Michail Petrovič Todika a že při užívání léku jsem docílil těchto výsledků:

-Sinusitida: Sinusitidou jsem trpěl několik let, což s sebou přinášelo značné potíže při dýchání a další dyskomfort. Užíval jsem různé léky a několikrát mi dělali punkci dutin. Po krátkém zlepšení se zas vše vrátilo do starých kolejí. Na radu M. P. Todiky jsem si doporučeným lékem zevně potíral místa, kde jsou uloženy Highmoreovy dutiny a nosní dutinu. To jsem prováděl opakovaně jak během zánětu, tak i preventivně. Nosní dutiny se vyčistily, dýchání normalizovalo a pak jsem dlouho žádný zánět neměl.

-Bronchitida: Několikrát jsem ležel v nemocnici s bronchitidou, dyskinezií trachey. Podstoupil jsem mnohé terapie, včetně bronchoskopie. Vyléčili mě, ale často jsem onemocněl bronchitidou v horní části, když k tomu došlo a byla ucpaná i horní část plic, léčil jsem se „Todikovým přípravkem“, kterým jsem se každý večer na noc natíral. Můj problém pozbýval na palčivosti a obešel jsem se bez medikace. Natíral jsem si horní část hrudi.

-Bolesti nohou – Dlouhodobě jsem trpěl bolestmi nohou neznámého původu. Podstoupil jsem vyšetření na interně, chirurgii, cévním a neuropatologii. Závěr odborníků zněl: "nejsou žádné odchylky od normy".

Žádné odchylky nezjistili, ale mě dlouho a hodně bolely nohy, trápily mě křeče, bez stimulačních příznaků. Během těchto záchvatů jsem si celou plochu nohy natíral „Todikovým přípravkem“, což bolesti zmenšovalo a často i odstraňovalo. Bolesti se začaly objevovat zřídka, kvůli nedostatku přípravku se nepoužíval jako prevence.

д-р Шпрайцер 52.16.11.
О чем свидетельствую:

1.7.89

Шпрайцер

Доценту Мисеюшину Генрихови
ку Людвика от Людзи Нестеро
вой и её мамы. С благодар-
ностью за спасшие жизни Людзи.
Людзи в школу раньше не могла хо-
дить, так как она была обречена
на смерть. Она лежала в Онкоцент
ре в Москве с 20 ноября 1979г. по
26 января 1980г. 15 января 1980г. её
разрезали, но записки и сказки, что
у неё цирроз печени. Сопотографирована
Людзи 1 сентября 1980г., когда она с
радостью пошла в школу после
седмичного перерыва. Мама Людзи - Несте
рова Анна Алексеевна.
24. XII - 80г. Нестерова
с. Алексеевка Довлевского района
Белгородской области.

Cirhóza jater

Docentovi Michailu Petroviči Todika od Ljudy Něstěrové a její maminky.

S poděkováním za záchranu života Ljudy.

Ljuda dřív nemohla chodit do školy, protože byla odsouzena k smrti. Ležela v Onkologickém centru v Moskvě, a to od 26. listopadu 1979 do 26. ledna 1980.

15.ledna 1980 ji otevřeli, ale zase ji zašili a řekli, že má cirhózu jater.

Ljuda je vyfocená 1. září 1980, kdy šla - po roční přestávce- zvesela do školy.

Nina Alexejevna Něstěrová, maminka Ljudy

24. 12. 1980

Obec Alexejevka, Jakovlevský okres, Bělgorodský kraj

В Госкомизобретений СССР

О Т З Ы В

Ко мне, через знакомого, попало лекарство М.П.Тодики, рекомендованное товарищем как средство от артроза коленных суставов. Это прозрачная, чуть желтоватая жидкость с запахом керосина и трав.

Втирание капель этого лекарства в коленный сустав полностью сняло боли в колене, я начала свободно ходить. Затем я применила его наружно при острой боли в сердце

- и боль прошла. Хотелось бы, чтобы это средство, проверенное многими страдающими артрозом, нашло свое применение в официальной фармакологии, а также в широкой медицинской практике.

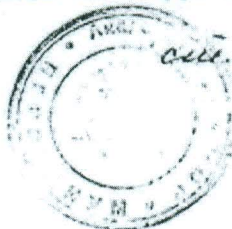
Член-корреспондент Академии Наук СССР
Герой Социалистического Труда,
Зав. лабораторией Дальневосточного Геологического
Института АН СССР, г.Владивосток,

Радкевич Екатерина Александровна

22 марта 1987 г.

Е. Радкевич

Подпись чл.-корр. АН СССР Е.А.Радкевич заверяю

Сек. Инспектор Шкорняк

S V Ě D E C T V Í

Lék M. P. Todiky se ke mně dostal přes známého. Kamarád mi tento přípravek doporučil na artrózu kolenních kloubů. Jedná se o čirou nažloutlou tekutinu, která je cítit po petroleji a bylinách.

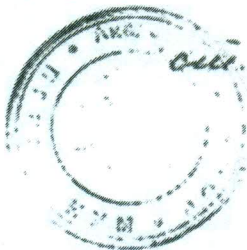
Přípravek jsem si po kapkách vtírala do kolenního kloubů, což mě zcela zbavilo bolestí v koleni, začala jsem chodit bez omezení. Pak jsem tento lék užívala zevně při akutní bolesti srdce, a bolest pominula. Tento přípravek, ověřený mnoha pacienty postiženými artrózou by měl najít své použití v oficiální farmakologii, jakož i v široké lékařské praxi.

Clen-korespondent Akademie věd
SSSR Hrdina socialistické práce,
Vedoucí laboratoře Dalněvostočnogo
geologičeskogo instituta AV SSSR,
Vladivostok,

Jekatěrina Alexandrova Radkevičová

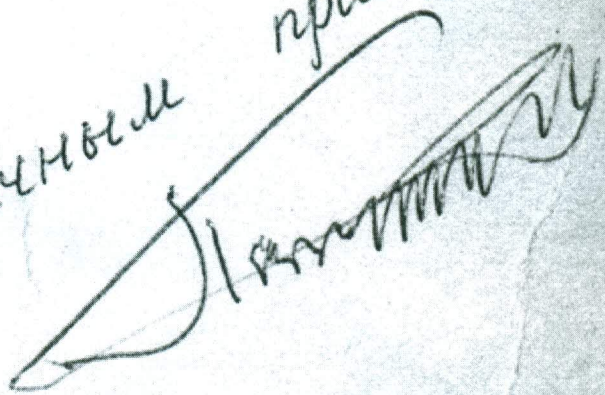
22. března 1987

Ověřuji podpis člena-koresp. AV SSSR J. A. Radkevičové

Активному участнику
Отечественной войны.
дорогому Михаилу Петровичу
Подика
в знак благодарности за заботу
о советских людях, помощь
в восстановлении их здоровья.
С сердечным приветом

У. Д. Папанин

3 августа 1976 г.

Сильнее боли — надежда

**МИХАИЛ ПЕТРОВИЧ
ТОДИКА ЛЕЧИТ РАК?**

Не могу забыть то первое посещение онкологического диспансера. Это было в середине семидесятых, и, наверное, еще не все там, во дворе новой больницы, ладилось по части благоустройства. Поразил высокий бурьян, в человеческий рост, а главное — люди, с потухшими глазами, бродившие по протоптаным в бурьяне ходам.

Впечатление дополнила комната, где узнают о судьбе близких. Она была пуста какой-то особой, пугающей пустотой. И жутко выглядела затертая тысячами рук регистрационная книга на грязном столе — этот список людей без надежды.

Словно другие, нечеловеческие законы властвовали по эту сторону забора.

И когда я однажды услышал от знакомой научной сотрудницы, которая много страдала в жизни и была способной проникнуться чужой болью, мысль: следует передать в больницы семена разных интересных растений, чтобы страждущие могли сеять их в этих дворах-пустырях и ухаживать за ними, отвлекаясь от душевной и физической боли, то сразу вспом-

нил тот визит в кишиневский онкодиспансер.

А второй раз подумал о судьбе обрекаемых на тягостную безнадежность, когда прочитал вот эту телеграмму, датированную 22.01.82 г., и ответ на нее:

Кишинев. Министерство здравоохранения. Министру.

У ребенка острый лейкоз. Препарат Тодики поддерживает состояние ремиссии. Просим разрешить получение препарата для спасения ребенка. С прекращением приема препарата состояние ухудшается. О разрешении телеграфируйте Пятигорск.

Т. В. Сущицкая.

Ростовская область. Пятигорск... Сущицкой.

Противоопухолевыми свойствами настойка орехов на керосине не обладает, ее применение не разрешено, деятельность Тодики пропратурой пресечена.

Зам. министра. Подпись.

Все по закону. Лекарство не проверено официальным путем. Лечит им человек без медицинского диплома. Отсюда запрет. И в этом, и в сотнях других случаев... Правда, Илизаров — врач с дипломом, но 20 лет ходил в шарлатанах...

О законе старался не забывать, собирая материал о на-

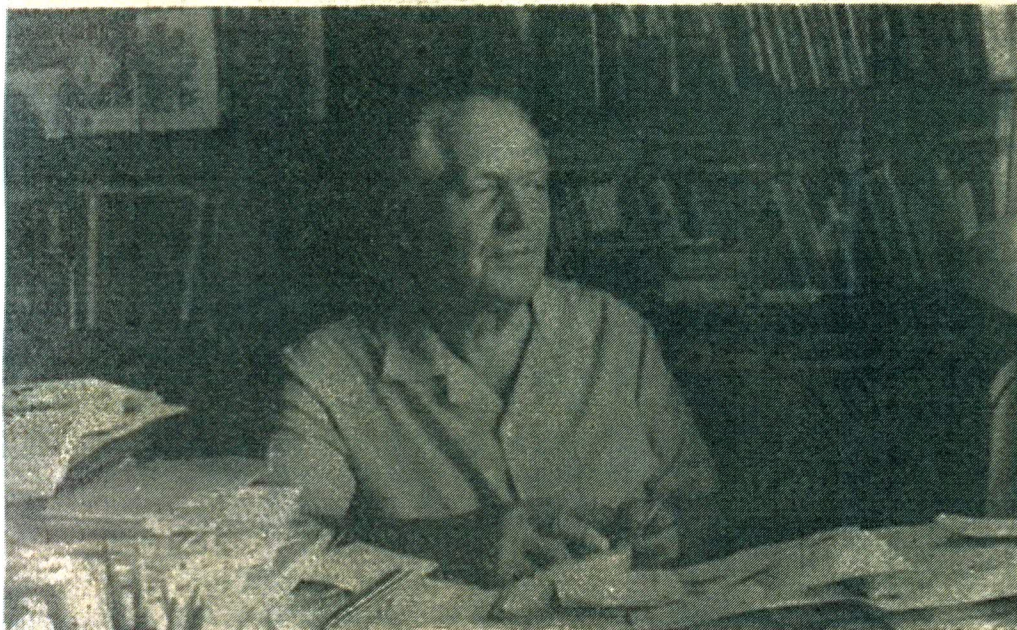
родном лекаре Михаиле Петровиче Тодике. Прислушивался и к словам ученого секретаря Ученого медицинского совета МЗ МССР Е. Е. Самотья. Онколог по специальности, она несколько раз спокойно, но очень твердо заметила: больных должен лечить только профессионал.

Услышал и более эмоциональное: «Хотите пропагандировать керосин? А почему не пишете о настоящих медиках? Есть ведь у них достижения. И потом, вы себе представляете, что после вашей статьи люди начнут пить керосин? А это очень опасно, это — канцероген!».

Хотелось возразить: а что еще такое канцерогенное и очень опасное может быть для больного, у которого уже метастазы? Да и зачем все-таки так беспощадно и упорно стараться отобрать последнюю соломинку, за которую больной ухватился? Гуманно разве лишать последней надежды кого бы то ни было? Надежда, надежда. Не она ли скращивает тяжелые дни и месяцы?

Так лишили когда-то последней надежды и самого Михаила Петровича. Но он, как сам выражается, решил барахтаться, подобно той лягушке, что не захотела тонуть в сметане, из последних сил болтала лапками, пока не сбила из сметаны масло, встав на которое выкарабкалась из кувшина.

В 1969 году М. П., попав под проливной дождь, был сражен таким радикулитом, что и словами не описать. Ни одеться, ни раздеться самому. Ни на минуту не дает забыться нечеловеческая боль, не то что уснуть. Через четыре месяца безуспешного лечения, когда медики только и смогли посоветовать, что обвязаться шерстяным поясом, М. П., чтобы отвлечься от упорных мыслей о безнадежности положения, стал думать о природных средствах лечения и как их втереть в ту самую точку боли, что жгла нестерпимо в середине поясницы.

Подумал о грецком орехе. Сильны его фитонциды... Бензин хорошо проникает в кожу, но обжигает, а вот керосин...

От дьявольски жгучего компресса, который держал на пояснице всю ночь, не сомкнул глаз. А потом показалось к утру, нашел точку, когда не болит. Боялся пошевелиться. И все же с отчаянной радостью убедился — не болит!...

Со временем огромные волдыри с коричневой жидкостью, довольно болезненные, начали подсыхать, и тогда М. П. вдруг обнаружил еще кое-что, совсем уже непонятное. Из шести затвердений величиной с крупную фасоль, которые были при нем 27 лет — от уколов, сделанных еще в московском госпитале в сорок втором, — пяти не стало, а одно уменьшилось в размерах. И главное они были не в зоне компресса, а в мягких тканях бедер.

Тут же мелькнула осторожная мысль: а, может, это лекарство и на опухоль действует, если прямо на нее компресс? Гораздо позже, когда услышал от больных и увидел сам, как затягиваются от препарата неизлечимые гноящиеся раны и размягчаются затвердения под кожей, начал рассуждать дальше: наука говорит, что в принципе процесс обмена веществ везде одинаков, от клетки червя до клетки мозга человека... Может быть, лекарство восстанавливает нарушенный обмен веществ и энергетический баланс?

Вылечил не одну сотню радикулитов, разных язв и наростов, пока решился пойти в онкодиспансер.

Человек в белом доброжелательно слушал, охотно кивал, пока не услышал слово «рак». Он даже слегка отшатнулся, узнав, что посетитель якобы изобрел... лекарство от этой страшной болезни и просит онкологов проверить его на животных.

В том же ключе развивались события и в дальнейшем.

Вот характерное письмо из Минздрава СССР в Минздрав Молдавии:

«Автору неоднократно сообщали о порядке внедрения в медицинскую практику новых лекарственных средств и об отсутствии оснований для проведения клинических испытаний предложенного им препарата.

Однако Тодика М. П. продолжает писать в ЦК КПСС и лично тов. Брежневу Л. И., добиваясь внедрения своего препарата в практику здравоохранения. Но всем письмам он прикладывает справки о вылеченных его препаратом больных лимфогрануло-

матозом, язвенной болезнью желудка, радикулитом и т. п.

Материалы проверки эффективности и безопасности лечения больных препаратом Тодика М. П., результаты экспериментального изучения этого препарата в Кишиневском медицинском институте, если таковые проводились, а также объяснения, на основании каких разрешений применяются для лечебных целей не разрешенные препараты, прошу представить в Управление по внедрению новых лекарственных средств и медицинской техники МЗ СССР к 1 сентября.

Начальник Управления

З. А. Бабаян.

30.08.78.

В Минздраве республики созвали авторитетную комиссию, чтобы дать заключение о препарате в Москву, а М. П. пригласили для беседы.

— Неужели вы думаете, что будете этим лекарством лечить рак?

— Вот вам адреса, фамилии. Вот вам человек, о котором сказали, что он умрет на столе, если возьмется оперировать. Так вот он — жив.

— Если он не умер, значит у него не было рака.

— А биопсия?

— Значит, ошиблись.

— Тогда давайте сделаем так: я беру пузырек, идем в онкоинститут, приглашаем врача, идем к человеку, который лезет на стены от боли — наркотики не помогают. Я наливаю ложечку себе и ему. Через полчаса он будет спать спокойно.

— Нельзя. Непроверенное лекарство.

Какой ответ пошел тогда в Москву по поводу его препарата, М. П. не показали.

Борьба одиночки с аппаратом продолжалась. В разные вышестоящие организации шли письма от граждан с мольбами и требованиями дать им лекарство. Письма были с подписями, печатями, адресами, уверениями в том, что лекарство лечит. А на них составлялись ответы: нет ни одного документального подтверждения излечения препаратом М. П. Часто к этому делалась приписка: «Заявитель крайне сожалеет, что подписал письмо в ЦК КПСС».

Каждая сторона действовала своими методами. М. П. в случае удачного применения лекарства просил написать все, как есть и куда следует. А его за незаконное врачевание — в прокуратуру, в милицию. Но все же за ним стояли уже тысячи вылеченных, пусть хоть по мнению медиков, путем внушения, заблуждения, самообмана, или еще как, но все же вылеченных.

Может быть, поэтому М. П. не стал уже бояться ни тюрьмы, ни психушки. Ведь его не раз собирались, что называет-

ся, «привлечь» за незаконное врачевание. Однажды вызвали в прокуратуру Ленинского района Кишинева, чтобы обработать известием: вы попали под амнистию, мол, основания для суда есть, но вот, повезло. Однако М. П. возмутился:

— Очень вам благодарен. Но этот номер не пройдет. Скажут, только амнистия спасла меня от суда, и снова будут тормозить внедрение препарата. Я ведь не ради наживы, ни копейки с больных не беру. — И написал прокурору республики заявление: от члена КПСС с 1942 года, участника Великой Отечественной войны и т. д., прошу возбудить уголовное дело.

Отправились из прокуратуры письма во все концы страны с запросами: вымогал гражданин такой-то деньги? С жителями города работники прокуратуры разговаривали на месте. За полгода дело выросло до двух томов, но лишь одна бумага вроде была против народного лекаря. Какой-то пациент утверждал, что спрятал однажды 30 р. на квартире у Тодики в виде платы за лечение.

Вызывали М. П. в прокуратуру. Однажды следователь показал ему справку комиссии МЗ МССР, подготовленную в 1978 году и отправленную в Москву. Там было сказано: ни теоретического, ни практического значения препарат Тодики не имеет, а утверждать, что он лечит рак и другие болезни, может лишь человек с нездоровой психикой...

— А давайте. — говорит следователь, добрая душа. — чтобы у них выбить этот козырь, вы ходите в психиатрическую больницу за справкой?

Сначала медики беседовали с женой. Потом с ним самим. Затем ему надо было ответить на 373 вопроса. Кажется, Швейкв предложили столько же. Может, схема не изменилась?

Две женщины в белом сочувственно посмеивались, обследуя М. П. Однако затем его вызвал председатель комиссии и отчеканил: «Если вы будете продолжать давать лекарство, мы не сможем утверждать, что вы нормальный».

— Я был бы подлецом, если бы отказал в помощи. Я не могу предавать больных и умирающих, — возмутился М. П.

Один приехавший издалека седовласый медик с ученой степенью, утверждавший, что поседел в борьбе с бюрократами, предложил М. П. несколько иной выход. Видимо, в благодарность за то, что М. П. вы-

лечил его брата от рака легких:

— Зачем вам эта погоня за официальным разрешением? — спросил кандидат наук. — Передавайте мне лекарство, и вы будете иметь с каждого больного по 400 рублей.

— Нет, — ответил М. П., — вы посидели не от борьбы с бюрократами...

Ему очень хотелось, чтобы большая наука изучила свойства препарата.

ПОПЫТАЛИСЬ ИЗУЧИТЬ ПРЕПАРАТ?

Пытались специалисты исследовать препарат, который уже почти 20 лет будоражит людей? Наиболее значительно роль фармакологов проявилась во время беседы с М. П. в апреле 1988-го. Была собрана авторитетная комиссия специалистов Минздрава СССР. Судя по протоколу, вел разговор с М. П. в основном эксперт Фармакологического комитета СССР А. П. Музыченко, кандидат медицинских наук.

О характере беседы судите сами:

— Вопрос предельно прост: проведен ли контроль качества?

— Однажды уже разбирался вопрос, тогда комиссия отказала в клиническом испытании... Я ходил в свое время и министру, просил проверить препарат.

— Значит, вы лечили пациентов, настаивая зеленые грецкие орехи на керосине и просто отдавая им этот настой? Полторы тысячи человек?

— Не полторы, а многие тысячи.

— Есть ли у вас документальные данные из медицинских учреждений, подтверждающие эффект препарата?

— Разве вы не знаете, что медицинские документы на руки не выдают, особенно онкологическим больным? Как я могу не помочь больному, если человек приходит и со слезами просит препарат?

— Значит, о состоянии больных вы ориентировались по их внешнему виду? Кто ставил диагноз?

— Не обязательно по внешнему виду. Давал препарат и заочно.

— Это очень важно. Значит, вы лечили, не видя больного?

— Да.

— Помогало всем?

— Да, всем. Если онкоучреждение выписывает больного умирать, но помочь ему нельзя.

— Были ли смерти от вашего лечения?

— Смерть наступала у половины больных, выписанных из онкоучреждений... Я в 1970 году обратился с просьбой исследовать препарат. Это не было сделано. Обратился в Фармкомитет. Матковский в КГМИ взял в свое время по-научному исследовать препарат на белых мышках. Хотел дать документ в Фармкомитет. Потом не дали — сказали, что в Минздраве их упрекнули в том, что связались с шарлатаном.

По свидетельству М. П., эксперт фармкомитета улетел в

Москву с протоколом беседы без того, чтобы тот, с кем ее вели, посмотрел текст. Причина, говорит М. П., — неточность протокола, чтобы не сказать больше. Вот такого уровня комиссия была создана по решению МЗ СССР для проверки лекарства!

Если бы даже беседа велась в доброжелательном тоне, вряд ли бы она помогла выяснить свойства препарата. Тогда зачем нужны были эти разговоры? Никто из комиссии ведь не заикнулся даже насчет того, что надо бы изучить этот самый керосин. Сколько ни просил М. П. на практике показать действие препарата, в присутствии врачей, ему в том отказывали.

Кстати, в одной внутренней справке, как ее называли в МЗ СССР (датированной 10.07.88), есть одна любопытная фраза. Вот она:

«Доцент кафедры общей биологии КГМИ Л. Я. Карталяну по собственной инициативе начал изучать фармакологические свойства препарата, но, не придя ни к каким выводам, эксперименты на лабораторных животных прекратил».

Речь идет, вероятно, о Я. К. Карталяну, который при методической помощи доцента кафедры фармакологии того же Кишиневского института К. Л. Матковского проводил опыт. А, во-вторых, все же к каким-то выводам он, видимо, пришел. Например, забоялся, что потребуют объяснений (см. письмо Э. А. Бабаяна).

В пользу такого заключения говорит и другое интересное обстоятельство. Опыт проводился в апреле 1977 года. А результаты эксперимента на официальной бумаге попали к М. П. спустя... 11 лет. На обороте листка с описанием опыта ясным почерком М. П. начертано: «Принес мне Я. К. Карталяну 11 янв. 1988».

Почему так получилось? Может быть, потому, что белые мышки после определенных доз препарата и через 24 часа, и через 48 были здоровее и активнее по сравнению с контрольными? И погибали только при очень высоких дозах введения препарата в кровь? Значит, все-таки выводы у исследователей были.

И все же кое-где препарат после изучения не преминули охарактеризовать. Есть у М. П. справка из Московского технологического института мясомолочной промышленности. В ней сказано: «В соответствии с договором о сотрудничестве,

заключенным между Тодиной М. П. и кафедрой внутренних болезней МТИМП, проводились испытания препарата... на 20 животных с заболеваниями (артриты, артрозы, бурситы, синовиты)... препарат, применяемый в виде наружных аппликаций, обладает выраженным противовоспалительным действием».

А вот цитата из справки за подписью завкафедрой госпитальной хирургии Университета дружбы народов им. Патриса Лумумбы профессора Ф. Н. Ромашова, составленной в 1984 г.: «Наблюдения за 38 амбулаторными больными с разными заболеваниями с 1980 года (радикулоневриты, артрозы, пневмония, невралгия и т. д.), принимавшими препарат М. П. Тодиной в виде наружных аппликаций, показали выраженный противоболевой и противовоспалительный эффект».

Главному врачу психоневрологического диспансера из г. Шауляя А. С. Заманскому удалось с помощью препарата М. П. спасти жену, перенесшую резекцию желудка по поводу аденокарциномы. Он пишет министру здравоохранения СССР: «Как мне стало известно, проф. А. Г. Маленков в НИИ медицинской промышленности уже провел некоторые лабораторные исследования, в которых было выявлено антибластическое действие этого препарата, а также способность его увеличивать межклеточное сцепление в 2,5 раза, что уменьшает возможность появления онкологических заболеваний у лиц, склонных к этому с детства».

Еженедельник «Семья» в № 3 за 1988 г. напечатал интервью с А. Г. Маленковым, предположив ему такое обращение к читателю: «Хотите исправить ошибку природы? Убереечь вашего малыша от рака? В принципе это возможно».

А. Маленков, Е. Модянова и О. Бочарова сделали важное открытие в биологии, знаменующее новый подход к профилактике рака.

Далее сообщается: им «удалось установить, что существует прямая зависимость между устойчивостью организма к образованию опухолей и силой сцепления клеток его тканей». Выделены вещества — контактины, повышающие сцепление клеток, и среди них «экстракт из грецкого ореха, удивительные лечебные свойства которого открыты молдавским ученым Михаилом Тодиной».

В 1983 году А. Горбовский в

«Советской культуре» (от 26 ноября) писал, что огромное количество людей просят сделать так, чтобы полученное ими у М. П. Тодики лечение стало достоянием других. Далее автор предлагает: «Возможно целесообразно было бы создать нечто вроде общественных комиссий и советов по народной медицине на местах при райздравах или больницах. В такие советы вошли бы и врачи, и целители, и представители общественности. Советы эти могли бы осуществлять наблюдения за деятельностью народных целителей...».

Увы, никто подобных советов пока не создает.

В январе 1988 года Ученый медицинский совет МЗ МССР снова собирался по поводу препарата. Постановление президиума совета: «Комиссионная проверка состояния здоровья больных, получавших препарат у М. П. Тодики, не подтверждает его лечебного действия, а отказ онкологических больных от специфического лечения в онкоучреждениях и замена его приемом настоя зеленых грецких орехов на керосине повлекли за собой прогрессирование заболевания и летальный исход».

И все же автору препарата рекомендовали обратиться в фармкомитет, обещая содействие! Где же логика? Кстати, с этим постановлением М. П. Тодику не познакомили. Он узнал о нем от меня спустя 10 месяцев. А ведь его приглашали специально на заседание совета. Зачем?

Да, собственно, М. П. очень сомневается в возможности поддержки со стороны медицинских учреждений. Ведь, говорит он, три пятилетки меня обзывали шарлатаном и сумасшедшим, с чего бы вдруг теперь те же люди взялись помогать?

ХОЧЕТСЯ ИМ ПОМОЧЬ...

У М. П. есть книги выдающихся поэтов, ученых, журналистов нашей страны с надписями, в которых авторы благодарят молдавского ученого за исцеление. Есть у него и две приоритетные справки, выданные еще в 1972-м и в 1981-м годах. После проверки фармакологами его лекарство, по идее, должно быть испытано в широкой медицинской практике, чтобы служить людям, если официально будет признана его эффективность.

Некоторые специалисты-медики отвергают препарат Тодики по принципу: несть пророка

в своем отечестве. Как это, весь мир ищет и не может найти, а кандидат географических наук из Кишинева нашел? При этом заодно перечеркиваются все возможности препарата. Например, его эффективность в лечении радикулита. Не такая уж пустяковая это болезнь, чтобы не использовать любое средство для избавления от нее. Ведь около 10 миллиардов рублей государство ежегодно теряет только по причине радикулита. Но это, так сказать, лишь экономическая сторона, которой мы долго убеждали друг друга как якобы наиболее существенной. А сколько стоит невыносимая боль, от которой люди согласны порой на себя руки наложить, лишь бы прекратить мучения?

А противовоспалительное и противобольное свойства препарата? Их признает и кое-кто в Минздраве МССР. М. П. рассказывает, что страдает, видя в Москве в специализированной больнице корпус с вывеской «Гнойная хирургия». Ведь там отрезают руки и ноги, думает он, а если применить его препарат, то раны и язвы непременно бы затянулись, это проверено уже не единожды. Ведь у него есть пациенты, у которых даже гангрену удалось вылечить с помощью его лекарства.

Кстати, некоторые запретители, составители категорических отказов и отрицательных заключений, очевидно, каждый раз записывали себе адрес или телефон М. П. Зачем? А затем, чтобы помочь близким, друзьям или родственникам, кому уже все медицинские учреждения отказали не только в помощи, но и в надежде. Таких обращений за помощью случилось немало. Видел у М. П. письма из больниц и НИИ АМН СССР с просьбой вылечить безнадежных больных.

Вряд ли у присылающего своего шопера за лекарством есть преимущества перед теми, кто приезжает к М. П. из Магадана и ночует на вокзале. Болезнь для всех болезнь. Но у власть имущих есть то преимущество, что они могли бы активнее вмешаться в решение вопроса об испытании лекарства, но, к сожалению, они это преимущество не используют.

Люди бывают жестоки, эгоистичны. Могут и переступить через святое, особенно если на карту поставлена твоя боль, твоя жизнь. Могут пообещать пешком дойти до Москвы, что-

бы добиться внедрения препарата. Только вылечи. А потом забыть. Но что тут поделаешь?

...В углу пожилой ужасно кашляет. Когда заходил в кабинет, было видно, что он сильно припадает на левую ногу и даже как-то наклоняется. У него рак легкого. Справа — медсестра из Херсона, приехала за лекарством для умирающей матери. И еще человек пять сидят — кто откуда. И никто не знает, сколько еще раз позвонят сегодня в дверь...

Он терпеливо всех выслушивает, расспрашивая своим глуховатым голосом. Не спеша записывает в самодельные карточки, сидя за перегруженным письмами и телеграммами столом.

Иногда приходится работать по 17 часов в сутки. А, случилось, только один час оставался ему для отдыха от тех суток.

Судьба? Наверное, но в общем он, вроде, старался быть, как все. И когда добровольцем уходил на фронт с последнего курса Тираспольского пединститута, хотя бронь давала возможность закончить учение. И когда деньги не берет с пациентов.

Народный лекарь А. Касьян из г. Кобеляки Полтавской области в разговоре с журналистом, показав на очередь страждущих, как-то мимоходом, словно самому себе, признался: я уже не могу без этих людей. Я вспомнил эти слова, когда услышал от М. П. его признание: я всегда был молчуном, а как стал лечить больных, сделался разговорчивым, хочется поговорить с ними, утешить и успокоить, помочь...

Да, сильнее боли может быть только надежда. Ее и надо подавать, потому что без надежды никак не выкарабкаться.

Как закончится спор о препарате Тодики? Вероятно, в этом споре люди должны решать — быть ему или не быть. А, может, уже решили?

Я видел много писем, подтверждений эффективности лекарства М. П. Тодики. Но в Минздраве МССР в ответ на эту информацию сказали: нет, вам надо обязательно встретиться с живыми людьми, вылеченными этим препаратом. Я обещал подробно записать рассказы таких людей и представить их на суд читателей.

Е. ДИМИТРЕНКО
Фото автора

Silnější než bolest—naděje

LÉČÍ MICHAİL PETROVIČ TODIKA RAKOVINU?

Nikdy nezapomenu na první návštěvu onkologické léčebny. Bylo to v polovině sedmdesátých let a na dvoře nové nemocnice bylo tehdy určitě co zlepšovat. Ohromil mě vzrostlý plevel dosahující výšky člověka, ale hlavně lidé, lidé s vyhaslými očima, kteří se potulovali po cestičkách vyšlapaných v plevalu.

Celkový dojem umocňovala místnost, kde se dozvídáte o osudu svých blízkých. Nikdo v ní nebyl, a její prázdnota vyvolávala děs. Rovněž stovkami rukou ohmataná evidenční kniha na špinavém stole vypadala hrozivě – ten seznam lidí bez naděje.

Jako kdyby na téhle straně plotu panovaly jiné, nelidské zákony.

A když jsem pak jednou od své známé, vědecké pracovnice, která si v životě vytrpěla své a dokázala se vcítit do cizí bolesti, uslyšel, že: do nemocnic se musí dodat semena nejrůznějších zajímavých rostlinek, aby je trpící mohli právě na takových pustých dvorech zasít, pečovat o ně a odpoutat se přitom od duševní i tělesné bolesti, okamžitě jsem si vzpomněl na svou návštěvu kišiněvské onkologické léčebny.

„Jak to, že celý svět hledá a nemůže nalézt, a kandidát geografických věd z Kišiněva našel?“

Podruhé jsem myslel na osud lidí odsouzených k tíživě beznaději, když jsem si přečetl tento telegram datovaný 22.1. 1982, a odpověď na něj:

Kišiněv. Ministerstvo zdravotnictví. K rukám ministra.

Moje dítě má akutní leukémii. Přípravek M.P. Todika ho udržuje ve stavu remise. Prosíme, aby nám bylo povoleno získat přípravek k záchraně dítěte. Při vysazení přípravku se stav zhoršuje.

O povolení telegrafujte do Pjatigorska..

T.V. Suščická. Rostovský kraj, Pjatigorsk, ... Suščická.

Odpověď:

Extrakt ořechů v petroleji nemá protinádorové účinky, jeho použití je nepřípustné. Todikova činnost byla ukončena prokuraturou.

Zástupce ministra. Podpis.

Všechno proběhlo podle zákona. Lék nebyl prověřen oficiální cestou. Léčí jím člověk bez lékařského diplomu. Z toho plyne zákaz. I v tomto, i ve stovkách dalších případů.... Pravda, Ilizarov je lékař s diplomem, a 20 let ho označovali za šarlatána....

Při sběru materiálů o lidovém lékaři Michailu Petroviči Todikovi jsem se snažil dbát zákona. Vyslechl jsem i slova akademicky vzdělané tajemnice Vědecké lékařské rady Ministerstva zdravotnictví MSSR J. J. Samotyjové. Profesionální onkoložka, několikrát klidně, ale velmi rozhodně podotkla: nemocné musí léčit jedině profesionál.

Slyšel jsem ale i mnohem emotivnější reakce: „Chcete snad propagovat petrolej? A proč nepíšete o skutečných doktorech? Vždyť přece slaví úspěchy. A pak, představujete si snad, že po vašem článku lidé začnou pít petrolej? To je strašlivě nebezpečné, je to karcinogen!“ Chtělo se mi namítnout: co ještě může být tak karcinogenní a strašně nebezpečné pro nemocného, který už má metastázy? A proč se tak nemilosrdně a zatvrzele snažit sebrat nemocnému poslední stéblo, kterého se zachytil? Copak je humánní zbavit kohokoli poslední naděje? Naděje, naděje. Není snad právě ona tím, co usnadní těžké dny a měsíce? Úplně stejně kdysi zbavili naděje i samotného Michaila Petroviče. Jenže on, jak sám říká, se rozhodl bojovat. Lopotit se podobně jako žába, která nechtěla utonout ve smetaně a tak z posledních sil tloukla nožkami, dokud ze smetany neutloukla máslo. Na to se pak postavila a vydrápala se ze džbánu ven.

V roce 1969 M. P. za vytrvalého lijáku promokl až na kost. Následky na sebe nenechaly dlouho čekat – projevil se u něj takový zánět míšních kořenů (radikulitida), jaký nelze ani popsat slovy. Nemohl se sám ani obléknout, ani svléknout. Nelidská bolest ani na okamžik neustává, nenechá vás usnout. Po čtyřech měsících neúspěšného léčení, kdy mu lékaři dokázali poradit jen to, aby se ovázel vlněným pásem, se M. P. pokouší odpoutat se od neustálých myšlenek na beznadějnost situace a začíná přemýšlet o přírodních léčivých prostředcích a jak je aplikovat přesně do centra bolesti, která nesnesitelně pálí uprostřed páteře.

Na mysl mu přišel vlašský ořech. Má silné fytoncidy... Benzín sice dobře proniká do kůže, jenže pálí, kdežto petrolej...

Kvůli ďábelsky žhnoucímu obkladu, který ponechal na páteři celou noc, nezamhouřil oči. A potom k ránu objevil místo, které nebolelo. Báł se pohnout. Přesto se však s odvážným nadšením přesvědčil, že vážně nebolí!...

Obrovské, poměrně bolestivé puchýře, naplněné hnědou tekutinou, začaly po čase usychat, a tehdy M.P. najednou zjistil ještě něco, teď už zcela nepochopitelného. Ze šesti zatvrdlin velikosti velké fazole - měl je již 27 let od injekcí, které mu píchali v moskevské vojenské nemocnici ve čtyřicátém druhém roce – jich pět zmizelo a jedna se zmenšila. Bouličky ve stehnech zmizely i přesto, že obklad byl přiložen na záda, tedy nikoli přímo na ty zatvrdliny.

Hlavou mu probleskla opatrná myšlenka: co když ten lék bude účinkovat i na nádor, pokud se obklad přiloží rovnou na něj? Mnohem později, když ho nemocní informovali, a i on sám viděl, jak se díky přípravku zacelují nevléčitelné hnisavé rány a jak měknou zatvrdliny pod kůží, uvažoval dál: věda tvrdí, že proces látkové výměny je v zásadě všude stejný, od buňky červa po mozkovou buňku člověka.... Možná lék obnovuje narušený metabolismus a energetickou vyváženost?

Než se odhodlal zajít do onkologické léčebny, vyléčil několik set zánětů míšních kořenů, různých vředů a výrůstků.

Člověk v bílém plášti mu vlídně naslouchal, ochotně přikyvoval, dokud ovšem nezaslechl slovo „rakovina“. Až se mírně zachvěl, když zjistil, že návštěvník prý vynalezl... lék na tu strašlivou nemoc a žádá onkology, aby ho otestovali na zvířatech.

V podobném duchu se události vyvíjely i nadále.

Toto je ukázkový dopis z Ministerstva zdravotnictví SSSR adresovaný Ministerstvu zdravotnictví Moldavska:

„Autor byl opakovaně informován o postupu zavádění nových léků do medicínské praxe i o skutečnosti, že neexistují důvody k provedení klinických testů u jím navrženého přípravku. M. P. Todika však i nadále píše na ÚV KSSS i soudruhu L. I. Brežněvovi osobně a domáhá se zavedení svého přípravku do zdravotnické praxe. Ke všem dopisům přikládá zprávy o pacientech, u nichž jeho přípravek vyléčil lymfogranulomatózu, žaludeční vředy, radikulitidu apod.

Materiály o testování účinnosti a bezpečnosti léčby pacientů přípravkem M. P. Todiky, výsledky experimentálního studia tohoto přípravku v Kišiněvském lékařském institutu, pokud se toto provádělo, a dále zdůvodnění, na základě jakých povolení se používají k léčebným účelům neschválené přípravky, předložte prosím na Správu pro zavádění nových léčiv a medicínské techniky MZ SSSR do 1. září“

Vedoucí Správy

E. A. Babajan

30. 8. 1978

Na Ministerstvo zdravotnictví republiky svolali hodnověrnou komisi, aby svůj závěr o přípravku předala do Moskvy, a M. P. pozvali do diskuse.

Komise: Vážně si myslíte, že budete tím lékem léčit rakovinu?

Todika: Tady jsou adresy, jména. Toto je člověk, o kterém lékaři řekli, že jim zemře na stole, pokud se rozhodnou ho operovat. Podívejte se, žije.

Komise: Jestli nezemřel, neměl rakovinu.

Todika: A co výsledky biopsie?

Komise: No tak se spletli.

Todika: Víte co, uděláme to takhle: vezmu si lahvičku, vydáme se do onkologického ústavu, přivzeme lékaře a půjdeme za člověkem, který bolestí leze po zdi a narkotika mu nepomáhají. Naliji lžičku sobě i jemu. Za půl hodiny bude klidně spát.

Komise: Nejde to. Lék nebyl testován.

Jakou odpověď tehdy zaslali do Moskvy ohledně jeho přípravku, panu M. P. neřekli.

Boj jednotlivce s mašinérií pokračoval. Na různá vyšší místa přicházely od občanů dopisy s prosbami a žádostmi, aby jim byl lék poskytnut. Dopisy byly podepsány, opatřeny razítky, adresami, ujištěními o tom, že lék léčí. Odpovědi na ně se nesly v tomto duchu: neexistuje jediný zdokumentovaný případ vyléčení přípravkem pana M.P. Todiky.

Často byla k odpovědi připojena poznámka: „Žadatel bude hořce litovat, že podepsal dopis na ÚV KSSS“.

Každá strana používala své metody. M.P. v případě úspěšného použití léku žádal, aby pravdivá zpráva o průběhu byla zaslána na příslušná místa. On však byl za nezákonné léčení popotahován – prokuraturou, policií. Po celou dobu za ním ovšem stály už tisíce vyléčených. Podle mínění lékařů sice šlo o vyléčení hypnózou, bludy, sebeklamem a kdoví čím ještě, přesto to však byla vyléčení.

Možná právě proto, se M. P. přestal bát jak vězení, tak blázince. Několikrát ho hodlali, jak se říká, „pohnat k odpovědnosti“ za nezákonné léčení. Jednou ho předvolali na prokuraturu Leninského obvodu v Kišiněvě, aby ho potěšili sdělením: vztahuje se na váš amnestie, důvody k soudnímu řízení prý jsou, ale vida, měl jste štěstí. Jenže M. P. se pohoršil:

Moc vám děkuji, ale na tohle neskočím. Řeknou, že mě amnestie zachránila před soudem, a znovu budou brzdit zavedení přípravku. Vždyť já se přece neobohacuji, od nemocných neberu ani kopějku. A napsal prokurátorovi republiky žádost: od člena KSSS od roku 1942, účastníka Velké vlastenecké války atd. - žádám o zahájení trestního stíhání.

Prokuratura rozeslala do všech koutů země dopisy s dotazem: vymáhal občan ten a ten peníze? S obyvateli města pracovníci prokuratury hovořili na místě. Za půl roku spis nabobtnal do dvou dílů, ale jen jediný dokument se zdál být v neprospěch lidového lékaře. Jakýsi pacient tvrdil, že jednou schoval 30 rublů v Todikově bytě jako poplatek za léčení.

M. P. předvolali na prokuraturu. Jednou mu vyšetřovatel ukázal zprávu komise MZ MSSR sepsanou v roce 1978 a odeslanou do Moskvy. Stálo v ní: Todikův přípravek nemá teoretický ani praktický význam. Tvrdit, že léčí rakovinu a další choroby, může jen psychicky nemocný člověk....

„Víte co“, povídá vyšetřovatel, dobrá duše. „Abyste jim tenhle trumf vyrazil z ruky, dojděte si na psychiatrii pro zprávu.“

Nejprve lékaři diskutovali s jeho ženou. Pak s ním osobně. Potom musel zodpovědět 373 otázek. Švejkovi jich tuším položili taky tolik. Že by se schéma nezměnilo?

Vyšetřovaly ho dvě ženy v bílém a soucitně se pochichtávaly. Pak si ho ale předvolal předseda komise a zhurta na něj vyštěkl: „Jestli budete dál podávat ten lék, nebudeme moci potvrdit, že jste normální.“

„Byl bych padouch, kdybych odmítal lidem pomoc. Nemohu zradit nemocné a umírající,“ rozhořčil se M. P.

Jeden šedovlasý lékař s akademickým titulem, který přijel zdaleka a tvrdil, že zešedivěl v boji s byrokraty, navrhl panu M.P. poněkud jiné řešení. Zřejmě z vděčnosti za to, že M.P. vyléčil jeho bratrovi rakovinu plic:

K čemu je vám ta honba za oficiálním povolením? — zeptal se kandidát věd. — Předejte ten lék mně a dostanete od každého nemocného 400 rublů.

Ne, — na to M. P. — vy jste nezešedivěl z boje s byrokraty...

Velmi mu záleželo na tom, aby vlastnosti přípravku prozkoumala velká věda.

ZKUSILI PROZKOUMAT PŘÍPRAVEK?

Snažili se odborníci prozkoumat přípravek, který už téměř 20 let provokuje lidi?

Nejvýznamněji se role farmakologů projevila během besedy s M. P. v dubnu roku 1986. Sešla se hodnověrná komise odborníků Ministerstva zdravotnictví SSSR. Soudě dle protokolu, rozhovor s M. P. vedl především expert Farmakologického výboru SSSR A. P. Muzičenko, kandidát lékařských věd.

O povaze besedy si udělejte obrázek sami:

Otázka: byla provedena kontrola kvality?

Todika: Ta otázka se už jednou probírala, komise tehdy klinické testování odmítla... Svého času jsem chodil za ministrem a požadoval prověření přípravku.

Otázka: Takže jste léčil pacienty tím, že jste vyluhoval zelené vlašské ořechy v petroleji a tento výluh jim jednoduše dával? Půl druhého tisíce lidí?

Todika: Ne půl druhého, ale mnoho tisíc.

Otázka: Máte ze zdravotnických zařízení průkazné údaje dokládající účinnost přípravku?

Todika: Copak vám není známo, že lékařskou dokumentaci do rukou nevydávají, zvláště onkologicky nemocným? Jak bych mohl nepomoci nemocnému, který přijde a se slzami žádání o přípravek?

Otázka: Na stav nemocných jste tedy usuzoval z jejich vzhledu? Kdo stanovil diagnózu?

Todika: Bezpodmínečně podle vzhledu nikoliv. Dával jsem přípravek i na dálku.

Otázka: To je velmi důležité. Tedy jste léčil, aniž byste nemocného viděl?

Todika: Ano.

Otázka: Všem to pomáhalo?

Odpověď: Ano, všem. Jestliže onkologické zařízení ale propustí nemocného, aby zemřel, pomoci se všem nedá.

Otázka: Nastala smrt i v důsledku vašeho léčení?

Odpověď: Ke smrti docházelo u poloviny nemocných propuštěných z onkologických zařízení...

V roce 1970 jsem žádal o prozkoumání přípravku. Nebylo však provedeno. Obrátil jsem se na Farmakologický výbor. Matkovskij v Kišiněvském státním lékařském institutu (KGMI) se kdysi pustil do vědeckého zkoumání přípravku na bílých myších. Dokumentaci chtěl předat Farmakologickému výboru. Pak to ale neudělali, řekli, že jim na ministerstvu zdravotnictví vyčetli, že se zapletli se šarlatánem.

Podle svědectví M. P. expert z farmakologického výboru odletěl do Moskvy se záznamem besedy, aniž by si ten, koho zpovídali, mohl text záznamu přečíst. Jak říká M. P., důvodem byla účelná nepřehlednost záznamu, aby nebylo řečeno víc. Tak takovou úroveň měla komise sestavená z rozhodnutí MZ SSSR k prověření léku!

A i kdyby se beseda vedla vlídným tónem, sotva by pomohla objasnit vlastnosti přípravku. Tak k čemu vlastně ty rozhovory byly? Nikdo z komise se přece ani nezmínil, že by bylo třeba prostudovat samotný petrolej. Jakkoli M. P. požadoval, aby mohl účinek přípravku ukázat v praxi, za přítomnosti lékařů, bylo mu to zamítáno.

Mimochodem, v jedné interní zprávě, jak ji nazvali na MZ MSSR (datované 10. 7. 1988), je jistá zajímavá fráze:

„Docent katedry obecné biologie KGMI L. J. Kartaljanu začal z vlastní iniciativy zkoumat farmakologické vlastnosti přípravku, ale protože nedošel k žádným závěrům, experimenty na laboratorních zvířatech ukončil.“

Jedná se patrně o J. K. Kartaljanu, který za metodické podpory docenta katedry farmakologie téhož Kišiněvského lékařského institutu K. L. Matkovského prováděl pokus. A za druhé, k nějakým závěrům nejspíš přece jenom došel. Například dostal strach, že po něm budou žádat vysvětlení (viz dopis E. A. Babajana).

O tomto závěru svědčí i další zajímavá skutečnost. Pokus se uskutečnil v dubnu 1977. A výsledky experimentu na úředním papíře se k M. P. dostaly po 11 letech. Na rubu listu s popisem pokusu je zřetelným písmem pana M. P. poznamenáno: „Toto mi přinesl J. K. Kartaljan 11. ledna 1988“.

Proč tomu tak bylo? Možná proto, že bílé myšky, které dostávaly konkrétní dávky přípravku, byly jak po 24, tak po 48 hodinách zdravější a aktivnější než myši kontrolní? A umíraly jen při zavedení příliš vysokých dávek přípravku do krve? Tudíž badatelé přece jen došli k výsledkům.

A po prozkoumání přípravku ho tu a tam přece jen neopomněli popsat. M. P. disponuje zprávou z Moskevského technologického ústavu maso-mléčného průmyslu (MTIMP). Píše se v ní: **„Na základě smlouvy o spolupráci uzavřené mezi M. P. Todikou a katedrou interních nemocí MTIMP, byly provedeny testy přípravku ... na 20 zvířatech s chorobami (artritidy, artrózy, bursitidy, synovitidami)... přípravek aplikovaný zevně má výrazný protizánětlivý účinek“.**

A toto je citát ze zprávy podepsané vedoucím katedry nemocniční chirurgie Univerzity družby národů Patrice Lumumby profesorem F. N. Romašovem. Zpráva byla vyhotovena v roce 1984: **„Pozorování 38 ambulantních pacientů s různými chorobami (radikuloneuritidy, artrózy, pneumonie, neuralgie atd.), kteří od roku 1980 užívali přípravek M. P. Todiky v podobě zevních aplikací, prokázalo výrazný analgetický a protizánětlivý účinek“.**

Primář psychoneurologické léčebny ve městě Šiauliai A. S. Zamanskij dokázal pomocí přípravku pana M. P. zachránit ženu, která kvůli adenokarcinomu prodělala resekci žaludku. Toto napsal ministru zdravotnictví SSSR: **„Jak jsem se dozvěděl, profesor A. G. Malenkov ve Vědecko-výzkumném ústavu medicínského průmyslu už uskutečnil některé laboratorní studie, v nichž byl zjištěn antiblastický účinek tohoto přípravku, jakož i jeho schopnost 2,5 násobně zvětšit mezibuněčné spoje, což snižuje riziko vzniku onkologického onemocnění u osob, které jsou k tomu náchylné od dětství“.**

Týdeník „Rodina“ v č. 3 z roku 1988 otiskl interview s A. G. Malenkovem. V úvodu byla uvedena následující výzva čtenářům: „Chcete napravit omyl přírody? Uchránit svoje dítě před rakovinou? V zásadě je to možné.“

A. Malenkov, J. Modjanovová a O. Bočarovová uskutečnili důležitý objev v biologii, který znamená nový přístup k prevenci rakoviny.

Dále se zde uvádí: **„podařilo se jim stanovit, že existuje přímá závislost mezi odolností organismu vůči vzniku nádorů a silou spojů buněk jeho tkání“.** Získanými látkami byly kontaktiny, které zesilují spojení buněk, a mezi nimi extrakt z vlašského ořechu, jehož obdivuhodné vlastnosti objevil moldavský vědec Michail Todika.“

V roce 1983 A. Gorbovskij

v „Sovětské kultuře“ (z 26. listopadu) napsal, že obrovská spousta lidí žádá, aby léčení, které jim poskytl M. P. Todika, bylo dostupné i pro ostatní. Dále autor navrhuje: „Možná by stálo za to zřídit při okresních zdravotních správách nebo nemocnicích něco jako veřejné komise a rady pro lidovou medicínu. Členy takových rad by byli jak lékaři, tak léčitelé a zástupci veřejnosti. Rady by mohly dohlížet na činnost lidových léčitelů...“

Ouha, nikdo zatím podobné rady nezřizuje.

V lednu 1988 se kvůli přípravku opět sešla Vědecká lékařská rada MZ MSSR. Usnesení prezidia rady: „Komisionální kontrola zdravotního stavu nemocných, kteří dostávali od M. P. Todiky jeho přípravek, nepotvrzuje léčebný účinek přípravku, zato však odmítnutí specifické léčby v onkologických zařízeních a její nahrazení užíváním extraktu zelených vlašských ořechů v petroleji vedlo u onkologicky nemocných k progresu onemocnění a smrtelným následkům“.

Autorovi přípravku ovšem přesto doporučili, aby se obrátil na farmakologický výbor a slibovali mu podporu! Jakou to má logiku? Mimochodem, s tímto usnesením M. P. Todiku neobeznámili. Dozvěděl se o něm až za 10 měsíců – ode mě. Ale vždyť ho přece zvali speciálně na zasedání rady. Proč?

Ano, M. P. ve skutečnosti silně pochybuje o případné podpoře ze strany zdravotnických zařízení. Vždyť, jak říká, po tři pětiletky ho označovali za šarlatána a blázna, tak proč by mu najednou titíž lidé chtěli pomáhat?

CHTĚL BYCH JIM POMOCI...

Naši vynikající básníci, vědci, novináři panu M. P. věnovali knihy a ve svých věnováních děkují moldavskému vědci za vyléčení. M. P. získal také dva patenty. Byly vydány už v roce 1972 a 1981. Jeho přípravek by po otestování farmakology pravděpodobně měl být vyzkoušen v široké medicínské praxi, aby sloužil lidem, pokud bude oficiálně uznána jeho účinnost.

Někteří odborníci – lékaři Todikův přípravek zavrhuje podle zásady: prorok není ve své vlasti v úctě.

„Jak to, že celý svět hledá a nemůže nalézt, a kandidát geografických věd z Kišiněva našel?“

Při tom se zároveň maří všechny příležitosti přípravku. Například jeho účinnost při léčbě radikulitidy. To už není tak malicherná nemoc, aby se k jejímu vyléčení nepoužily všechny prostředky. Vždyť jen kvůli radikulitidě státní ročně trátí zhruba 10 miliard rublů. Ale to je, řekněme, jen ekonomická stránka věci, kterou jsme se vzájemně dlouho přesvědčovali jako tou nejpodstatnější. A kolik stojí nesnesitelná bolest, kvůli níž jsou lidé občas ochotni na sebe vztáhnout ruku, jen aby ukončili svoje utrpení?

A protizánětlivé a bolest tišící vlastnosti přípravku? Ty uznávají i na Ministerstvu zdravotnictví MSSR. M. P. říká, že trpí, když vidí v Moskvě ve specializované nemocnici budovu s nápisem „Septická chirurgie“. Tam přece amputují ruce a nohy, uvažuje, a kdyby se použil jeho přípravek, rány a vředy by se určitě zacelily, to je už mnohokrát ověřeno. Vždyť má pacienty, u nichž se pomocí jeho léku podařilo vyléčit i gangrénu.

Mimochodem, někteří prohibitoři, autoři kategorických zamítnutí a negativních posudků si evidentně pokaždé zapisovali adresu nebo telefon pana M. P. Proč asi? No proto, aby pomohli blízkým, přátelům nebo příbuzným, kterým už ve zdravotnickém zařízení odepřeli nejen pomoc, ale i naději. Takových volání o pomoc byla celá řada.

Viděl jsem u M. P. dopisy z nemocnic a Vědecko-výzkumného ústavu Akademie lékařských věd SSSR (NII AMN SSSR) s prosbou o vyléčení beznadějně nemocných.

Ten, kdo vyšle pro lék svého řidiče, bude mít sotva přednost před těmi, kteří přijedou k M. P. z Magadanu a nocují na nádraží. Nemoc si nevybírání. Ale ti, kdo mají moc, mají i tu výhodu, že se mohou aktivněji zasadit o vyřešení problému s testováním přípravku. Bohužel však této své výhody nevyužívají.

Lidé bývají krutí, egoističtí. Mohou dokonce porušit i to, co je jim svaté, zvláště, je-li ve hře jejich bolest, jejich život. Mohou naslibovat, že dojdou pěšky do Moskvy, aby docílili oficiálního zavedení

přípravku. Hlavně mě vylečte. A pak pustí sliby z hlavy. Ale co s tím naděláte?

...V rohu příšerně kašle starý muž. Když vcházel do ordinace, bylo vidět, že napadá na levou nohu a nějak se i naklání. Má rakovinu plic. Napravo je zdravotní sestra z Chersonu, přijela pro lék umírající matce. Sedí tu ještě dalších zhruba pět lidí, a nikdo neví, kolik jich dnes ještě zazvoní u dveří....

M. P. všechny trpělivě vyslechne, vyptává se svým zastřeným hlasem. Sedí za stolem zavaleným dopisy a telegramy a beze spěchu zapisuje do vlastnoručně vyrobených karet. Někdy musí pracovat i 17 hodin denně. Občas se stane, že mu z celého dne zbude na oddech jediná hodina.

Je to osud? Asi ano, ale v podstatě se snažil být jako ostatní. I když jako dobrovolník odešel na frontu z posledního ročníku Tiraspolského pedagogického institutu, ačkoli měl možnost studium dokončit. I když od svých pacientů nebere peníze.

Lidový lékař A. Kasjan z městečka Kobeljaky v Poltavském kraji v rozhovoru s novinářem poukázal na zástupy trpících a jaksi mimoděk, jakoby sám pro sebe, přiznal: bez těch lidí už neumím žít. Na tato jeho slova jsem si vzpomněl, když jsem slyšel vyznání M. P.: vždycky jsem byl nemluva, ale když jsem začal léčit nemocné, rozvázal se mi jazyk, mám chuť s nimi promluvit, utěšit a uklidnit je, pomoci....

Je to tak, jedině naděje může být silnější než bolest. Naději je třeba dodávat, protože bez ní se z nejhoršího nikdy nevyhrabete.

Jak skončí spor o Todikově přípravku? Lidé nejspíš budou muset rozhodnout, zda má nebo nemá existovat. Nebo už možná rozhodli?

Viděl jsem spoustu dopisů, které potvrzují efektivitu léku M. P. Todiky. Na Ministerstvu zdravotnictví MSSR v odpověď na tuto skutečnost řekli: ne, musíte se nutně sejít s živými lidmi, které uvedený přípravek vyléčil. Slíbil jsem, že vyprávění těchto lidí podrobně zaznamenám a předložím je čtenářům k posouzení.

J. DIMITRENKO

Foto autor

Последнее страдание

ЖИЗНЬ И СМЕРТЬ М. П. ТОДИКИ.

Сейчас сработает затвор фотоаппарата. Михаил Петрович уже принял выражение лица для снимка, пытается сосредоточиться на какой-то полуулыбке и словно заглядывая за какую-то невидимую нам черту. А рядом — улыбающаяся супруга, конечно, не ведающая, как и все мы, смертные, что будет завтра...

Если бы Михаил Петрович знал, что это его последняя фотография, что после этого щелчка фотоаппарата воскресным днем первого октября 1988 года ему остается неполный год, как бы поступил? Да вряд ли бы он что-то взял за менять...

Было все как всегда в тот, последний его полдень 10 сентября 1988 года: опять было воскресенье и опять вместо отдыха он занимался людьми. Собирались с женой в гости, но тут приехала женщина из Пятигорска.

— Ты иди, — сказал он Альбине Викторовне, — а я — чуть позже.

Потом приезжая вспоминала: — Он сказал, что сейчас принесет лекарство и пошел вон в ту комнату. И вдруг у порога упал... В этот момент кто-то позвонил в дверь. Поняв с полуслова ситуацию, вошедший мужчина кинулся делать Михаилу Петровичу искусственное дыхание. Так продолжалось довольно долго, пока, наконец, приехала скорая.

— Если бы я даже был за дверью, — успокаивал их потом доктор, — и то не успел бы. Смерть наступила мгновенно. Сердечная недостаточность.

Так, приехавшие за лекарством учительница из Пятигорска и заместитель директора крупного завода из Риги (это он делал искусственное дыхание) стали свидетелями кончины того, кто стольким тысячам людей спасал жизнь.

— Он ведь никогда не жаловался, — говорит Альбина Викторовна. — Заметишь, что ему не по себе, спросишь: «Что с тобой?» — «Нет, нет ничего. Сейчас пройдет». Однажды на улице предложил: «Давай постоим немного...». Потом дома растер себе грудь керосином, выпил чайную ложку, он ведь ничего другого не принимал, и стало ему легче.

Мне же Михаил Петрович о своей болезни поведал следующее: «Когда я писал на XVII съезд КПСС, то думал: с началом перестройки, наконец-то, лучше будет. Но получил за подписью замминистра Минздрава СССР такую бюрократическую бумагу, что тогда, наверное, инфаркт у меня и случился. И «добавил» еще, когда комиссия из Фармкомитета приехала».

Ход беседы, которую вполне можно назвать допросом с пристрастием, с главой комиссии описан мной в № 12 за 1988 год. А письмо из МЗ СССР

вот оно (орфография сохранена):

«Ваше письмо, адресованное 27 съезду КПСС, внимательно рассмотрено в МЗ СССР с привлечением высококвалифицированных специалистов различных профессий. Внимательное ознакомление с материалами по применению изготовленного Вами средства для лечения больных с различными заболеваниями при выезде специалистов в Кишинев установило, что Ваше средство (смесь зеленых орехов и керосина) не обладает приписываемой ему терапевтической активностью и не может быть использовано в медицинской практике в качестве лекарства.

Министерство здравоохранения СССР считает недопустимым применение больным указанного средства и дальнейшего занятия Вами незаконным врачеванием. Напоминаем, что Вы уже неоднократно предупреждались органами прокуратуры об ответственности за применение Вашего препарата без соответствующего разрешения.

Зам. министра. Подпись.»

Прочитав это, Михаил Петрович, как уже сказано, почувствовал себя неважно, и подумал, что дело может плохо кончиться. Стал растираться керосином и пить его. Вскоре наступило облегчение. Затем пошел в поликлинику Лечсанупра. Там нашли, что у него был инфаркт. Но делали рентген и так, и так, и все удивлялись. Обычно в области рубца мертвая зона, объяснили, а тут мышцы действуют. Есть только рубец от инфаркта...

Но приходили ему и другие письма. «Вышкомонтажное уп-

правление Усинского треста буровых работ из производственного объединения «Коминнефть» благодарит Вас за то, что вернули к жизни нашу сотрудницу Воловникову Валентину Викторовну... С уважением к Вам начальник ВМУ... Секретарь партбюро... Председатель профкома...».

«В Госкомизобретений СССР. Подтверждение. Я, Башкирова Светлана Александровна, подтверждаю, что вот уже 3 года принимаю лекарство доцента Тодики М. П. из Кишинева... Несмотря на то, что после удаления в ОНЦ АМН СССР в 1985 году молочной железы я никуда не обращалась и не проходила курса химиотерапии я чувствую себя хорошо...»

К тов. Тодике обратилась по совету космонавта Г. С. Титова, который написал Михаилу Петровичу письмо с просьбой помочь».

Девятилетняя киевлянка лежала в онкоинституте с диагнозом цирроз печени. Со свойственной ему откровенностью доктор сказал родителям: от цирроза еще ни одного короля не спасли... Мать купила все для похорон, а потом поехала в Кишинев к М. П. Уже просто так, чтобы потом не упрекать себя, что не испытала последнее средство. Это было в сентябре 1980-го. Через год девочка пошла в школу. Мама вскоре написала в Кишинев: девочка благополучно растет, уже больше меня. Затем она приехала со второй дочерью, у которой тоже возникла опасность заболевания циррозом печени. Возможно, по наследству...

Рассказ Галины Николаевны из села Братьяновка Котовского района. «Третьего июля 1986 года после осмотра мне сказали: надо делать операцию. После операции сообщили: у вас рак шейки матки, но я одна из тысячи женщин, которым повезло, так как вовремя обратилась к врачам. Однако после операции все время были кровотечения, три раза лежала в больнице. Зимой 87-го поехала сама в Москву в Минздрав. Оттуда направили во Всесоюзный онкоцентр. Там мне объяснили, что в Кишиневе сделали не то, что надо. Я — обратно в Кишинев: что вы мне сделали, что не могу по белу свету ходить? «Я сделала все, что могла», — отвечает лечащий врач. А когда я вышла из онкоцентра, разговари-

лась с женщиной без волос, она уже в третий раз приняла химиотерапию, теперь ее нет в живых. Эта женщина дала мне адрес Михаила Петровича... Я принимала его лекарство и через три месяца забеременела. Пошла к Михаилу Петровичу. Он очень обрадовался. Решила — будет мальчик, Мишей назову, а если девочка — Натальей. Вроде бы это означает доброта, надежда. Моей девочке уже больше года... А ведь я не знала — буду ли жить вообще, не то, что родить».

ПИСЬМО З. Д. АНДРЕЕВОЙ. «Уважаемый товарищ Димитренко! Простите, что обращаюсь к Вам столь официально, но имени Вашего, к сожалению, не знаю. Хочу поблагодарить Вас от всей души за статью «Сильнее боли — надежда» в № 12 журнала «Сельское хозяйство Молдавии». Когда я узнала, что есть такая статья, я специально пошла в библиотеку, чтобы прочесть и переписать — в книжках Москвы его нет. Дело в том, что я как раз таной человек, о которых Вы обещали рассказать в конце статьи. Два года назад я получила вторую, а затем и первую, как говорят у нас, «бессрочную» (на два года) группу инвалидности в районном онкологическом диспансере. Оперировать меня не стали — опухоль была слишком велика. Я металась от одного врача к другому, от профессоров к «бабям», но мне становилось все хуже. Год назад я случайно услышала о лекарстве молдавского ученого, кинулась в Кишинев, получила (абсолютно безвозмездно!!!) и начала делать компрессы и принимать внутрь настойку ореха на керосине. Когда я пришла на очередную встречу к онкологу Л. Н. Лишней, она даже ахнула — опухоль явно уменьшилась, стала подвижной... Я не говорю, что случилось чудо — я, конечно, еще больной человек, но надежда ко мне вернулась, и боли стали меньше. И все это сделал Михаил Петрович Тодина... Михаил Петрович человек самоотверженный, настоящий гуманист, но ведь и он может устать, заболеть, а что тогда делать нам, тем, кто держится на его лекарстве?».

Я видел у Михаила Петровича книгу Самуила Маршака, подаренную одним из родственников поэта, не помню, сыном или зятем. Народный лекарь рассказал в чем дело: «Четырехлетний внук в семье Маршака умирал каждую ночь в течение четырех лет. За эти

годы никто не смог даже поставить диагноз. Мое лекарство вылечило его за один раз».

А вот фотография человека, известного всей стране. На обороте надпись: «Активному участнику Отечественной войны, дорогому Михаилу Петровичу Тодике в знак благодарности за заботу о советских людях, помощь в улучшении состояния их здоровья. С сердечным приветом И. Д. Папанин. 3 августа 1976 года». И вот пояснение самого Михаила Петровича: «В 1976 году 28 июля было открытие международного географического конгресса в Москве. Я был делегатом. Увидел, как Иван Дмитриевич шел к трибуне, припадая на одну ногу... После одного компресса он выбросил собачью шерсть, которой много лет окутывал ногу, предохраняя ее от малейшего охлаждения».

Михаил Петрович, по его словам, вылечил от хронического воспаления легких космонавта Павла Романовича Поповича. С тех пор завязалась дружба с жителями Звездного городка. Многим он помогал поправить здоровье.

Еще много громких и разных имен можно тут назвать. Жителей Ленинграда, Якутска, Грозного, Магадана и Днепропетровска. Однако вряд ли стоит этим заниматься дальше. В целом вывод напрашивается такой: слишком много свидетелей, чтобы считать препарат М. П. шизофренической идеей. А такая мысль неоднократно высказывалась медиками...

Многим лекарство не помогало. Даже при радикулите не всегда наблюдался эффект. М. П. не отрицал такие варианты. В случаях же онкологических заболеваний он вообще считал: половине пациентов препарат не помогает. Особенно тем, у кого запущенная форма. Надо заметить, что иногда и сами больные, боясь обидеть целителя, готовы были хвалить его лекарство, выдавая желаемое за действительное, чтобы не лишиться последней надежды, последней соломинки. И это также надо учитывать.

Выяснить до конца эффективность настойки журналистскими средствами оказалось невозможным. Дело в том, что ни один факт исцеления ме-

статьи, публикуемой в этом номере. Если больной умер, утверждают они, значит у него и в самом деле был рак. И лечение керосином только приблизило кончину. Ну, а если паче чаяния кто-то и выздоровел, то это был не рак. И настойка Тодики тут ни при чем. А результаты исследований, подтверждающие факт заболевания, диагноз? Это счастливая ошибка коллег, принявших доброкачественную опухоль за ее страшную противоположность. Такой метод доказательств использовался в ста процентах случаев. И в стольких же случаях признавался достаточным. Что не может, разумеется, не вызвать сомнений.

Конечно, быстрое исцеление от любой серьезной болезни надо считать чудом. Если долгие годы организм развивался по нездоровой схеме и, потеряв возможность бороться, подготавливал образование опухоли или неподвижность суставов, то враз перевести его развитие на другой путь нелегко. М. П. считал поэтому, что на ранних стадиях болезни его лекарство помогает организму успешно сопротивляться недугу, а в запущенных случаях нужны литры препарата, чтобы попытаться повлиять на патологический процесс. Убедительными в связи с этим кажутся слова З. Д. Андреевой: я, конечно, еще больной человек, но надежда ко мне вернулась, и боли стали меньше... И все же это не так уж мало для человека в ее положении.

Не считая, что лекарство М. П. универсально и всеильно, я все же каждый раз чувствовал обиду за него, когда читал в его адрес иронические определения, категоричные, а иногда и издевательские заключения по поводу предложенной настойки. Уж очень далек был (увы, был...) Михаил Петрович от образа преуспевающего шарлатана, модного врачевателя, пользующегося человеческими слабостями.

Он выдержал испытание слабой. Народному целителю, кипишевскому целителю от болезней, автору целительного препарата, знаменитому лекарю... Каких только слов не писали ему за двадцать лет! Но не приобрел он высокого самознания, оставался скромным тружеником.

Он выдержал испытание в борьбе с административным

на пету дело и чужина два тома документов, кроме требований предоставить справку о психической полноценности и намеков по поводу устройства в психушку, были еще и анонимные обливания грязью по телефону и утонченные провокации. Между прочим, уже на другой день после смерти Михаила Петровича таинственный незнакомец пытался по телефону «установить связь» с Альбиной Викторовной: «Иностранная фирма интересуется, как идут дела. Вы согласны сотрудничать? Михаил Петрович просил узнать у фирмы ее условия...».

Подключившись в какой-то степени к его заботам всего лишь на год, я прочитал и услышал столько жалоб, столько слезных просьб и горестных историй, что еще раз оценил человеческие качества Михаила Петровича. Он не стал циником от каждодневного соприкосновения с чужой болью и смертью. С презрением говорил об одном медике, который после неудачной операции в ответ на материнские слезные мольбы помочь чем-нибудь умирающей дочери, пошутил: *попа ботязе, да зиле ну да...* Что можно перевести: поп крестит, но жизнь не гарантирует.

С чувством сострадания помогал он все новым и новым людям, дальним и близким.

Думается, что и взгляд на развитие науки был у него вполне диалектический. Когда бы много людей стали искать средство лечения от рака, то давно бы его нашли, говаривал он, не признавая ведомственности и кастовости в поисковых вопросах охраны здоровья. Мол, и один человек способен предложить конструктивную идею, не обязательно уповать лишь на коллективы специализированных институтов. «Если бы каждая капля сомневалась: что я могу одна, то не было бы дождя», — добавлял он.

Так вот двадцать лет сражался Михаил Петрович, падая от ударов хорошо смазанной и отлаженной бюрократической машины и снова поднимаясь. И в последний год своей жизни он как обычно несколько раз побывал в Москве (за свой счет, конечно), все добываясь научного испытания своего лекарства. В последнюю поездку, звоня мне из столицы, сообщил радостную новость: оказывается, мнение о канцерогенности керосина —

после его применения индекс 6, то есть ядовит настолько же, насколько ядовита водопроводная вода, которую мы пьем.

И последнее страдание настигло его, когда он шел за лекарством, спеша помочь страждущему.

Без сомнения, он был человек, что называется, старой гвардии. С особо развитым чувством самоконтроля и самоанализа. Развивался сначала годами напряженной работы в период репрессий, а потом годами гонений за бездипломное врачевание. Но умеющий не уловимо меняться, если чувствовал в собеседнике единомышленника или нуждающегося в помощи.

И сейчас вижу его черные с блеском глаза, излучающие боль и скрытую тревогу. Читает, что я о нем написал, и необычно тихо спрашивает:

— А у меня что — действительно глуховатый голос, как вы написали?..

Часто бывает: лишь после смерти человека начинаешь лучше его понимать, в другом свете видеть его действия, и кажутся исполненными большого смысла мелочи, что раньше казались пустяковыми. Так случилось и со мной после смерти Михаила Петровича...

Кого мы ищем среди живущих рядом с нами людей? Кого третируем и унижаем, объявляя себя в то же время борцами за нравственность и свободу личности? Двадцать лет лечил тяжелые заболевания с помощью тимола кишиневец И. П. Щербанеску. Боролся, доказывал, а под конец жизни сдался и унес с собою секреты своего искусства. Не желает сваливать на себя тяжелую ношу покойного супруга Михаила Петровича, его помощница и сотрудница Альбина Викторовна.

Метод М. П. Тодики до сих пор не признала официальная медицина. Из-за отсутствия у него медицинского образования. Однако она фактически не признает и методы другого самородка, талантливого изобретателя нетрадиционных методов лечения и тоже кипишевца Никона Семеновича Реиллина. Хотя он не только имеет медицинское образование, но и носит звание заслуженного врача республики.

Такова пока у нас цена человечности и человеколюбия.

Е. ДИМИТРЕНКО
Фото автора

Poslední bolest

ŽIVOT A SMRT M. P. TODIKY

Ted' se spustí závěrka fotoaparátu. V obličejí Michaila Petroviče se zračí výraz k vyfocení, snaží se o jakýsi poloúsměv, a zdá se, jako by hleděl za nějakou nám neviditelnou čáru. Vedle něj se usmívá manželka, která, jako ostatně nikdo z nás smrtelníků, pochopitelně netuší, co bude zítra.. Kdyby byl Michail Petrovič věděl, že to je jeho poslední fotografie, že po cvaknutí spouště, které zaznělo v neděli prvního října 1988, mu zbývá už jen necelý rok života, jak by se zachoval? Sotva by asi chtěl něco měnit...

Jeho poslední poledne v den 10. září 1989 probíhalo jako vždycky: zase byla neděle a on se zase místo odpočinku věnoval lidem. Chystal se s manželkou na návštěvu, když vtom dorazila nějaká žena z Pjatigorsku.

— Jdi sama. — řekl Michail Petrovič Albíně Viktorovně, — přijdu za tebou o něco později.

— Žena z Pjatigorsku pak vzpomínala:

— Řekl, že přinese lék a šel směrem k tamhletomu pokoji. Jenže na prahu upadl.... V tu chvíli u dveří někdo zazvonil. Vstoupil jakýsi muž, okamžitě pochopil, co se stalo a zahájil u Michaila Petroviče umělé dýchání. To trvalo dost dlouho, až do chvíle, než konečně dorazila záchranka..

— I kdybych byl přímo za dveřmi — uklidňoval je doktor posléze, — stejně bych to nezvládl. Smrt nastala okamžitě. Srdeční nedostatečnost.

— A tak se učitelka z Pjatigorsku a zástupce vedoucího velké továrny z Rigy (to on prováděl umělé dýchání), kteří si původně přijeli pro lék, stali svědky skonu muže, který tolika tisícům lidí zachraňoval život.

— Ale vždyť on si nikdy nestěžoval, — říká Albína Viktorovna. — Když jsem si všimla, že není ve své kůži, zeptala jsem se: Co je s tebou? — Nic mi není, opravdu. To přejde. Jednou jsme byli venku a on mi povídá: Počkej, na chvíli se zastavíme. Doma si potom potřel hrudník petrolejem, vnitřně užil kávovou lžičku, beztak nikdy nic jiného neužíval, a ulevilo se mu.

— Mně Michail Petrovič o své nemoci řekl: Když jsem psal na XVII. sjezd KSSS, věřil jsem, že se zahájením přestrojky bude přece jen lépe. Jenže jsem dostal z Ministerstva zdravotnictví SSSR tak byrokratické lejstro, podepsané zástupcem ministra, že tehdy jsem nejspíš dostal infarkt. A ještě mi dodalo, když přijela komise z Farmakologického výboru.

Průběh rozhovoru s vedoucím komise jsem popsal v č. 12 z roku 1988. Podotýkám, že tento rozhovor lze klidně nazvat předpojatým výsledkem. A zde je dopis z MZ SSSR

(pravopis ponechán bez úprav):

Váš dopis adresovaný 27. sjezdu KS SSSR byl důkladně posouzen na MZ SSSR, a to za účasti vysoce kvalifikovaných odborníků různých profesí. Odborníci odcestovali do Kišiněva, kde na základě pečlivého prostudování materiálů o používání Vámi připraveného prostředku k léčbě různě nemocných pacientů rozhodli, že Váš prostředek (směs zelených ořechů a petroleje) nedisponuje terapeutickým účinkem, jenž je mu připisován, a nemůže být v medicínské praxi používán jako lék.

Použití uvedeného prostředku u nemocných, jakož i Vaše další provozování nezákonného léčitelství považuje Ministerstvo zdravotnictví SSSR za nepřípustné. Připomínáme, že jste byl opakovaně upozorněn orgány prokuratury na odpovědnost za používání Vašeho přípravku bez příslušného povolení.

Zástupce ministra. Podpis.

Jak bylo řečeno výše, když si Michail Petrovič přečetl tento text, udělalo se mu zle, a řekl si, že to může špatně skončit. Začal se natírat petrolejem a pít ho. Brzy se mu ulevilo. Pak zašel na polikliniku Lečsanupra, kde zjistili, že prodělal infarkt. Různě ho zrentgenovali a podivili se. V oblasti jizvy bývá zpravidla mrtvá zóna, vysvětlili mu, ale tady svaly fungují. Je tam jen poinfarktová jizva...

Dostával ale i jiné dopisy.

Úřad pro montáže vrtných věží Usinského trustu vrtných prací z výrobního sdružení Kominěft' Vám děkuje, že jste vrátil do života naši zaměstnankyni Valentinu Viktorovnu Volovnikovou... S pozdravem vedoucí úřadu... Tajemník stranického byra... Předseda odborového výboru..."

„Státnímu výboru pro vynálezy SSSR.

Potvrzení. Já, Světlana Alexandrova Baškirovová, potvrzuji, že už 3 roky užívám lék docenta M. P. Todiky z Kišiněva... V roce 1985 mi byla v ONC AMN SSSR odstraněna mléčná žláza. Ačkoli jsem se po tomto zákroku už dále nikam neobracela a neabsolvovala chemoterapeutickou kúru, cítím se dobře...

Pana Todiku jsem vyhledala na radu kosmonauta G. S. Titova, který napsal Michailu Petroviči dopis s prosbou o pomoc.“

Devítiletá holčička z Kyjeva byla v onkologickém ústavu hospitalizována s diagnózou cirhóza jater. S upřímností jemu vlastní řekl její lékař rodičům: z cirhózy ještě žádného krále nevyлéčili... Matka zařídila vše kolem pohřbu, a pak se vydala do Kišiněva k M.P. Už jen kvůli tomu, aby si v budoucnu nevyčítala, že nezkusila poslední prostředek. To bylo v září 1980. Za rok šla dívka opět do školy. Matka ihned napsala do Kišiněva: dcerka zdárně roste, už je větší než já. Pak přijela s druhou dcerou, u níž rovněž hrozila cirhóza jater. Možná to bylo dědičné..

Příběh paní Galiny Nikoare z vesnice Bratjanovka v Kotovském okrese.

Třetího července 1986 mi na základě vyšetření oznámili, že musím na operaci. Po operaci mi sdělili: máte rakovinu děložního hrdla, ale jsem jedna z tisíce žen, které měly štěstí, protože vyhledaly lékaře včas. Po zákroku jsem však celou dobu krvácela, třikrát mě hospitalizovali. V zimě 1987 jsem se na vlastní pěst vydala do Moskvy na ministerstvo zdravotnictví. Odtud mě poslali do Všesvazového onkologického centra, kde mi vysvětlili, že operace v Kišiněvě neproběhla tak, jak měla. Jela jsem zpátky do Kišiněva: co jste mi to proboha provedli? Udělala jsem všechno, co se dalo, — odpověděla mi ošetřující lékařka. A když jsem odcházela z onkocentra, mluvila jsem s nějakou paní bez vlasů, která tam byla již potřetí na chemoterapii, dnes už není mezi námi. A ta mi dala adresu Michaila Petroviče... Brala jsem jeho lék a za tři měsíce jsem otěhotněla. Michaila Petroviče zpráva o mém těhotenství velice potěšila. Ohledně jména jsem měla jasno — když to bude chlapec, bude se jmenovat Miša, když holčička, pojmenuji ji Natálie. To jako by znamenalo laskavost, naděje. Mojí holčičce je už přes rok... A to jsem ani netušila, jestli vůbec budu žít, natožpak že rodit.“

DOPIS Z.D.ANDREJEVOVÉ.

Vážený pane Dimitrenko! Odpusťte, že Vás oslovuji tak oficiálně, ale bohužel neznám Vaše křestní jméno. Chci Vám z celého srdce poděkovat za článek „Silnější než bolest – naděje“ v č. 12 časopisu Zemědělství Moldávie. Když jsem se dozvěděla o existenci tohoto článku, vypravila jsem se do knihovny, abych si ho přečetla a přepsala – na moskevských stáncích ho nemají. Jde o to, že já jsem přesně ten člověk, o nichž jste v závěru článku slíbil povyprávět. Před dvěma lety mi v okresní onkologické léčebně přiznali druhý, a potom i první, jak se u nás říká „trvalý“ (na dva roky), stupeň invalidity. Neoperovali mě, protože nádor byl moc velký. Běhala jsem od jednoho doktora k druhému, od profesorům k babkám kořenářkám, ale bylo mi pořád hůř. Před rokem jsem náhodou zaslechla o léku moldavského vědce, rozjela jsem se do Kišiněva, dostala (zcela zdarma!!!) lék a začala si dělat obklady i užívat vnitřně extrakt ořechu v petroleji. Když jsem přišla na další pravidelnou kontrolu k onkoložce L. N. Lišné, nesmírně se podivila — nádor se zřetelně zmenšil, a najednou byl pohyblivý... Netvrdím, že se stal zázrak, jsem samozřejmě ještě pořád nemocný člověk, ale vrátila se mi naděje, a ani bolesti už nejsou tak velké. A za to všechno vděčím Michailu Petroviči Todikovii... Michail Petrovič je obětavý člověk, skutečný humanista, ale i on se přece může unavit, onemocnět, a co bychom si pak počali my, kdo jsme závislí na jeho léku?

U Michaila Petroviče jsem viděl knihu Samuila Maršaka, kterou mu daroval jeden z básníkových příbuzných, už si nevzpomínám, zda syn nebo zeť. Lidový lékař vysvětlil: **Čtyřletý vnuk v Maršakově** rodině bolestí umíral noc co noc po dobu čtyř let. Za celé ty čtyři roky nikdo nedokázal ani stanovit diagnózu. Můj lék ho vyléčil na poprvé.“

A tady je fotografie člověka, kterého zná celá zem. Na rubu je napsáno: Aktivnímu účastníkovi Vlastenecké války, drahému Michailu Petroviči Todikovi na znamení díky za péči o sovětské lidi, za pomoc se zlepšováním jejich zdravotního stavu. Se srdečným pozdravem **I. D. Papanin.** 3. srpna 1976.

A zde je komentář samotného Michaila Petroviče: V roce 1976, 28. července, byl v Moskvě zahájen mezinárodní geografický kongres. Byl jsem jeho delegátem. Spatřil jsem, jak Ivan Dmitrijevič přichází k

tribuně a napadá na jednu nohu... Po jediném obkladu vyhodil psí kožešinu, do níž si nohu po mnoho let balil a chránil ji tak před sebemenším chladem.“

Michail Petrovič vyléčil i kosmonauta Pavla Romanoviče Popoviče, jehož dle jeho vlastních slov zbavil chronického zápalu plic.

Od té doby se datuje přátelství s obyvateli Hvězdného městečka. Mnohým z nich pomáhal zlepšit zdraví.

Bylo by možno uvést ještě spoustu zvučných a různých jmen. Obyvatel Leningradu, Jakutska, Grozného, Magadanu a Dněpropetrovska. Ale nejspíš nemá cenu se tím ještě dále zbývat. Celkově se nabízí následující závěr: na to, aby bylo možno označit přípravek pana M. P. za schizofrenní ideu, existuje příliš mnoho svědků. A tentýž názor opakovaně vyslovili i lékaři...

Mnohým lék nepomáhal. Ani při radikulitidě se nedostavil efekt pokaždé. M. P. tyto varianty nepopíral. V případech onkologických onemocnění má obecně za to, že polovině pacientů přípravek nepomáhá. Zejména těm, jejichž nemoc byla zanedbaná. Dále je třeba poznamenat, že i sami nemocní - v obavě, aby neurazili léčitele - jsou někdy ochotni chválit jeho lék a vydávat svá přání za skutečnost, jen aby nepřišli o poslední kapku naděje, pověstné poslední stéblo. I to je nutno vzít v úvahu.

Definitivně zjistit efektivitu extraktu žurnalistickými prostředky nebylo možné. Lékaři neuznali za reálný ani jediný případ vyléčení. To ostatně vyplývá i z článku publikovaného v tomto čísle. Pokud nemocný zemřel, prohlašují, že měl skutečně rakovinu. A že léčení petrolejem jen uspišilo smrt. No a pokud se někdo uzdravil navzdory očekávání, pak to nebyla rakovina. A Todikova extraktu se to netýká. A co výsledky vyšetření potvrzující onemocnění, diagnózu? To je vlastně omyl kolegů, kteří neškodný nádor považovali za jeho hrozný zhoubný protiklad. Takovéto dokazování se používalo ve sto procentech případů a i takovém počtu případů bylo uznáno za dostačující. To pochopitelně nemůže nevyvolat pochybnosti.

Jistě, rychlé vyléčení jakékoli vážné nemoci se musí považovat za zázrak. Jestliže se organismus po dlouhá léta vyvíjel podle nezdravého schématu, ztratil možnost bojovat, a chystal se vytvořit nádor nebo znehybnit klouby, je velmi těžké přeměřovat najednou jeho vývoj jinam. M. P. se proto domníval, že v raných stádiích nemoci jeho lék pomůže organismu úspěšně vzdorovat nedeu, kdežto v zanedbaných případech jsou k pokusu o ovlivnění patologického procesu potřeba litry přípravku. V této souvislosti se jako velmi přesvědčivá jeví slova Z. D. Andrejevové: Já jsem samozřejmě ještě pořád nemocný člověk, ale vrátila se mi naděje, a mé bolesti se zmírnily... Pro člověka v její situaci to vůbec není málo.

Aniž bych se domníval, že lék pana M. P. je univerzální a všemocný, přesto jsem pocíťoval křivdu pokaždé, když jsem se na jeho adresu dočítal ironická rozhodnutí, kategorická a někdy i posměšné posudky nabízeného extraktu. Jak vzdálený byl (ach ano, byl...) Michail Petrovič obrazu veleúspěšného šarlatána, moderního léčitele, který využívá lidských slabostí.

Sláva mu nestoupala do hlavy. Lidovému léčiteli, kišiněvskému léčiteli nemocí, autorovi léčivého přípravku, vynikajícímu lékaři... Co všechno mu lidé napsali během dvaceti let! Ale nezpychnul, nadále zůstal skromným pracantem.

Obstál v boji s administrativním zdravotnickým molochem. Kromě prokuratury, která na něj založila spis a shromáždila dva svazky dokumentů, kromě požadavku, aby předložil zprávu o svém psychickém zdraví a kromě narážek ohledně umístění do blázince, ho navíc anonymně špinili po telefonu a rafinovaně provokovali. Mimochodem, hned druhý den po smrti Michaila Petroviče se jakýsi tajemný neznámý snažil telefonicky navázat kontakt s Albínou Viktorovnou: „Zahraniční firmu zajímá, jak se věci mají. Souhlasíte se spoluprací? Michail Petrovič žádal, abychom u té firmy zjistili její podmínky.“

Na pouhý jeden rok jsem se tak trochu zapojil do jeho pracovní náplně a přečetl i vyslechl jsem tolik stížností, tolik plačtivých proseb a žalostných příběhů, že jsem znovu ocenil lidské kvality Michaila Petroviče. Ani v důsledku každodenního střetávání se s cizí bolestí a smrtí se nestal cynikem. S opovržením vyprávěl o jistém lékaři, který po nevydařené operaci v odpověď na mateřské zoufalé prosby, aby nějak pomohl její umírající dceři, zažertoval: Popa botează, dar zile nu dă. Což se dá přeložit jako: pop křtí, ale život nezaručí. S pocitem účasti pomáhal dalším a dalším lidem, vzdáleným i blízkým.

Zdá se, že i na vývoj vědy nahlížel zcela dialekticky. Kdyby spousta lidí začala hledat prostředek na léčbu rakoviny, už by ho dávno našli, říkal. V otázkách ochrany zdraví neuznával lobbování ani kastování. Prý i jeden člověk dokáže nabídnout konstruktivní myšlenku, není nutno spoléhat jen na kolektivy specializovaných ústavů. „Kdyby každá kapka pochybovala, co sama smí a nesmí, nebylo by deště“,—dodával.

Dvacet let Michail Petrovič bojoval, klesal pod údery dobře namazané a seřízené byrokratické mašinerie, a zase se zvedal. Jako obvykle, i v posledním roce svého života odjel několikrát do Moskvy (samozřejmě na své náklady), kde se stále domáhal vědeckého prostudování svého léku.

Při své poslední cestě do hlavního města mi odtud zatelefonoval, aby mi sdělil radostnou novinu: zdá se, že karcinogenita petroleje je jen mýtus! Podařilo se mu získat oficiální dokument: z hlediska toxicity má jeho přípravek index 6 a je tudíž jedovatý stejně, jako pitná voda z kohoutku.

Poslední bolest ho zastihla, když šel pro lék ve snaze rychle pomoci trpícímu.

Nepochybně to byl člověk patřící k tak zvané staré gardě. Se zvlášť vyvinutým smyslem pro sebekontrolu a sebereflexi. Vývoj tohoto jeho smyslu ovlivnily nejprve roky úmorné práce v období represí a pak roky pronásledování za léčení bez diplomu. Pokud ale v rozhovoru vycítil ve svém protějšku stejně smýšlejícího člověka nebo člověka, který potřebuje pomoci, dokázal se pomaličku proměnit.

Stále před sebou vidím jeho černé jasné oči, vyzářující bolest a skrytou úzkost. Pročítá, co jsem o něm napsal a nezvykle tiše se ptá:

— Vážně mám tak zastřený hlas, jak jste napsal?..

Tak to často bývá: až když člověk zemře, začneš ho lépe chápat, vidět jeho činy v jiném světle, a uskutečněné drobnosti, které ti dřív připadaly malicherné, najednou nesmírně nabudou na významu. Po smrti Michaila Petroviče jsem to tak měl i já...

Koho hledáme mezi lidmi žijícími kolem nás? Koho šikanujeme a ponižujeme, prohlaující přitom sami sebe za bojovníky za mravnost a svobodu osobnosti? I. P. Ščerbanesku z Kišiněva po dvacet let léčil těžké choroby pomocí thymolu. Bojoval, dokazoval, a na sklonku života se vzdal a vzal s sebou i tajemství svého umění. Manželka Michaila Petroviče, jeho pomocnice a spolupracovnice Albína Viktorovna netouží vzít na svá bedra těžké břímě svého zesnulého manžela.

Oficiální medicína metodu M. P. Todiky dodnes neuznala. Kvůli tomu, že neměl lékařské vzdělání. Ve skutečnosti ovšem neuznává ani metody dalšího přirozeného talentu, nadaného vynálezce netradičních léčebných metod, rovněž Kišiněvana, Nikona Semjonoviče Reiljana. A ten má dokonce nejen lékařské vzdělání, ale i titul zasloužilý lékař republiky.

Taková je zatím u nás cena za humanitu a filantropii.

J. DIMITRENKO

Foto autora

emulze. Emulze (suspenze nejmenších kapek petroleje ve vodě) se připravuje následujícím způsobem:

V litru vařící vody se rozpustí 40–50 g draselného mýdla nebo vloček obyčejného mýdla. Získaný mýdlový roztok se ochladí na teplotu 50–60 °C a potom se do něho za nepřetržitého míchání vlijí dva litry petroleje. Výsledkem musí být stejnorodá směs, která se svou konzistencí podobá kysané smetaně. Jestliže je emulze připravena správně, se po několika dnech uskladnění, nerozdělí se na vrstvy petroleje a mýdlovou vodu a na jejím povrchu nebudou petrolejové „odlesky“.

Před použitím se petrolejo-mýdlová emulze zředí teplou vodou (1:2) a postříkují se jí stromy.

Jestliže emulzi chcete použít na postřík zelených listů, je nutné ji rozředit mnohem více – dvanáctkrát až třináctkrát – a ošetření zahrady provádět drobnými kapičkami směsi za zamračeného, ale ne deštivého počasí, nebo večer.

Todikamp - zázračný preparát

Tinktura ze zelených vlašských ořechů v petroleji

O tinktuře z vlašských ořechů v petroleji je třeba si povědět zvlášť. Jak ukázala praxe, tyto dva prostředky se skvěle navzájem doplňují a mají báječné léčivé schopnosti – zvláště proti onkologickým nemocem.

Na úspěšné spojení petroleje a zelených vlašských ořechů přišel Michail Petrovič Todika, moldavský vědec a kandidát geografických věd. Neměl lékařské vzdělání a pro své okolí byl pouze lidový léčitel. Po dobu dvaceti let léčil lidi svým „zvláštním“ preparátem.

Historie vytvoření preparátu začíná tím, že čtyřicetiletého vědce silně zachvátila radikulitida. Nedomáhal se sehnout – tkaničky na botách mu zavazovali rodinní příslušníci. Jakýkoli otřes během chůze u něho vyvolával silné bolesti. Strašlivé bolesti a bezmocnost medicíny dovedly Michaila Petroviče tak daleko, že dokonce přemýšlel o sebevraždě, ale jako starý voják se rozhodl, že jestli již má umřít, tak při hledání východiska, a že si slabošsky nevezme život.

Měl určité vědomosti z lidového léčitelství a začal uvažovat, co je nejsilnější zdroj fytoncidů. Vzpomněl si na několik příběhů o „hvězdě Jupitera“ (tak nazýva-

li vlašský ořech ve starověkém Římě). Tímto způsobem získal „jezdce“ – účinný základ léku.

Amirdovlat Amasiaci o vlašském ořechu:

„Jestliže se rozdrť čerstvá zelená skořápka vlašského ořechu, šťáva se vymačká, svaří s medem a udělá se kloktadlo, pomůže při angíně, která vznikla z hlenu a dalších přimíchaných látek. Vymačkaný olej pomáhá u všech druhů onemocnění nervů. Jestliže skořápku suchého ořechu spálíte a popelem posypete vřed, pomůže to. Jestliže sníte ořech, rychle se v žaludku stráví, ale může mu uškodit a také zvýšit množství žluté žluči a vyvolat bolest hlavy. Škodí při kašli. Jestliže se sní nalačno, pak vyvolává zvracení. Jestliže se sní s usušeným fíkem a routou při otravě jedem, pak zachraňuje před smrtí. Jestliže se smíchá s medem a sní ve velkém množství, pomůže při plochých i podlouhlých hlístech. Jestliže se smíchá s routou a medem a přiloží na otok prsu, rozežene jej. Pomáhá při nervových křečích.

Jestliže člověka kousne vzteklý pes, pomůže, jestliže se ořech smíchá s medem, solí a cibulí a vzniklá směs se ořech přiloží k místu kousnutí. Jinou možností je směs sníst. Při bolestech břicha se stav člověka zlepší, jestliže se rozdrť a přiloží mu k pupku. Jestliže se skořápka spálí, rozetře s vínem a olivovým olejem a touto směsí se maže hlava dětí, prospívá to velmi vlasům, jimž pomáhá v růstu. Mazání hlavy pomáhá při plešatění. Jestliže se spálí jeho jádro, popel smíchá s vínem a dá ženám do pochvy, zastavuje měsíčky. Také prospívá, jestliže se jádro starého ořechu rozžvýká a přiloží na zhoubný nádor nebo se jím ma-

žou vředy. Pomáhá rovněž při oční píštěli. Jestliže se udělá horký obklad s olejem z ořechu, který se přiloží k pohmožděnému místu, pomůže to a utiší se bolest. Vnitřním užíváním listů a kůry stromu v dávce devět gramů se léčí vylučování moči po kapkách.

Jestliže se zelené listy rozdrť, smíchají s železnými pilinami, nechají týden rozležet, každodenně se promíchávají a pak se směsí maže hlava, obarví se šedé vlasy. Mazání hlavy pomáhá při ekzému. Jestliže se zelená skořápka svaří ve vodě a udělá se z ní kloktadlo (odvar), zpevní se zuby. K barvení šedých vlasů na černé pomocí oleje se do skleněné nádoby dá olivový olej a seřiznuté konce květenství ořechu, potom se nádoba zakryje a zakope pod ořešákem, ponechá se tam, dokud ořech zraje, a pak se vytáhne. Jestliže otylí lidé usnou ve stínu ořešáku, zhubnou. Jestliže se ořech rozdrť a namaže na tvář, odstraňuje pihy. Jestliže se ořech vyluhuje v medu, zahřívá ledviny, přivolává úlevu a také pomáhá při chladné povaze žaludku. Jestliže se sní velké množství ořechů, dojde k vypuzení hlístů. Jestliže se popel ze skořápky vypije s vínem, nebo se z něho udělá čípek, který se zavede do pochvy, pomůže to ženám při výtoku krve po kapkách.

Při akutní a pálivé vyrážce prospěje, jestliže se pryskyřice nadrobno rozdrť a maže na problematická místa. Jestliže člověk bude držet půst a žvýkat pouze ořech, pomůže mu to odstranit křeče (křeče nohou a nervové křeče). Jestliže se ze zelené skořápky vymačká šťáva, která se poté vaří s hroznovým moštem, dokud nezhoustne, a potom se kloktá, pomůže to při otoku krku, posílí rozviklané zuby a vyléčí zduřeni-ny. Dále pomáhá, jestliže se jádro starého ořechu spálí

a popel se nasype na vlhké vředy. Jestliže se smíchá s olivovým olejem, působí silněji. Rovněž pomáhá, jestliže se jádro starého ořechu rozzvýká a namaže se jím ekzém u dětí. Na vředy také působí prášek ze spálené tvrdé skořápky. Jestliže se velmi rozmělní a bere se každý den devět gramů prášku, pomůže to při výtoku moči po kapkách. Jestliže se třicet gramů kůry kořene svaří a vypije, vyvolává to zvracení lepkavého hlenu. Pomáhá to i při bolestech, jež vycházejí z oblastí od beder níže. Jestliže se čerstvou kůrou jeho kořene po tři dny jedenkrát denně namažou ústa, vyčistí se mozek a posílí smyslové orgány a rozum. Jeho olej je užitečnější než mandlový. Jeho náhražkou je olej violky a on sám je náhražkou oleje violky a routy.“

Pak bylo třeba nalézt „koně“ – rychlý prostředek, který pronikne skrz tkáň organizmu. Stal se jím benzin a petrolej. Benzin je velmi nevhodný a pro užívání nebezpečný. Todika jej hned zavrhl, ale u petroleje se zastavil. Extrakt zeleného vlašského ořechu v petroleji – to byl objev, na nějž přišel svými prostými úvahami.

Todika připravil extrakt a sám jej vyzkoušel. Přiložil zábal k bedrům a jeho bolesti poprvé ustoupily. Situace se opakovala i podruhé, potřetí, podesáté... Bolest odešla a více se nevrátila.

Zároveň objevil „vedlejší účinky“ preparátu. Od začátku války, více než čtvrt století, mu v hýždích zůstaly infiltráty od nespočetných injekcí, které dostával ve vojenské nemocnici. Tyto infiltráty se vstřebaly, ačkoli zábal aplikoval na bedra! Vědec z toho vyvodil, že extrakt vlašských ořechů v petroleji vítězí nad

otoky! Kromě toho si Todika s překvapením všiml, že někam zmizelo nachlazení, které se objevovalo stejně pravidelně jako koloběh ročních období. Tyto problémy souvisely s tím, že v dávném roce 1942 málem až k smrti zmrzl v zákopu ve stepi mezi Volhou a Donem. Nyní ho nachlazení zcela opustilo.

Za radikulitidou a nachlazeními následovala gastritida, zánět prostaty, artritida, pyelonefritida, hypertonie, skleróza, tromboflebitida, ischemie, schizofrenie, cirhóza, zvláštní typy neplodnosti, rakovina a j. Tyto ohromující úspěchy Todika podnítily k léčbě lidí – chtěl jim pomoci.

Dokud Todika zbavoval nemoci své přátele a kolegy, nevěnovali lékaři tomuto geografovi žádnou pozornost, ale první člověk, jenž se uzdravil z rakoviny, byl důvodem perzekuce tohoto lidového léčitele.

Představitelé ministerstva zdravotnictví byli na rozpacích: „Jak může lidem dávat petrolej a ještě k tomu vnitřně? Vždyť je karcinogenní!“

Todika nesměle poukazoval: „Ale ten člověk je naživu, i když měl umřít!“

Lidé z ministerstva zdravotnictví oponovali: „Stejně to tak nejde – petrolej je škodlivý!“

Todika se přel: „Dobře, dejme tomu. Ale vždyť i chlor je škodlivý, ale chlorid sodný již ne – je to obyčejná kuchyňská sůl. Stejně petrolejový extrakt ořechu není totéž co petrolej.“

Tyto důvody ministerské úředníky nepřesvědčily, ale naopak rozezlyly.

Ve společnosti, která je ovládána a řízena vzájemně provázaným soukolím vztahů a vazeb, se věda neřídí fakty, ale spíše autoritami. Michail Petrovič to ve

sporu s ministerstvem zdravotnictví dávno pochopil a operoval nejen statistikou vyléčených lidí a hypotézou o působení preparátu, ale i autogramy kosmonauta Popoviče a zpěváka Kobzara, děkovnými dopisy akademika Marčuka a básníka Ošanina, prosbami onkologických poraden z jiných měst a přiznáním vyléčených doktorů. Mezi jeho prvními pacienty byl také I. Papanin.

Todika mohl neustále na ministerstvo posílat dopisy známého básníka, jenž dříve pořádal koktail (i na to pomáhá ořech a petrolej). Ukazoval svědectví moskevského neurochirurga Kymrova, který když operoval mozkový nádor holčičce z Tiraspole, objevil pouze hnisavé duté části, jež byly po užití preparátu Todika zcela naplněné bývalými metastázami.

Celých dvacet let byl Todika oficiální medicínou perzekvován. S každým novým vyléčeným pacientem se Michail Petrovič vystavoval křížové palbě diplomovaných lékařských byrokratů, proti nimž byl bezbranný. Neměl lékařský diplom, a proto ho mohli kdykoli zavřít do vězení za nezákonnou lékařskou praxi. Preparát fungoval natolik úspěšně, že vášně kolem Todika vřely jak v detektivce. Ministerstvo zdravotnictví prostřednictvím státního zastupitelství prosadilo zákaz činnosti léčitelů a tento zákaz se pak ještě jednou opakoval. Tehdy nemocní napsali stížnost k moldavské komunistické straně a ta mu znovu dovolila léčit. Toto vše probíhalo po dobu dvaceti let!

Během své léčitelské praxe si Todika vedl domácí kartotéku. Neustále se zaplňovala novými příběhy onkologicky nemocných lidí, kteří byli jako zázrakem zachráněni. Pro ministerstvo zdravotnictví však jako

lékař bez diplomu nebyl nikdy ničím jiným než osamoceným lidovým léčitelem.

Jeho nápadů si však povšimnul profesor Andrej Georgijevič Malenkov a pochválil je. Profesor, jenž pracoval nedaleko Moskvy v Minmedpromu, dosáhl toho, že byly výsledky kišiněvského samouka přezkoumány. Závěry uznávané komise byly kladné. Poprvé za dvacet let!

Profesor Malenkov s kolegy odhalil vztah mezi odolností organismu vůči vytváření nádorů a silou spojů mezi buňkami v tkáních. To se shodovalo s hypotézou Todika, která objasňovala zázračnost jeho preparátu.

Podstata hypotézy spočívala v tom, že čím pevněji jsou buňky mezi sebou spojeny, tím obtížněji se v nich vytvářejí nádory a objevují metastázy. Preparát Todika zvyšoval spojení mezi buňkami, a tím je léčil z onkologických onemocnění.

Po smrti Todika se organizace Informelektro, již vedl M. D. Malej, rozhodla financovat výzkum preparátu. Akademie věd, ministerstvo zdravotnictví ani Minmedprom bez ohledu na to, že měly blahosklonný zájem o objevitele, nedaly na tuto práci ani kopějku. Organizace na tyto výzkumy vyčlenila sto šedesát tisíc rublů.

Výsledkem bylo vytvoření nového preparátu, který vycházel z Todikových myšlenek. Preparát je normalizovaný, netoxický a zachovává všechny kvality prvotní verze extraktu. Petrolej byl nahrazen lihovým roztokem. Zkoumáním byly objeveny další pozitivní přínosy a preparát byl pojmenován na počest svého tvůrce Todika *Todikamp*.

Ukázalo se, že Todikamp nejlépe působí na hojení ran a stabilizuje tkáňové systémy. Jinými slovy zvyšuje odolnost tkání vůči vytváření nádorů. Předpokládá se, že v blízké budoucnosti bude Todikamp nejen lékem na rakovinu, ale i preventivním prostředkem proti ní.

Pokusy na opicích potvrdily, že Todikamp nevyvolává změny u zdravých živočichů a pomáhá mobilizovat rezervy organismu. Pokusy na myších, kryších, králících a morčatech ukázaly jeho další účinky: Todikamp šestkrát snížil smrt zárodků a vznik vrozených znetvoření.

Profesor Malenkov říká, že Todikamp je pozoruhodný tím, že dovoluje spoléhat se na nepřímý přístup k léčení onkologických onemocnění. Neprobíhá boj přímo s nádorem, ale s příčinami, jež jej vyvolávají. Získali jsme všelék nejen na rakovinu, ale také základ řady preparátů, díky kterým můžeme posilovat obrannou schopnost nemocného člověka.

Poslední klinické testování Todikampu ukázalo, že má v léčení minimálně ještě dva velmi důležité účinky:

Vědci si povšimli především úlohy Todikampu při snižování rizika vzniku srdečních záchvatů, včetně infarktu. Při zkouškách na zvířatech zjistili, že Todikamp při vnitřním, a dokonce i při vnějším užívání, významně zpevňuje stěny cév, a tak zabraňuje krvácení. Užívání jedné čajové lžičky Todikampu u všech zkoumaných odvrátilo záchvat. V kontrolní skupině (tedy mezi těmi, kdo brali obvyklé prostředky) se zabránit vzniku infarktu podařilo pouze u padesáti procent nemocných.

Je třeba také podotknout, že když poté první skupina nemocných brala Todikamp (dávka 10–12 kapek třikrát denně), stav jejich jater se během krátké doby normalizoval!

Todikamp zpevňuje stěny cév, a zabraňuje tak krvácení – díky tomu působí proti teratogenitě a vzniku infarktu.

Na základě obrovského množství experimentálního a klinického materiálu vědci z Vysoké školy lékařské v Moskvě a z univerzity v Samarkandu zjistili ještě jednu schopnost Todikampu – přemáhá echinokokózu. Měchožil zhoubný – malý parazitní červ – je schopný se prokousat stěnou střev a usídlit se v játrech, plicích, mozku, a dokonce i v srdci. Způsobuje velké utrpení a smrt. Chirurgický zákrok není vždy účinný, protože měchožilové jsou stejně jako rakovinné buňky schopni parazitovat na různých místech těla. Když nejsou přemoženi, tak se při operaci rozšíří do celého organismu.

Todikamp v netoxických dávkách ničí měchožily zhoubné o devadesát osm procent úspěšněji, zabraňuje jejich rozmístění při operacích, a uzdravuje dokonce i v neoperovatelných případech. Důležité je, že Todikamp zároveň stimuluje imunitní systém a pomáhá organismu přemoci infekci, která echinokokózu doprovází.

Způsob přípravy Todikampu

Do třilitrové sklenice vložte 70–100 kusů zelených vlašských ořechů a zalijte je očištěným petrolejem až čtyři prsty pod hrdlo. Sklenici neprodyšně zakryjte (uzavřete kovovým víčkem), zakopejte do země (dej-

te do sklepa nebo kůlny) do hloubky 70 centimetrů, na víčko položte závaží o váze 10–12 kilogramů a nechte vyluhovat tři měsíce.

Způsob uskladnění: Skladujte na chladném místě v dobře uzavřené skleněné nádobě z tmavého skla. Preparát musí být nalit až pod uzávěr, neboť působící základ se při kontaktu se vzduchem ničí. Při skladování v nesprávných podmínkách ztrácí na účinnosti. Chraňte před dětmi. Doba skladování je tři roky.

Komentáře: Sám Todika připravoval extrakt mnohem rychleji. Kdyby čekal tři měsíce, není jasné, co by se s ním samotným stalo, protože nemoc by postoupila. V krajním případě je možné zkusit prostředek již po 2–3 týdnech.

Druhý způsob přípravy Todikampu

10 kusů zelených vlašských ořechů umlít v mlýnku na maso (ořechy utrhnout do 20. července). Získanou masu zalít třemi sklenicemi petroleje a nechat vyluhovat na tmavém místě 10–14 dní (potom je možné směs začít užívat). Zbývající část je možné nechat luhovat 40 dnů na světle. Získanou tinkturu přefiltrovat skrz gázu a Todikamp je připraven k užívání.

Třetí způsob přípravy Todikampu

Používá se pouze zvláště očištěný petrolej (přefiltrovaný podle speciálního postupu nebo letecký petrolej letního druhu, který neobsahuje jedovaté látky proti zamrzání). Do sklenice se nasypou vlašské ořechy, jež jsou nasbírány ve své přirozené velikosti, ale ještě mají mléčnou barvu, jsou měkké a dají se dobře probodnout dřevěným hřebíkem. Ořechy se nasypou

až po okraj sklenice a zalijí petrolejem tak, aby sahal k jejímu hrdlu, což zamezí přístupu vzduchu. Sklenice se neprodyšně uzavře. Směs se skladuje ve sklepe nebo je ji možno zakopat do země. Obvykle se nechává vyluhovat od čtyřiceti dnů do tří měsíců. Jestliže je však preparát potřebný bezodkladně, je možné jej začít užívat již po patnácti dnech. Po ukončení luhování se petrolej slijí do láhve, která se neprodyšně uzavře. Skladuje se v ledničce nebo ve sklepe.

Kapalina je po odležení světlá, má měkkou usazeninu a zápach petroleje. Petrolej je rozpouštědlo, zachovává si svou hořlavost, tekutost a propustnost, ale již nedráždí živé tkáně a jeho chuť už není ostrá. Ořech ztrácí barvu a hořkost a vytváří usazeninu – chomáče. Hotová tinktura je lehce olejovitá tekutina, jež se po vetření do kůže vstřebává. Užití je vnější, vnitřní nebo kombinované – závisí na onemocnění.

Před léčbou je nevyhnutelně nutné ověřit reakci organismu na petrolej a ořechy – kůže za uchem se natře malým množstvím preparátu, a jestliže se neobjeví zčervenání ani drobná vyrážka, nemáte alergii na tyto látky.

Vnější použití (v podobě obkladů, mastí a zábalů): Zábal se odebírá při pocitu pálení, aby se zabránilo popálení kůže. Procedura se opakuje ob den. Tinktura lze vtírat dvakrát až třikrát denně. Obklad se přikládá na rány, vředy, otoky, krevní podlitiny a také na celé oblasti kůže. Obvykle se neodstraňuje z rány, ale navlhčí se, aby se nová tkáň při hojení nepoškodila.

Vnitřní užití: Tinktura se užívá po kapkách nebo čajových lžičkách půlhodinu před jídlem. Preparát je třeba začít užívat od 5–6 kapek ráno a večer před

jídlem, potom každý den přidávat po kapce – tak se v prvním týdnu dostanete na 15 kapek (1 čajová lžička). Druhý týden, a jestliže je to nutné, pak i třetí a čtvrtý, užívat po 15 kapkách a poslední týden zmenšovat dávkování po kapce denně až na 5 kapek. V zvláštních případech je možné pokračovat v léčbě dlouhodobě – třikrát užívat po 15 kapkách (udělat týdenní pauzu po každém měsíci). Lidé, kterým vadí zápach petroleje nebo mají alergii na ořechy, mají vnitřní užívání tinktury kontraindikováno.

Lékařský Todikamp

V tomto Todikampu se nepoužívá petrolej, ale speciální rozpouštědlo. Jedna tuna preparátu se získá po pěti destilacích z 20 tun petroleje. Díky tomu jsou odstraněny polycyklické uhlovodíky, které jsou toxické pro játra, a kromě toho je v Todikampu díky speciální účinné technologii extrahování výrazně vyšší koncentrace aktivního základu z vlašských ořechů než při „domácí“ extrakci.

Zkušenosti s užíváním Todikampu

Jedna žena se podělila o svou zkušenost s užíváním Todikampu – v kojeneckém věku měla vrozené poranění hlavy a otok mozku. Podstoupila osm operací, ale důsledky o sobě samozřejmě neustále dávaly vědět. Žena pořád bojovala o své zdraví a rozpracovala svůj ozdravný program. Dnes ve svých 42 letech vypadá výborně.

Ve svém ozdravném programu užívala Todikamp. Z vlastní praxe ví, že je účinný při léčbě jakéhokoli onemocnění od hlavy až po paty, a proto se rozhodla podělit o některé specifické zvláštnosti jeho užívání.

Podle jejích slov účinnost Todikampu mnohokrát předčí petrolej, a proto je třeba jej užívat v malých dávkách. Za závazné považuje jeho užívání podle schématu: začít na 5 kapkách třikrát denně 20 minut před jídlem, přidávat po jedné kapce každý den; dosáhnout až 15 kapek třikrát denně a pak znovu zmenšovat dávku do 5 kapek. Tvrdí, že to dá organizmu dobrý základ, dokonce i když člověk nesnáší petrolej. Toto schéma doporučuje také jako prevenci a pro začátek léčebné kúry.

Zdůrazňuje, že při užívání Todikampu se velmi často setkáváme s bolestí hlavy, pálením žáhy, říháním, závratí, ospalostí, únavou a také bolestí různých částí těla. To by vás však nemělo vylekat, protože z organizmu se odstraňují dokonce i ty nemoci, o kterých člověk neví, nebo na ně dávno zapomněl. Jinými slovy při léčbě Todikampem se prochází krizemi, ale při dalším užívání tyto jevy pominou.

Todikamp považuje za nejsilnější čistící prostředek organizmu¹⁴, který z něho vyhání mnoho toxinů a nánosů. V souvislosti s tím doporučuje užívat všechny dostupné prostředky očištění organizmu, abychom mu pomohli situaci rychleji zvládnout (klystýry, očista jater a ledvin, masáže, zábaly ze soli, moči, hlíny nebo bylinek, dechová cvičení, dieta, hladovka, střídává sprcha). V tomto případě se účinnost Todikampu zvyšuje a léčivé působení nastupuje mnohem rychleji.

Žena také doporučuje užívat byliny, jako jsou pelyněk, vratič a semena hřebíčku. Domnívá se, že pomáhají předejít usazování toxinů v organizmu. Tyto byliny doporučuje užívat od začátku užívání Todikampu. Kúra je třikrát 10 dní s desetidenní pauzou. Dávková-

ni: 1/2 čajové lžičky květů pelyňku nebo vratiče (je možné oba společně), které jsou rozemleté v mlýnku na kávu, plus 1/20 čajové lžičky rozemletého hřebíčku. Užívá se v sušeném stavu (prášek) a zapijí se chladnou vodou před každým užitím Todikampu.

Při zvláště těžkých onemocněních (rakovina, sněť, pooperační období a pod.), když je člověk velmi slabý a nic nejí, je nutné ihned dávat Todikamp po 2 čajových lžičkách třikrát denně, plus výše uvedené byliny po dobu 21 dnů. Potom udělat přestávku 1–2 týdny a dávat po 25 kapkách třikrát denně po dobu měsíce a pak udělat měsíc pauzu. V takových případech může jídlo nahradit lžice medu nebo šťávy. Na základě své praxe žena tvrdí, že jestliže člověk nemůže vůbec jíst, potom tento preparát organismu neškodí a za nějakou dobu (obvykle 7–10 dnů) se objeví zdravý apetit bez zvracení a nevolnosti.

Na základě své praxe žena uvedla také některá omezení.

Todikamp je neslučitelný s medicínskými preparáty, zvláště s psychotropními, a proto je žádoucí je vyřadit. Todikamp sám o sobě je silný anestetický a nervový systém uklidňující prostředek, a proto se objevuje ospalost. Jestliže současně s ním užíváte preparáty na snížení tlaku, může dojít k příliš prudkému náhlému snížení tlaku, což je pro slabé srdce velmi nebezpečné. Ve své léčebné praxi k snížení vysokého tlaku používá pouze bylinné vodní nálevy. Domnívá se, že tím může regulovat dávku a současně získá potřebný účinek.

Todikamp je neslučitelný s alkoholem. Preparát je roznášen krví do každé buňky, a když se dostane do

organismu, hromadí se. Vlastnosti preparátu – „dlouhodobost“ a „všudypřítomnosti“ – jej umožňují užívat v dostatečném množství. Podle pozorování je do plného vyléčení nutných okolo 0,5 litru a pak se preparát užívá jako prevence. Schéma užívání je možné upravit podle onemocnění, věku a zdravotního stavu.

Todikamp má díky přítomnosti petroleje silné energetické vlastnosti, a proto při smíchání krve s vypitým petrolejem dochází k silné chemické reakci a organizmus začíná „hořet“! Jestliže je nemocný člověk oslaben, může dojít k zástavě srdce. Lidé, kteří se uzdravili z těžké nemoci, často hřeší alkoholem.

Během léčebné kúry a také přibližně 1–2 roky po ní se nedoporučuje pobyt na slunci (zvláště na jeho přímých paprscích). Optimální sluneční zátěž je méně než 20–30 minut denně.

Pouze při dodržování těchto podmínek působí Todikamp normálně.

V současné době jsou nahromaděny bohaté zkušenosti s užíváním Todikampu jak jednotlivými léčiteli, tak středisky netradiční medicíny. Stručně se o nich zmíním:

- při vtírání preparátu do kůže hlavy spolu s jemnou masáží přestávají vypadávat vlasy. Procedura se doporučuje opakovat ob den do získání potřebného efektu;
- při mazání nebo kapání Todikampu do nosu dvakrát denně po dobu dvou dní zmizí jakákoli rýma a polypy nosohltanu;
- při mazání lící kosti a čela spolu s mírnou masáží dvakrát až třikrát denně po dobu 3–5 dnů pomínou záněty lící dutiny a frontitida;

- při vtírání preparátu třikrát denně po dobu 2–3 dnů se očišťuje kůže tváře od akné, vyrážek, řezných ran, krevních podlitin a modřin;
- svalové bolesti s křečemi, vyrážky, svědění, pocení, plísňové infekce končetin a další nemoci pominou hned poprvé (nebo postupně) díky vtírání Todikampu a obkladů nebo krátkodobých zábalů s ním;
- při vnitřním užívání tinktury se „neočekávaně“ projevuje její silná protizánětlivá schopnost. Při krátkodobém kontaktu se sliznicí ústní dutiny – vyplachování a olizování jazykem a následně polknutí dávky Todikampu – mizí zánět čelisti, dásní, jazyka, hltanu a hrtanu. Velmi rychle mizí záněty sliznice dutiny ústní, bolesti zubů, záněty hrtanu, angíny a záněty hltanu;
- díky rány hojícím vlastnostem Todikampu se popálení ústní dutiny, jazyka, hltanu, hrtanu, jícnu a žaludku horkým jídlem a jinými silnými dráždiči vyléčí rychleji a proběhne mírněji a lehčeji než při užívání léků;
- nachlazení nebo následky přetěžování hlasivek a chrapot zpěváků i příliš aktivních řečníků pomine po druhém nebo třetím kloktání preparátu;
- u nemocných s akutními i chronickými zánětlivými procesy v žaludku a střevech je příznivé působení Todikampu zaznamenáno v celém zažívacím traktu, od dutiny ústní po konečník. Jestliže se zdržíte vydatné stravy, odstraní preparát (po jedné čajové lžičce ráno a večer před jídlem po dobu několika dnů) různé poruchy trávení, nor-

- malizuje peristaltiku, zbaví zácpy a ulehčí vylučování plynů;
- při pravidelném užívání Todikampu po dobu 10–15 dnů při zachování pravidel jeho používání mizí první příznaky hemoroidů s krvácením a také trhlina řitního otvoru a polypi;
- léčba Todikampem dobře účinkuje na široce rozšířené chronické nemoci, jako je revmatismus, dna a některé další, které se týkají opěrného, pohybového, nervového a cévního systému. Obvykle k uzdravení nemocného stačí čtyři až osm léčebných zábalů. Současné užití manuální terapie proces léčby urychluje;
- léčba Todikampem pomáhá i při nepříjemných nemocech, jako je polyartritida, artritida a artróza nejrůznější povahy: s bolestmi, otoky cév a objevením se tekutiny v kloubu. Todikamp se užívá ke vtírání, obkladům a krátkodobým zábalům v kombinaci s masáží;
- léčivé vlastnosti Todikampu dovolují účinně léčit infekce cév dolních končetin – rozšíření cév. Jestliže se onemocnění zachytí v samotném začátku (objevení bolesti, oslabení nemocné končetiny, křeče a projevy rozšiřujících se cév až k vytvoření křečových žil) a po dobu 3–5 dnů se Todikamp dvakrát až třikrát denně vtírá do nemocného místa, dělají se krátké zábalý a dodržuje se klid, odstraní se počáteční symptomy a zcela se obnoví zdravé cévy;
- léčba velmi rozvinutých a zanedbaných křečových žil není tak účinná, ale umožňuje zabránit vzniku zánětu žil. Také v těchto případech po-

máhá vtírání Todikampu dvakrát denně (ráno a večer), obklady a klid. Nemocným se doporučuje užívat Todikamp také vnitřně po čajové lžičce ráno a večer po dobu 3–4 týdnů;

V současné době je Todikamp oficiálně povolen k volnému užívání v Kazachstánu a Tádžikistánu. Také ruští vědci se tímto preparátem vážně zabývají – výzkum Todikampu probíhá ve Volgogradu ve vědecko-výzkumném institutu masné a mléčné výroby a zpracování produkce živočišné výroby. Na vylepšování Todikampu zde pracují již desítky let vědci z různých oborů: biologové, lékaři, chemici i veterináři.

Vědci tohoto institutu se rozhodli do extraktu zelených vlašských ořechů v leteckém petroleji přidat propolis a květnový květní pyl. Výsledkem je vznik preparátu, který nazvali Todikamp ideál. Ve *Zprávách Ruské akademie zemědělských věd* z roku 2002, č. 2 si můžeme přečíst následující tvrzení: „Můžeme tvrdit, že jedinečné vlastnosti Todikampu ideál jsou výsledkem toho, že na organismus komplexně působí dvacet tři základních složek preparátu, jež stimulují jeho imunitu a mají metabolický a protinádorový účinek.“

V novém produktu objevili přítomnost selenu. Poslední dobou se u lidí a živočichů stále častěji projevuje nedostatek tohoto stopového prvku, což může mít vážné důsledky. Nedostatek selenu vyvolává u člověka vznik kardiopatie, poruchu imunitního systému a další obtíže. Známa je úloha selenu v prevenci a léčbě zhoubných nádorů – zvláště těch, jež jsou virového původu nebo vznikly vlivem záření.

Mnozí nemocní se již léčí novým preparátem a spolu s ním užívají také olej z hořčice a tykve. Máme

informace o vyléčení rakoviny krku, zánětu slinivky břišní, retikulosarkomu a cukrovky.

Todikamp ideál je účinný při léčbě rakoviny různé lokalizace, u onemocnění gastrointestinálního traktu, pohybového a opěrného systému, kožních nemocí, nachlazení a mnoha dalších onemocnění.

Kontraindikován je při zvýšené citlivosti ke složkám preparátu a jodidu. Způsob užívání je stejný jako u Todikampu.

Fytotodik a Todiklark

Existence Todikampu a jeho účinnost podnítila mnohé vědce a léčitele k vytvoření nových preparátů na bázi petroleje. Jedním z nich je Gennadij Garbuzov, který o petroleji napsal:

„Jestliže se petrolej užívá v stanovených dávkách a očištěný, nikomu neškodí. V Polsku tato metoda získala státní licenci. Užití petroleje třikrát denně po jedné čajové lžičce dokáže odstranit subfebrilní teplotu, jež trvá okolo roku. Petrolej se ale nesmí užívat dlouhodobě. Nejlepší je, když kúra trvá dva týdny a po ní následuje dva týdny pauza.“

Doktor Ulanov doporučuje začít léčbu od 3–5 kapek denně: „Preparát není dovoleno užívat při onemocnění jater. Po užití petroleje se může vyskytnout lehké pálení v břiše, říhání petroleje a občas i pocit na zvracení, a proto je petrolej třeba užívat nalačno a pak je nutné 1,5–2 hodiny nepřijímat potravu. Lépe je poležet si.“

Po petrolejové kúře navrhuji provádět 3–7 dnů hladovění, které umožní odstranit zbytky petroleje z organismu.“

Protože Gennadij Garbuzov zkoumá Todikamp dlouhou dobu, zjistil, že v třilitrových sklenicích, kde byl Todikamp uskladněn, se může na plodech zeleného vlašského ořechu při dlouhodobém skladování v teple rozvíjet plíseň. Preparát není ideálním fytoncidem – alespoň pro některé plísně. V tinktuře ořechu ve vodce plíseň neroste!

Gennadij Garbuzov popsal následující případ: Nemocná trpěla rakovinou slinivky břišní, jež se přidala k jejím dřívějším onemocněním – nemocným játrům, zácpám, vředům na dvanácterníku, polypům, zánětu tlustého střeva a gastritidě. Operace odmítla. Přišla za vědcem A. G. Malakovem, který pracoval v laboratoři, kde se zkoumal Todikamp. Léčila se podle jeho metody (důležitou podmínkou bylo, že při vnitřním užití se preparát nezapíjí):

První týden po 20 kapkách, druhý týden po 30 kapkách, třetí a čtvrtý týden po 40 kapkách. Todikamp užívala třikrát denně dvacet minut před jídlem. Každý den položila na oblast jater lněnou látku, na niž kapátkem nanesla Todikamp a kterou překryla obkladem. Poté následovalo na tři týdny přerušení léčby.

Druhá kúra: První týden po jedné čajové lžičce, druhý, třetí a čtvrtý týden po dezertní lžičce. Todikamp užívala třikrát denně 20 minut před jídlem.

Druhý týden léčby bylo nemocné špatně, protože začala ozdravná krize: průjem s hlenem, krví a jakýmsi bílými vlákny. Garbuzov tato vlákna považoval za kandidózu. Bolesti byly strašlivé a záchvaty nekontrolovatelné. Nemocná ztratila víru ve vyléčení, ale na naléhání doktorů z experimentální laboratoře pokračovala v užívání Todikampu a začala třetí kúru.

První týden po 20 kapkách, druhý týden po 30 kapkách, třetí týden po 40 kapkách a čtvrtý týden po jedné čajové lžičce. Na konci třetí kúry pocítila zlepšení a potom poznala, že se začíná uzdravovat.

Léčbu Todikampem vědci doporučovali opakovat ne dříve než za půl roku a potom jednou za rok jako prevenci. Lékařská prohlídka ukázala, že nádor zmizel.

Garbuzov se domnívá, že je nutné, aby se onkologicky nemocní preventivně léčili i po zmizení nádoru. Říká, že přerušení léčby na šest měsíců je přehnané. Pouze po třikrát provedeném měsíčním kurzu je možné udělat půlroční přerušení.

Kúru Todikampu doporučuje Garbuzov střídat s užíváním tinktury ořechu černého ve vodce – po měsíční pauze provádět kúru tinkturou černého ořechu ve vodce a potom opět udělat jeden měsíc pauzu – přerušení mezi kúrami Todikampu pak trvá tři měsíce.

V některých případech doporučuje provést celý cyklus kúry Todikampem (tři kúry) a potom kurz užívání tinktury černého ořechu ve vodce (tři kúry). Toto schéma se obvykle používá, když je naprosto očividný účinek jednoho z těchto preparátů.

Pro děti a zvláště oslabené lidi s onemocněním jater doporučuje Garbuzov mírnější variantu užívání Todikampu: první týden po 10 kapkách, druhý po 15 kapkách, třetí po 20 kapkách, čtvrtý po 25 kapkách, pátý po 20 kapkách, šestý po 15 kapkách a sedmý po 10 kapkách.

Užívat třikrát denně půlhodiny před jídlem. Ničím nezapíjet! Poté následuje pauza jeden měsíc. Během přerušení léčby dělat každý den zábal z Todikampu na játra.

Když nádor uvnitř jater zmizí (a je to potvrzeno lékařskou prohlídkou), užívá se Todikamp jako prevence dvakrát ročně (na jaře a na podzim) podle následujícího schématu: první týden po 10 kapkách, druhý po 15 kapkách, třetí po 20 kapkách, čtvrtý po 15 kapkách a pátý po 10 kapkách.

G. Garbuzov doporučuje k léčbě adenomu prostaty užívat Todikamp v kombinaci s vlašovičnickem. Oba preparáty je nutné začít užívat od malé dávky, která se pak postupně zvyšuje.

Ženám při gynekologických onemocněních a dysplazii se doporučuje vnější užití petroleje. V petroleji nebo Todikampu se namočí tampon, který se potom zavede do pochvy na jednu minutu a hned vytáhne, aby nedošlo k popálení sliznice. Stačí dělat 1–2 procedury denně a ráno pochvu vyplachovat solným roztokem.

Při rakovině dělohy doporučuje Garbuzov vyplachovat ji čistým petrolejem nebo ještě lépe Todikampem nebo Fytotodikem (ten tvoří petrolej, list ořešáku, list myrty, pupeny topolu, česnek a pelyněk). Pro ušetření preparátu je lepší jej užívat v podobě tampónů na noc.

Někteří léčitelé doporučují první kúru Todikampu provádět se sníženými dávkami – od 5 kapek třikrát denně, přidávat po jedné kapce každý den, dostat se na 15 kapek třikrát denně a potom zmenšovat dávku do 5 kapek. To dovolí organizmu přizpůsobit se dokonce i v případech, kdy nemocný petrolej nesnáší (jako prevenci).

Garbuzov se domnívá, že souběžně s Todikampem je možné užívat i mnoho různých léčivých a celkově posilujících bylin (nejedovatých), ale ne zároveň s To-

dikampem, ale obvykle po pauze (například 30 minut po užití Todikampu).

Uvedu ještě jeden příklad z Garbuzovy praxe. Žena trpěla erozí dělohy; trápily ji silné bolesti v oblasti dělohy, pochvy a pánevních kostí. Spodní část břicha jakoby ji spaloval oheň. Do pochvy dala tampon, jež namočila v Todikampu, a na spodní část břicha a křížovou část páteře zábal. Tampon z pochvy vytáhla za několik minut, protože silně pálil. Myslela si, že vše popálila. Ráno bolesti zmizely a výtok se zmenšil. Proceduru zopakovala ještě dvakrát. Před léčením byla děloha 14 týdnů zvětšená a po léčení (3 tampóny) se vrátila do normálního stavu.

Pro tampóny v gynekologii navrhuji používat následující směs: jeden díl Todikampu rozředit v pěti dílech olivového oleje nebo rybího tuku. Účinek bude stejný, ale nepříjemných pocitů mnohem méně.

Při myomu a nádorech v děloze a také u dalších gynekologických onemocnění Garbuzov doporučuje užívat tampóny s hlínou a Todikampem. Užívá se nejobyčejnější hlína, která je téměř všude pod vrchní vrstvou půdy. Hlína s gázou vytvoří jednu vrstvu a z té se vyrábějí tampóny v podobě párku. Na hlínu se nakape 1–2 kapky Todikampu (jestliže jej budete normálně snášet, pak je možné 5 kapek i více, ale lepší je směs Todikamp a olej v poměru 1:5). Tampon s hlínou se zavede dovnitř co nejbliže ke krčku dělohy a tam se nechá 2–3 hodiny. Léčebná kúra trvá měsíc, potom následuje přerušování a pak se vše opakuje. Výsledkem je, že nemocní nemusejí být operováni.

Fytotodik

Gennadij Garbuzov navrhl zdokonalit preparát Todikamp – přidat do něho při přípravě masti nať pelyňku, pupeny topolu nebo břízy, česnek, myrtu, střemchu bobkotřešňovou a eukalyptus. Základ masti: hlína nebo mastek, zásyp a škrobová moučka. Smíchává se 100 mililitrů petroleje nebo Todikampu nebo Fytotodiku s připraveným základem masti, který je zředěn vodou do konzistence kysané smetany. Na vnější aplikace se používá 1–2 čajové lžičky preparátu a provádějí se jednou až dvakrát denně. Mast lze užívat i při vnitřních nehluboko ležících nádorech (fibrocystická mastopatie, osteosarkomy a také sarkomatózy plic a další), kdy se nanáší nad ně.

Todiklark

G. Garbuzov navrhl i další zlepšení Todikampu. Bral v úvahu několikanásobné převýšení léčivých vlastností černého ořechu ve srovnání s obyčejným vlašským ořechem, a proto se rozhodl připravit tinkturu z černého ořechu.

Tinktura černého ořechu je v onkologii a při dalších onemocněních oblíbená zásluhou doktorky Ch. Klark, která navrhla vytvořit tinkturu černého ořechu ve vodce. G. Garbuzov přihlížel k nápadům M. P. Todika a Ch. Klark a využil hlavní kvality uvedených metod. Rozhodl se sloučit vše nejlepší v jednom preparátu – v tinktuře černého ořechu v petroleji. Nový preparát nazval Todiklark.

Vlastní praxe G. Garbuzova ukázala, že Todiklark je mnohem silnější a lepší než Todikamp. Svým paci-

entům většinou ordinuje Todiklark, jež sám připravuje ze zvláště očištěného leteckého letního petroleje.

G. Garbuzov považuje za užitečné užívat spolu s Todiklarkem i prášek z pelyňku, hřebíčku a vratiče. Obvykle dává 1/3 čajové lžičky a v některých případech je dávka až 1/2 čajové lžičky. Byliny doporučuje užívat před nebo po Todiklarku. Jestliže prášek z pelyňku nebo z dalších bylin nemocný přijímá špatně, je možné prášek vložit do střídky chleba. G. Garbuzov doporučuje užívat Todiklark následujícím způsobem: po třiceti kapkách třikrát denně před jídlem. Léčebná kúra trvá měsíc a potom se udělá jeden měsíc pauza. Za rok se provádějí až tři kúry. Při opakovaných kúrách při onkologických onemocněních je možné jednorázovou dávku zvýšit až po dávku jedné čajové lžičky a denní do výše tří lžiček. Během třetí kúry, jestliže vše probíhá normálně, je dovoleno dávku zvýšit až po jednu dezertní lžičku.

Jestliže nemocný z jakýchkoli příčin nemůže pít Todikamp, existuje tinktura zeleného vlašského ořechu (používá se ořech, který má mléčné zbarvení) ve vodce. Její užívání je jednodušší: po jedné polévkové lžici třikrát denně pro dospělé, dávkování pro děti je nižší.

Tinktura zeleného vlašského ořechu ve vodce se užívá při chudokrevnosti a glomerulonefritidě. Tento prostředek účinkuje výborně proti hlístům a je vhodný pro léčbu jater a žaludku, pro zředění (při tromboflebitidě) a očištění krve (všechny druhy rakoviny, žloutenka, leukémie, systémový lupus erythematodes a další onemocnění).

Pro léčbu polycystózy (zvláště nadledvinek) se tinktura vlašského ořechu smíchává se stejným množstvím medu nebo cukru, tři týdny se skladuje v chladu (ve sklepě nebo ledničce) a pije se po jedné čajové lžičce dvakrát denně.

Tinktura ve vodce se stejně jako Todikamp úspěšně používá i u radikulitidy, osteochondrózy, hypertonie a osteomyelitidě (užití vnější i vnitřní).

Další sloučeniny uhlíku používané v lidové medicině

Tato část obsahuje hlavně teoretické informace o různých sloučeninách uhlíku, jež se používají v lidové medicíně. Časem hodlám rozšířit tuto část a prosím čtenáře, kteří mají zkušenost s užíváním sloučenin uhlíku, aby mi o ní napsali a popsali, jak se léčili a s čím se setkali během uzdravování.

Benzin

Benzin je směs uhlovodíků C_4-C_{12} , jež se užívá zevně.

Naftalen

Naftalen (z řeckého *naphtha* – ropa; $C_{10}H_8$) je uhlovodík aromatické řady s dvěma spojenými benzenovými jádry.

Čistý naftalen je tvořen lesklými lupínky, jeho teplota tání je $80,2\text{ }^\circ\text{C}$ a teplota varu $217,9\text{ }^\circ\text{C}$. Má charakteristický zápach. Naftalen není rozpustný ve vodě, ale dobře se při zahřívání rozpouští v lihu, éteru a benzolu. V roztaveném stavu je velmi dobrým rozpouštědlem mnoha jiných obtížně rozpustných organických sloučenin.

Naftalen se obvykle získává z černouhelného dehtu a při frakční destilaci ropy.

LEUKÉMIE

Содотерапия: **Terapie sodou**

Ráno nalačno ½ lžičky jedlé sody rozpuštěné v troše teplé vody (lepší vařící voda), doléváme studenou vodou do 1 sklenice, aby se teplota dostala na 40-45 stupňů a pijeme. V průběhu dne pít sodu mezi jídly – 30 minut před jídlem, nebo 1 hodinu po jídle. V žaludku nesmí být potrava, nesmí tam probíhat proces trávení. Užívat 3x denně.

Mikroklyzmy: 3 ml extraktu Todikamp smíchat se 3 ml smíchat s dýňovým , nebo rakytníkovým , konopným olejem a zavést do konečníku. Každodenní procedúra.

Externí aplikace:

Dělat každodenně zábaly na oblast jater.

Zábal:

Čistou gázu o velikosti dlaně na 4x přeloženou navlhčit Todikampem a přiložit na kůži v problematické oblasti . Navrch gázi přiložit pečící papír, nebo pauzák a na to hrubou tkaninu (např. Froté ručník). Po 20 - ti minutách zábal odstranit a kůži namazat olivovým krémem nebo hydratačním mlékem. Každodenní procedúra.

Potírat Todikampem oblast jater 2x denně.

Doporučuje se 1-2 x denně vtírat Todikamp do oblasti zad z obou stran od páteře a rovněž potírat chodidla, neboť toto aktivuje funkci všech vnitřních orgánů.

Vnitřní příjem:

Příjem začít na 9 kapkách 3x denně, navyšovat po 3-4 kapkách každodenně a dojít do Vypočtené Denní Dávky (VDD: 1 kapka extraktu na 2 kg váhy), pokračujeme v tomto objemu 3x denně. Užívat 30 minut před jídlem nebo 1 hodinu po jídle. Todikamp je dobré smíchat s dýňovým nebo konopným olejem v poměru 3:1.

Délka příjmu: 2 měsíce, potom udělat 6-8 dní pauzu a začít následující kůru na 15-ti kapkách.

Nedoporučuje se užívat antibiotika v tomto období.

V případě chemoterapie lze Todikamp začít užívat po 3-4 dnech od skončení chemoterapie.

Skladovat na chladném a temném místě (pokojová teplota).

NESPECIFICKÁ ULCEROZNÍ KOLITIDA

Externí příjem:

Zábal:

Čistou gázu o velikosti dlaně, na 4x přeloženou navlhčit Todikampem (ne více, jak 1 čajovou lžičkou) a přiložit na postiženou oblast střev. Na gázu přiložit pečící, voskový nebo pauzovací papír a na to silnou tkaninu, (např. froté ručník). Ponechat 20 minut, po uplynutí této doby vše odstranit a pokožku namazat olivovým krémem. (nebo jakýmkoliv hydratačním).

Každodenní procedúra.

2x denně vmasírovat hnětením Todikamp do postižené oblasti.

Kromě tohoto se doporučuje 1-2 x denně vetřít preparát do oblasti zad, a to po obou stranách od páteře a rovněž na chodidla. Zde se nacházejí projekční zóny vnitřních orgánů a tato aplikace aktivuje veškeré vnitřní orgány.

Vnitřní příjem:

Příjem začínáme na 7 kapkách 3x denně, zvyšujeme každý den o 2 kapky, až dojdeme do Vypočtené Denní Dávky (VDD=1kapka todikampu na 2kg váhy). V tomto objemu pokračujeme 3x denně vždy 30 minut před jídlem , nebo je-li příjemnější, 1 hodinu po jídle. V případě, že se dostaví jakýkoliv diskomfort či neschopnost dávku navyšovat, na několik dní přestaneme dávku zvyšovat (užíváme 5 kapek), či zcela upustíme od příjmu a zkusíme to opakovat po několika dnech. V každém případě, jednorázová dávka nesmí překročit VDD- Vypočtenou Denní Dávku.

Preparát ničím neředit, je vhodné zapíjet 1 čajovou lžičkou lněného oleje.

Kůra: 2 měsíce. Poté udělat přestávku na 6-8 dní a zahájit druhou kůru, kterou začínáme na 15-ti kapkách.

Nedoporučuje se užívání silných psychotropních léků a nadměrná konzumace alkoholu po dobu užívání Todikampu.

Důrazně se nedoporučuje užívání antibiotik.

Skladovat v temnu a chladu (lze při pokojové teplotě).

Toto doporučení není léčení nebo lékařská praxe. Pro oficiální lékařskou pomoc se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

ШПОРЫ ПЯТОЧНЫЕ PATNÍ OSTRUHY

Внутреннее применение

Vnitřní příjem:

Příjem začít se 7 kapkami todikampu, každý den navýšit dávku o 2 kapky – užívat 3x denně. Dojít do vypočtené denní dávky (tzn. 1 kapka todikampu na 2 kg váhy pacienta).

Preparát užívat 30 minut před jídlem a nebo 1 hodinu po jídle.

Dostaví-li se diskomfort, přerušit navyšování na pár dní a poté opět začít s navyšováním dávky do VDD. Ta nesmí překročit **jednorázově VDD.**

Preparát ničím neředit, doporučuji zapít lžičkou lněného oleje. Ten uchovávat v lednici !

Kůra : 1 měsíc

Externí aplikace:

Obklad: Gázu o rozměru 7x7 cm navlhčit todikampem (1 čaj. Lžička) a přikládat na paty. Na gázu přiložit pauzovací nebo voskovaný, pečící apod papír (ne polyetylen!) a obléct silné ponožky. Obklad dělat večer na noc. Pokud budete pociťovat silné pálení (hoření v patách), gázu s todikampem odstraňte a ponechte pouze ponožky do rána. Pálení se může projevit pouze u lidí s citlivou pokožkou na patách. Následující den se aplikuje ten samý obklad pouze s urinou.

Obvykle , po takovýchto každodenních a střídavých obkladech (zábalech) se ostruhy vyřeší v průběhu 10-15 dní.

Kromě tohoto , s cílem ochrany organismu, se doporučuje 1-2x denně potřít chodidla a záda, resp. Obě strany od páteře ve vzdálenosti na 1 prst pacienta.

Nedoporučuje se příjem silných psychotropních léků a konzumace alkoholu (nadměrná) v období aplikace todikampu.

Výrazně se nedoporučuje užívání antibiotik v tomto období.

Uchovávat v temném a chladném (pokojová teplota) místě.

POLYPY – STŘEVA A ŽALUDEK

Polypy GIT (gastrointestinální trakt, neboli trávicí soustava)- abnormální růst sliznic orgánů gastrointestinálního traktu. Oblast rozšíření není omezena - na celé cestě se mohou objevit výrůstky od konečníku až po hrdlo hltn.

Vnitřní příjem:

Příjem začínáme na 9 kapkách 3x denně, přičemž každý den zvyšujeme dávku o 2 kapky. Takto dojdeme do Vypočtené Denní Dávky (VDD= 1 kapka Todikampu na 2 kg váhy) a v tomto objemu pokračujeme s četností 3x denně.

Preparát užíváme 30 minut před jídlem, nebo nejméně 1 hodinu po jídle.

Je vhodné jej smíchat s dýňovým nebo konopným olejem v poměru 3:1 (3 díly extraktu na 1 díl oleje).

Tato kúra trvá 2 měsíce. Poté je třeba učinit přestávku na 6-8 dní a lze zahájit druhou kúru. Tato již může začínat na 15 kapkách.

Externí aplikace:

Nanést a vetřít do problematické oblasti (žaludku, střeva) 2 x denně .

Extrakt vmasírujeme do pokožky až do úplného vstřebání.

Každodenní zábaly na problematickou oblast .

Zábaly:

Čistou gázu o velikosti dlaně přeložíme na 4x a navlhčíme Todikampem (max. 1 čajovou lžičkou) a přiložíme na problematickou oblast. Navrch gázy dáme papírovou vrstvu (pauzovací, pečící papír) a na ni přiložíme silnou tkaninu (např. Frote ručník). Ponecháme 20-30 minut a po této době zábal sejmeme.

Pokožku poté ošetříme olivovým krémem (hydratačním krémem).

Každodenní procedura.

Kromě tohoto se doporučuje potírat chodidla a oblast zad, resp. po obou stranách od páteře malým množstvím Todikampu. Tímto aktivujeme činnost veškerých vnitřních orgánů, neboť zde mají své projekční zóny.

Nedoporučuje se užívání **antibiotik** v období užívání Todikampu.

Skladujeme v temnu a chladu (lze při pokojové teplotě).

Tato doporučení nepředstavují lékařskou konzultaci ani lékařské postupy.
Pro oficiální lékařskou konzultaci se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

RAKOVINA DĚLOHY

Vstříkování:

1 ml Todikampu smíchat se 2 ml rakytníkového oleje nebo se lněným olejem vpravit do vagíny . Po 3 dnech vyzkoušet pouze 1 ml čistého Todikampu.

Každodenní prodedůra.

Mikroklyzmy: 3-5 ml Todikampu smíchat se lněným nebo rakytníkovým olejem (5ml) a zavést do konečníku.

Každodenní procedura.

Externí aplikace: Každodenní obklady na oblast jater a oblast dělohy.

Mazat a vtírat do suprapubické oblasti a také oblasti jater 2x denně -nevelké množství Todikampu nanést na kůži a vetřít do úplného vstřebání.

Kromě toho, se doporučuje preparát vtírat 1-2x denně v oblasti zad po obou stranách páteře a také do oblasti chodidel, neboť se tak velmi aktivuje funkce všech vnitřních orgánů, protože mají projekční zóny jak u páteře , tak na chodidlech.

Vnitřní užití:

Začíná se se 7 kapkami , s navýšením o 2 kapky **každodenně**, dostat se do vypočtené dávky . □ (Vypočtená dávka =1 kapka T. na 2 kg váhy) a pokračovat v tomto objemu 3x denně.Příjem 30 minut před jídlem nabo je li to pro pro Vás lepší 1 hodinu po jídle. Pokud by to způsobovalo diskomfort, nebo nebylo možné zvyšovat dávku, přerušit nyvyšování na několik dní a poté se pokusit zvyšovat dávku znovu. Ale není možné překročit **jednorázový příjem** vypočtené denní dávky.

Preparát ničím neředit, po užití zapít jednou lžičkou lněného oleje

.Kůra trvá 2 měsíce a potom přerušit na 6-7 dní a začít

druhou kůru. Tato začíná na 15 kapkách.

Neužívat žádné psychotropní léky a nepít alkohol (ve velkém množství).

Neužívat antibiotika v tomto období.

V případě chemoterapie lze začít užívat Todikamp nejdříve 5 dní PO SKONČENÍ CHEMOTERAPIE.

Rakovina hrdla

Rakovina hrdla (hrtan) je maligní nádor hrtanu, který je jednou z nejčastějších onkologických onemocnění. Více než 3% diagnóz maligní neoplasie se vyskytuje u karcinomu dlaždicových buněk v krku. Nejčastěji postihuje muže 40-50 let. Jejich procento v onkologii hrtanu dosahuje 95%. Jedním z nejčastějších příčin maligních nádorů je kouření. Patologie je klasifikována podle umístění novotvaru. Nádor se vyvíjí v nadvrstvě, podšívce nebo středním hrtanu (vokální šňůry).

Použití extraktu TODIKAMP®

Mikroklyzma – (klyzmy s malým obsahem tekutiny)

3ml extraktu TODIKAMP® smíchaný s 3ml konopného olej nebo dýňového oleje a zaveďte do konečníku. Každodenní postup. (Lze použít např. výplachovou stříkačku Janett s oušky)

Sodoterapie - Ráno na prázdný žaludek se rozpustí 1/2 čajové lžičky sody v malém množství horké vody (nejlépe vroucí voda), přidá se studená voda na 1 šálek (tak, aby teplota byla asi 40 až 45 stupňů) a vypít. Během dne pít sodu mezi jídly - nejméně 30 minut před jídlem, nebo 1 hodinu po jídle. V žaludku by nemělo být žádné jídlo, to znamená, že by neměl probíhat trávicí proces. Užívejte až 3krát denně.

Vnitřní příjem

Příjem začínáme na 9 kapkách 3x denně. Každodenně navyšujeme dávku o 3_4 kapky a takto dojdeme do Vypočtené Denní Dávky (VDD= 1 kapka Todikampu na 2 kg váhy). V tomto objemu pokračujeme 3x denně. Užíváme 30 minut před jídlem a nebo min. 1 hodinu po jídle. Je vhodné extrakt užívat s konopným nebo dýňovým olejem v poměru 3:1 (3 díly Todikampu na 1 díl oleje). Tato kúra trvá 2 měsíce. Poté je potřeba udělat 6-8 dní přestávku a můžeme začít s druhou kúrou, přičemž tato může začít na 25 - 30kapkách.

Externí aplikace

Potřít a vmasírovat do oblasti jater a hrdla 2x denně. Vetřeme až do úplného vstřebání.

Každodenní zábaly na problematickou oblast hrdla a oblast jater.

Zábaly

Čistou gázu o velikosti dlaně přeložíme na 4x (do 4 vrstev), navlhčíme Todikampem (1 čajovou lžičkou) a přiložíme na problematickou oblast. Na gázu přiložíme papírovou vrstvu (pauzovací, pečící papír) a na to silnou tkaninu (froté ručník). Ponecháme 20-30 minut a sejmem. Pokožku ošetříme olivovým nebo jiným krémem. Každodenní procedura.

Tato doporučení nepředstavují lékařskou konzultaci ani lékařský postup. Pro oficiální lékařskou konzultaci se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

Doporučuje se vtírat Todikamp do oblast chodidel a také zad, resp. po obou stranách od páteře. Zde se nacházejí projekční zóny veškerých vnitřních orgánů a tímto aktivujeme jejich činnost.

V tomto období se nedoporučuje užívání antibiotik.

V případě chemoterapie, Todikamp je možné užít nejdříve 4-5 dní po ukončení chemoterapie.

Skladovat v temnu a chladu (lze při pokojové teplotě).

Tato doporučení nepředstavují lékařskou konzultaci ani lékařský postup. Pro oficiální lékařskou konzultaci se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

RAKOVINA JATER

Sodoterapie:

Ráno nalačno 1/2 čajové lžičky sody rozmícháme v malém množství horké vody (lepší vařící vody), doléváme chladnou vodu do 1 sklenice, aby byla teplota 40-45 stupňů a vypijeme. □ V průběhu dne pijeme sodu mezi příjmem jídla, 30 minut před jídlem, nebo 1 hodinu po jídle. V žaludku nesmí být strava, tzn. Nesmí zde docházet k trávicímu procesu. Užívat až 3x denně.

Mikroklyzmy:

3 ml extraktu Todikamp smíchat s 3 ml rakytníkového, konopného nebo dýňového oleje a zavést do konečníku. Každodenní procedúra.

Externí aplikace:

Potírat a vtírat oblast jater 2x denně – nevelké množství extraktu nanést na pokožku a vtírat do úplného vsrřebání.

Každodenní zábaly na oblast jater.

Zábal:

Čistou gázu o rozměru dlaně, složenou do čtyř vrstev navlhčit Todikampem (ne více, než 1 čajovou lžičkou) a přiložit na pokožku problematické oblasti. Na gázu přiložit zábalový papír (pauzovací, pečící..) a na to přiložíme ještě hrubou tkaninu, např. Froté ručník. Po 20-ti minutách zábal sejmout a namazat pokožku olivovým olejem.

Každodenní procedúra.

Doporučuje se 1-2 x denně vtírat Todikamp do oblasti zad a to po obou stranách od páteře a rovněž na chodidla. Toto velice aktivuje veškeré vnitřní orgány, neboť zde mají své projekční zóny.

Vnitřní příjem:

Příjem začít na 9-ti kapkách 3x denně. Každý den zvyšujeme o 2 kapky a dojdeme tak do VDD- Vypočtené Denní Dávky (VDD= 1 kapka Todikampu na 2 kg váhy). A pokračujeme v tomto objemu 3x denně 30 minut před jídlem nebo 1 hodinu po jídle. Extrakt je vhodné smíchat s dýňovým nebo ještě lépe konopným olejem v poměru 3:1. Kurz příjmu: 2 měsíce, poté udělat 6-8 dní přestávku a zahájit druhou kúru, kterou

Tato doporučení nepředstavují lékařskou konzultaci ani lékařské vyšetření. Pro oficiální lékařské vyšetření se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

můžeme začít na 25-30ti kapkách.

V tomto období se nedoporučuje užívat antibiotika .V případě chemoterapie lze Todikamp začít užívat 4-5 dní PO SKONČENÍ CHEMOTERAPIE.

Skladovat v temném a chladném místě (při pokojové teplotě).

Tato doporučení nepředstavují lékařskou konzultaci ani lékařské vyšetření. Pro oficiální lékařské vyšetření se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

RAKOVINA KONEČNÍKU

Микроклизмы:

3-5 ml Todikampu smíchat s 5 ml oleje lněného, konopného, rakytníkového, vřesového nebo třezalkového a zavést do konečníku. □ Každodenní procedúra.

Vnější aplikace:

Zábaly dělat každodenně v následujícím pořadí: oblast jater, oblast křížové kosti.

Zábal: Čistou gázu o rozměru dlaně , složenou do čtyř vrstev navlhčit Todikampem (ne více, než 1 čajovou lžičkou) a přiložit na pokožku problematické oblasti. Na gázu přiložit zábalový papír (pauzovací, pečící..) a na to přiložíme ještě hrubou tkaninu, např. Froté ručník. Po 20-ti minutách zábal sejmout a namazat pokožku olivovým olejem. Každodenní procedúra.

2x denně mazat a potírat Todikampem ošetřované části.

Doporučuje se 1_2x denně vtírat preparát do oblasti zad po obou stranách od páteře a rovněž chodidla. Zde jsou projekční zóny veškerých vnitřních orgánů.

Vnitřní příjem:

Začínáme s příjmem 7 kapek 3x denně, zvyšovat každodenně o 2 kapky a dojít do VDD=(Vypočtená Denní Dávka= 1 kapka Todikampu na 2kg váhy) a pokračujeme příjem v tomto objemu 3x denně. Užíváme 30 minut před jídlem , nebo je-li to

příjemnější, 1 hodinu po jídle.

V případě dostavení se diskomfortu nebo pocitu, že není možné navyšovat dávku, přerušit zvyšování dávky a po několika dnech zkusit navyšování znovu. V každém případě , **jednorázový příjem nesmí překročit VDD.**

Preparát ničím neředíme, Je dobré zapít jej 1 čajovou lžičkou dýňového, konopného , případně lněného oleje.

Kůra: 2 měsíce , poté přerušit na 6-8 dní a začít následující kůru na 15-ti kapkách.

Nedoporučuje se užívat silné psychotropné léky a alkohol (v nadměrném množství.

Důrazně se nedoporučuje užívání antibiotik v tomto období.

V případě chemoterapie lze Todikamp začít užívat 4-5 dní po ukončení chemoterapie.

Skladovat v temnu a chladu (pokojová teplota).

Tato doporučení nejsou ani nenahrazují lékařskou konzultaci či lékařskou praxi. Pro oficiální lékařskou pomoc se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

RAKOVINA KONEČNÍKU

Микроклизмы:

3-5 ml Todikampu smíchat s 5 ml oleje lněného, konopného, rakytníkového, vřesového nebo třezalkového a zavést do konečníku.

Každodenní procedura.

Vnější aplikace:

Zábaly dělat každodenně v následujícím pořadí: oblast jater, oblast křížové kosti.

Zábal: Čistou gázu o rozměru dlaně , složenou do čtyř vrstev navlhčit Todikampem (ne více, než 1 čajovou lžičkou) a přiložit na pokožku problematické oblasti. Na gázu přiložit zábalový papír (puzovací, pečící..) a na to přiložíme ještě hrubou tkaninu, např. Froté ručník. Po 20-ti minutách zábal sejmout a namazat pokožku olivovým olejem. Každodenní procedura.

2x denně mazat a potírat Todikampem ošetřované části.

Doporučuje se 1_2x denně vtírat preparát do oblasti zad po obou stranách od páteře a rovněž chodidla. Zde jsou projekční zóny veškerých vnitřních orgánů.

Vnitřní příjem:

Začínáme s příjmem 7 kapek 3x denně, zvyšovat každodenně o 2 kapky a dojít do VDD=(Vypočtená Denní Dávka= 1 kapka Todikampu na 2kg váhy) a pokračujeme příjem v tomto objemu 3x denně. Užíváme 30 minut před jídlem , nebo je-li to příjemnější, 1 hodinu po jídle.

V případě dostavení se diskomfortu nebo pocitu, že není možné navyšovat dávku, přerušit zvyšování dávky a po několika dnech zkusit navyšování znovu. V každém případě , **jednorázový příjem nesmí překročit VDD.**

Preparát ničím neředíme, le dobré zapít jej 1 čajovou lžičkou dýňového, konopného , případně lněného oleje.

Kůra: 2 měsíce , poté přerušit na 6-8 dní a začít následující kůru na 15-ti kapkách.

Nedoporučuje se užívat silné psychotropné léky a alkohol (v nadměrném množství).

Důrazně se nedoporučuje užívání antibiotik v tomto období.

V případě chemoterapie lze Todikamp začít užívat 4-5 dní po ukončení chemoterapie.

Skladovat v temnu a chladu (pokojová teplota).

RAKOVINA LEDVIN

Použití preparátu Todikamp

Mikroklyzma: (výplachy s malým objemem tekutiny)

3 ml Todikampu smíchat se 3ml dýňového (konopného) oleje a zavést do konečníku. (lze použít Janettovu stříkačku, gumový balonek..)

Každodenní procedura.

Sodoterapie:

ráno na lačno se 1/2 lžičky jedlé sody rozpustí v malém množství teplé vody (vhodnější je horká voda), doplní se do sklenice se studenou vodou (aby teplota byla asi 40 až 45 °) a vypijeme.

Během dne pít sodu mezi jídly - nejméně 30 minut před jídlem, nebo 1 hodinu po jídle. V žaludku by nemělo být žádné jídlo, to znamená, že by neměl probíhat trávicí proces.

Užívejte až 3krát denně.

Vnitřní příjem:

Užívejte, počínaje 9 kapkami třikrát denně a každý den dávku zvyšujeme o 3 - 4 kapky denně. Takto dojdeme do Vypočtené Denní Dávky (VDD - 1 kapka TODIKAMP® extraktu na 1 kg hmotnosti pacienta) a pokračujeme v tomto objemu 3x denně.

Přijímáme nejpozději 30 minut před jídlem, nebo ne dříve než 1 hodinu po jídle.

Extrakt může být smíchan s dýňovým nebo konopným olejem v poměru 3:1.(Tzn. 3 díly Todikampu na 1 díl oleje).

Doba užívání - 2 měsíce, poté dát pauzu 4 - 6 dní před zahájením další kúry. Tato kúra může začít s 25 - 30 kapkami.

Externí aplikace:

Namazat a třít oblasti jater a oblast obou ledvin 2 x denně - malé množství extraktu aplikuje na kůži a vetřete až do úplného vstřebání.

Denní zábaly na oblast každé ledviny a oblasti jater.

Zábaly:

Čistou gázu o velikosti dlaně složte do 4 vrstev, navlhčete extraktem TODIKAMP® a aplikujte na kůži v problematické oblasti. Na gázu aplikujte kompresní papír (např. pečící, pauzovací) a silnou tkaninu.(např. froté ručník apod.) Po 20 - 30 minutách sejměte komprese a namažte pokožku olivovým olejem nebo hydratačním krémem. Každodenní postup.

Doporučuje se 1 - 2 krát denně vetřít extrakt TODIKAMP® do oblasti zad po obou stranách páteře, stejně jako na chodidla. Tímto se aktivuje funkce všech vnitřních orgánů, neboť zde mají své projekční zóny. Jak na chodidlech, tak i v oblasti zad.

Během tohoto období **se nedoporučuje užívat antibiotika.**

V případě **chemoterapie** lze extrakt přípravku TODIKAMP® užívat **4 až 5 dní po skončení léčby.**

Uchovávejte na chladném, tmavém místě (při pokojové teplotě).

Toto doporučení nepředstavuje lékařskou radu ani provádění lékařské praxe. Pro oficiální lékařskou pomoc kontaktujte svého lékaře.

RAKOVINA MOČOVÉHO MĚCHÝŘE

Sodoterapie:

Ráno nalačno ½ čajové lžičky sody rozmíchané v malém množství horké vody (lepší vařící vody), doléváme studenou vodou do sklenice, aby teplota byla cca 40-45 stupňů) a vypijeme.

V průběhu dne pijeme sodu mezi jednotlivými jídly - 30 minut před jídlem nebo 1 hodinu po jídle. V žaludku nesmí být potrava, tzn. nesmí probíhat trávicí proces.

Užívat 3x denně.

Микроклизмы -

3 ml extraktu Todikamp smíchat se 3 ml rakytníkového, dýňového nebo konopného oleje a zavést do konečníku.

Každodenní procedúra.

Externí aplikace:

Namazat a masírovat (vpravit hnětením) oblast jater a oblast močového měchýře. 2x denně malé množství Todikampu nanést na pokožku a vtírat do úplného vstřebání.

Každodenní zábaly na oblast nočového měchýře a na oblast jater.

Zábal:

Čistou gázu o velikosti dlaně, složenou do 4 vrstev navlhčit Todikampem a přiložit na problematickou oblast. Na gázu přiložit papír (pečící, pauzovací) a na to přiložit silnou tkaninu, např. Froté ručník.

Po 20-ti minutách zábal sejmout a pokožku namazat olivovým krémem nebo nějakým hydratačním mlékem (bez chemických přísad pokud možno).

Každodenní aplikace.

1-2 x denně vtírat extrakt Todikamp do oblasti zad, po obou stranách páteře a rovněž na chodidla. Zde jsou projekční zóny veškerých vnitřních orgánů a tímto se velice aktivuje jejich činnost.

Vnitřní užití:

Příjem začínáme na 9 kapkách 3x denně, zvyšujeme o 3_4 kapky každý den až dojdeme do Vypočtené Denní Dávky (VDD= 1 kapka Todikampu na 2 kg váhy pacienta) a pokračujeme v užívání v tomto objemu 3x denně. Příjem extraktu je 30 minut před jídlem a nebo 1 hodinu po jídle. Extrakt je vhodné smíchat s dýňovým nebo ještě lépe konopným olejem v poměru 3:1 (3 díly Todikampu na 1 díl oleje).

Délka kúry: 2 měsíce, po tomto období udělat pauzu 6-8 dní . Poté lze začít další kúru s počátečním počtem kapek 25-30.

V tomto období se nedoporučuje užívání antibiotik.

V případě chemoterapie je možné extrakt Todikamp začít užívat až po skončení chemoterapie a to 4-5 dní od skončení.

Skladovat na chladu a temnu (lze při pokojové teplotě).

Tato doporučení nejsou lékařskou konzultací nebo lékařskou praxí. Pro oficiální lékařskou konzultaci se prosím obraťte na Vašeho ošetřujícího lékaře.

RAKOVINA MOČOVÉHO MĚCHÝŘE

Sodoterapie:

Ráno nalačno ½ čajové lžičky sody rozmíchané v malém množství horké vody (lepší vařící vody), doléváme studenou vodou do sklenice, aby teplota byla cca 40-45 stupňů) a vypijeme.

V průběhu dne pijeme sodu mezi jednotlivými jídly - 30 minut před jídlem nebo 1 hodinu po jídle. V žaludku nesmí být potrava, tzn. nesmí probíhat trávicí proces.

Užívat 3x denně.

Микроклизмы -

3 ml extraktu Todikamp smíchat se 3 ml rakytníkového, dýňového nebo konopného oleje a zavést do konečníku.

Každodenní procedura.

Externí aplikace:

Namazat a masírovat (vpravit hnětením) oblast jater a oblast močového měchýře. 2x denně malé množství Todikampu nanést na pokožku a vtírat do úplného vstřebání.

Každodenní zábaly na oblast nočového měchýře a na oblast jater.

Zábal:

Čistou gázu o velikosti dlaně, složenou do 4 vrstev navlhčit Todikampem a přiložit na problematickou oblast. Na gázu přiložit papír (pečící, pauzovací) a na to přiložit silnou tkaninu, např. Froté ručník.

Po 20-ti minutách zábal sejmout a pokožku namazat olivovým krémem nebo nějakým hydratačním mlékem (bez chemických přísad pokud možno).

Každodenní aplikace.

1-2 x denně vtírat extrakt Todikamp do oblasti zad, po obou stranách páteře a rovněž na chodidla. Zde jsou projekční zóny veškerých vnitřních orgánů a tímto se velice aktivuje jejich činnost.

Vnitřní užití:

Příjem začínáme na 9 kapkách 3x denně, zvyšujeme o 3_4 kapky každý den až dojdeme do Vypočtené Denní Dávky (VDD= 1 kapka Todikampu na 2 kg váhy pacienta) a pokračujeme v užívání v tomto objemu 3x denně. Příjem extraktu je 30 minut před jídlem a nebo 1 hodinu po jídle. Extrakt je vhodné smíchat s dýňovým nebo ještě lépe konopným olejem v poměru 3:1 (3 díly Todikampu na 1 díl oleje).

Délka kúry: 2 měsíce, po tomto období udělat pauzu 6-8 dní . Poté lze začít další kúru s počátečním počtem kapek 25-30.

V tomto období se nedoporučuje užívání antibiotik.

V případě chemoterapie je možné extrakt Todikamp začít užívat až po skončení chemoterapie a to 4-5 dní od skončení.

Skladovat na chladu a temnu (lze při pokojové teplotě).

Tato doporučení nejsou lékařskou konzultací nebo lékařskou praxí. Pro oficiální lékařskou konzultaci se prosím obraťte na Vašeho ošetřujícího lékaře.

PAK MO3ΓA RAKOVINA MOZKU

VNĚJŠÍ UŽITÍ

Zábal:

Čistou gázu o velikosti dlaně na 4-krát přeloženou zvlhčit todikampem (ne více, než 1 čajovou lžičku) přiložit na oblast jater. Na gázu přiložíme papír (např pečící nebo pauzák) a na to silnou tkaninu (např. Froté ručník).

Ponecháme 20 minut. Poté odstraníme a natřeme kůži hydratačním krémem (např. Olivovým olejem apod.).

Každodenní procedura 2x denně.

2-3 x denně vtírat nevelké množství todikampu na oblast hlavy, zejména věnovat pozornost vtírání do oblasti čela, temene, okolí uší a zátylku, v linii konce lebeční kosti.

Každodenně kapat 2-3 kapky do nosu 3x denně rozředěné s lněným olejem v poměru: na 1 část todikampu 2 části lněného oleje.

Po cca 3 dnech možno zkusit kapat čistý todikamp. Toto může být poněkud bolestivé, nicméně efektivní.

2x denně lehkým kroužením palců vtírat todikamp do oblasti čelistních dutin – je to oblast nad kořenem nosu a obočí, nos a rovněž zprava a zleva od nosu.

Bud'te opatrní a dbejte, aby todikamp nevníkl do očí při potírání kůže.

Doporučuje se:

1-2x denně přípravek vtírat do oblasti páteře z obou stran na tloušťku jednoho prstu od páteře a zároveň potírat plosky nohou, což velmi aktivuje funkci veškerých vnitřních orgánů, nakolik zde mají své projekční zóny.

Vnitřní užití:

Příjem začínáme na 7 kapkách 3x denně a každý den zvyšujeme dávku o 2 kapky. Takto dojdeme do Vypočtené Denní Dávky (VDD=1 kapka Todikampu na 2 kg váhy) , v tomto objemu pokračujeme v užívání 3x denně a to 30 min. před jídlem a nebo 1 hodinu po jídle. Preparát ničím neředíme, je vhodné zapít 1 lžičkou lněného oleje.

Doba příjmu: 2 měsíce, poté udělat 8-10 dní pauzu a začít následnou kůru.

Druhá kůra může začít na 15-ti kapkách.

Nedopporučuje se užívat silné psychotropní lékařské látky, nadměrné množství alkoholu **a důrazně se nedoporučuje užívání antibiotik.**

V případě **chemoterapie**, todikamp lze začít užívat po 5 dnech od skončení chemoterapie.

Udržovat v temném a chladném místě (při pokojové teplotě).

RAKOVINA PÁTEŘE

Sodoterapie:

Ráno nalačno 1/2 čajové lžičky sody rozmícháme v malém množství horké vody (lepší vařící vody), doléváme chladnou vodu do 1 sklenice, aby byla teplota 40-45 stupňů a vypijeme. V průběhu dne pijeme sodu mezi příjmem jídla, 30 minut před jídlem, nebo 1 hodinu po jídle. V žaludku nesmí být strava, tzn. Nesmí zde docházet k trávicímu procesu. Užívat až 3x denně.

Mikroklyzmy: 3 ml extraktu Todikamp smíchat s 3 ml rakytníkového, konopného nebo dýňového oleje a zavést do konečníku. Každodenní procedúra.

Externí aplikace: Potírat a vtírat do oblasti jater a oblasti páteře 2x denně - nevelké množství extraktu nanést na pokožku a vtírat do úplného vstřebání.

Každodenní zábaly na problematickou oblast páteře a oblast jater.

Zábal:

Čistou gázu o rozměru dlaně, složenou do čtyř vrstev navlhčit Todikampem (ne více, než 1 čajovou lžičkou) a přiložit na pokožku problematické oblasti. Na gázu přiložit zábalový papír (pauzovací, pečící..) a na to přiložíme ještě silnou tkaninu, např. froté ručník. Po 20-ti minutách zábal sejmout a namazat pokožku olivovým olejem. Každodenní procedúra.

Doporučuje se 1-2 x denně vtírat Todikamp do oblasti zad a to po obou stranách od páteře a rovněž na chodidla. Toto velice aktivuje veškeré vnitřní orgány, neboť zde mají své projekční zóny.

Vnitřní příjem:

Příjem začít na 9-ti kapkách 3x denně. Každý den zvyšujeme o 2 kapky a dojdeme tak do VDD- Vypočtené Denní Dávky (VDD= 1 kapka Todikampu na 2 kg váhy). A pokračujeme v tomto objemu 3x denně 30 minut před jídlem nebo 1 hodinu po jídle. Extrakt je vhodné smíchat s dýňovým nebo ještě lépe konopným olejem v poměru 3:1. Kurz příjmu: 2 měsíce, poté udělat 6-8 dní přestávku a zahájit druhou kúru, kterou můžeme začít na 25-30 kapkách.

Настоящая рекомендация не является медицинской консультацией или осуществлением медицинской практики. За официальными медицинскими консультациями обращайтесь к вашему лечащему врачу.

V tomto období **se nedoporučuje užívat antibiotika** .

V případě chemoterapie lze Todikamp začít užívat 4-5 dní PO SKONČENÍ CHEMOTERAPIE.

Skladovat v temném a chladném místě (při pokojové teplotě).

Настоящая рекомендация не является медицинской консультацией или осуществлением медицинской практики. За официальными медицинскими консультациями обращайтесь к вашему лечащему врачу.

RAKOVINA PLIC

Externí aplikace:

Dělat každodenně následující obklady na plíce (ze zadní strany – záda) následujícím způsobem: obklad na oblast jater, obklad na spodní část jedné plíce, obklad na horní část téže plíce, obklad na horní část druhé plíce , obklad na spodní část druhé plíce. Vtírat Todikamp do oblasti plic , jak ze strany zad , tak ze strany hrudi a rovněž na oblast jater 2x denně.

Obklad (zábal):

Čistou gázu o velikosti dlaně, na 4x přeloženou navlhčete Todikampem (max. 1 čaj.lžička) a přiložte na problematický orgán či část těla. Přes gázu přiložte papír – pauzovací nebo pečicí (ne polyetylen!) a nato froté ručník. □ Po 20-ti minutách sejměte. Pokožku potřít olivovým olejem či jiným dostupným olejem (rakytníkový, kokosový....) snažit se bez chemického složení.

Kromě toho se doporučuje

1x denně vtírat preparát do oblasti zad , resp. Po obou stranách páteře ve vzdálenosti na tloušťku 1 prstu od páteře a rovněž na chodidla čímž se aktivuje činnost veškerých vnitřních orgánů, neboť zde mají své projekční zóny.

Vnitřní příjem:

Příjem začínáme na 9-tikapkách 3x denně a každý den navýšíme dávku o 2 kapky . Takto pokračujeme do vypočtené denní dávky VDD, což je 1 kapka todikampu na 2 kg váhy pacienta. V tomto objemu pokračujeme v užívání 3x denně.

Todikamp užíváme 30 minut před jídlem a nebo 1 hodinu po jídle. Nerozředujeme ve vodě. V případě dostavení se diskomfortu, přerušete navyšování na několik dní a poté opět navažte na původní záměr s navýšením dávky do VDD. V každém případě **jednorázový** příjem nesmí převýšit VDD (vypočtenou denní dávku).

Tato doporučení nepředstavují lékařskou konzultaci ani lékařskou praxi. V případě potřeby lékařské konzultace se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

Doporučuji zapít todikamp 1 lžičkou lněného oleje. Dbát na správné uchovávání lněného oleje!!

Kůra: 2 měsíce, poté udělat přestávku 6-8 dní a začít následující kůru. V této začínáme na 15-ti kapkách.

Nedoporučuje se přijímat silné psychotropní léky ani alkohol v nadměrném množství.

Důrazně se nedoporučuje užívání antibiotik v období kůry todikampem

V případě chemoterapie lze začít s aplikací a užíváním todikampu po 4-5 dnech po jejím skončení.

Tato doporučení nepředstavují lékařskou konzultaci ani lékařskou praxi. V případě potřeby lékařské konzultace se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

RAKOVINA PROSTATY

Rakovina prostaty je nejběžnější "onkologická nemoc". Další názvy: rakovina prostaty, karcinom prostaty (prostata). U rakoviny prostaty se z epitelu alveolárních buněk postiženého orgánu vytvoří maligní tumor. Patologie často postihuje starší muže. Údaje o mortalitě: až 10% pacientů.

Použití extraktu Todikamp®SRL

Mikroklyzmy: (výplachy s malým množstvím tekutiny).

3ml extraktu TODIKAMP® smíchaný s 3ml konopného nebo dýňového oleje a zaved'te do konečníku.

Každodenní procedura.

Sodoterapie - ráno na lačno 1/2 lžičky jedlé sody rozpustíme v malém množství teplé vody (vhodnější horkoá voda), doplní se do jedné sklenice se studenou vodou (aby teplota byla asi 40 až 45 °) a vypijeme.

Během dne pít sodu mezi jídly - nejméně 30 minut před jídlem, nebo 1 hodinu po jídle. V žaludku by nemělo být žádné jídlo, to znamená, že by neměl probíhat trávicí proces.

Užijte až 3krát denně.

Vnitřní příjem:

Příjem začínáme na 9-ti kapkách 3x denně a každý den dávku zvýšíme o 3-4 kapky. Takto dojdeme do Vypočtené denní Dávky (VDD= 1 kapka extraktu na 2 kg váhy pacienta) a v tomto objemu pokračujeme 3x denně.

Jednorázový příjem by nikdy neměl přesáhnout VDD.

Užíváme 30 minut před jídlem a nebo min. 1 hodinu po jídle. Je vhodné

Todikamp smíchat s konopným, nebo dýňovým olejem v poměru 3:1 (tzn. 3 díly Todikampu na 1 díl oleje).

Doba užívání: 2 měsíce, poté udělat pauzu 4-6 dní a zahájit druhou kůru, přičemž tuto můžeme začít již na 25_30 kapkách.

Externí aplikace:

Namažte a vmasírujte do oblasti jater a do suprapubické oblasti 2x denně - aplikujte malé množství extraktu na kůži a vtírejte až do úplného absorbování.

Denní zábaly v oblasti kokusu a oblasti jater.

Zábaly:

Čistou gázu o velikosti dlaně, složenou ve 4 vrstvách, navlhčete extraktem TODIKAMP® a naneste na kůži v oblasti problémů. Na gázu aplikujte kompresní papír (pečící, pauzovací) a silnou tkaninu (např. froté ručník). Po 20 - 30 minutách sejměte zábal a namažte pokožku olivovým olejem nebo hydratačním krémem.

Každodenní procedura.

Doporučuje se 1_2x denně vtírat extrakt na chodidla a také na záda, resp. po obou stranách páteře, čímž se aktivuje činnost veškerých vnitřních orgánů. Zde mají své projekční zóny.

Nedoporučuje se užívání antibiotik v tomto období.

V případě **chemoterapie** je možné preparát Todikamp® začít užívat **4-5 dní po ukončení chemoterapie.**

Skladovat v temnu a chladu (pokojová teplota).

Toto doporučení nepředstavuje lékařskou radu ani lékařskou pomoc. V případě potřeby lékařské konzultace se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

RAKOVINA PRSU

Rakovina prsu (zkratka jako rakovina prsu) je maligní novotvar ve struktuře žláзовé tkáně prsu. Jedná se o nejčastější onkologické onemocnění u žen.

Patologie je častější u žen. Faktory, které vyvolávají rakovinu prsu, jsou špatné zvyky, nečinnost systému porodu (pozdní práce, odmítnutí laktace), špatná ekologie. Prognóza rakoviny prsu je výhodnější než u jiných typů rakoviny.

Úmrtnost z rakoviny prsu za posledních 5 let se snížila o 20%.

Aplikace extraktu Todikamp®

Mikroklizmata (výplachy s minimálním množstvím tekutiny)

- 3 ml Todikampu smíchat s 3 ml s konopným nebo dýňovým olejem a zavést do konečníku. (Lze použít Janettovu stříkačku).
Každodenní procedura.
- **Sodoterapie**
Ráno nalačno ½ čajové lžičky sody rozmíchat v malém horké vody (nejlépe vařící).
Doléváme do sklenice studené vody tak, aby teplota byla 40-45 st. Celsia a vypijeme. V průběhu dne přijímejte sodu mezi jídly, 30 minut před jídlem a nebo min. 1 hodinu po jídle. V žaludku nesmí probíhat travicí proces.
Příjem 3x denně
- **Vnitřní příjem**
Příjem začínáme na 9 kapkách 3x denně, každý den navýšíme dávku o 2 kapky a takto dojdeme do Vypočtené Denní Dávky (VDD= 2 kapky Todikampu na 1 kg tělesné váhy). V tomto objemu pokračujeme 3x denně.
Příjem extraktu provádíme 30 minut před jídlem a nebo min. 1 hodinu po jídle.
Je vhodné smíchat s dýňovým nebo konopným olejem v poměru 3:1 (3 díly Todikampu na 1 díl oleje).
Užíváme 2 měsíce, poté na 4-6 dní přerušíme příjem a následně začneme 2. kúru.
Tato začíná na 25-30 kapkách.
- **Externí aplikace**
Nanést a vmasírovat do oblasti jater a prsu 2x denně.
Malé množství extraktu nanést na pokožku a vetřít do úplného vstřebání.
Každodenní zábaly na oblast jater a na problematickou oblast prsu/ů.
- **Zábaly:**
Čistou gázu o velikosti dlaně přeložíme na 4x(do 4 vrstev) a navlhčíme Todikampem (1 čajovou lžičkou) a přiložíme na problematickou oblast. Na gázu přiložíme

papírovou vrstvu (pauzovací nebo pečící papír) a na ten přiložíme silnou tkaninu (např. froté ručník). Ponecháme 20_30 minut a sejmem. Pokožku natřeme olivovým olejem.
Každodenní procedura.

Doporučuje se 1-2x denně vtírat Todikamp do chodidel a na záda, resp. po obou stranách páteře, neboť se zde nacházejí projekční zóny veškerých vnitřních orgánů a tímto aktivujeme jejich činnost.

V tomto období se **nedoporučuje příjem antibiotik.**

V případě provádění **chemoterapie lze extrakt Todikamp začít užívat nejdříve 4-5 dní po ukončení chemoterapie.**

Skladujeme v temnu a chladu (lze při pokojové teplotě).

Tato doporučení nepředstavují lékařskou radu ani lékařskou pomoc.

Pro oficiální lékařskou pomoc se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

RAKOVINA SLINIVKY BŘÍŠNÍ (PANKREASU)

Rakovina pankreasu je onkologické onemocnění, při kterém v důsledku mutace zdravé buňky epitelu orgánu nebo jeho kanálů degenerují do maligních. Jedná se o jednu z forem rakoviny s nejnepříznivější prognózou. Pravděpodobnost vzniku maligního nádoru se zvyšuje s adenomem, pankreatitidou, cysty pankreatu

Použití extraktu Todikamp®

Mikroklyzmy:

3 ml extraktu smícháme se 3 ml konopného nebo dýňového oleje a zavedeme do konečníku.

Každodenní procedura.

Sodoterapie:

Ráno nalačno rozpustíme ½ čajové lžičky jedlé sody ve malém množství teplé vody (lepší je vařící) a doléváme do sklenice studené vody tak, aby teplota byla 40-45 stupňů. Vypijeme.

V průběhu dne sodu popijíme mezi jídly, vždy min. 30 minut před a nebo 1 hodinu po jídle. V žaludku nesmí být potrava, resp. nesmí probíhat trávicí proces.

Aplikujeme 3x denně.

Vnitřní příjem:

Příjem začneme na 9-ti kapkách 3x denně a zvyšujeme o 3-4 kapky každý den. Takto dojdeme do Vypočtené Denní Dávky (VDD= 1 kapka Todikampu na 2 kg tělesné váhy pacienta) a v tomto objemu pokračujeme v užívání 3x denně.

Přijímáme 30 minut před jídlem a nebo 1 hodinu po jídle.

Je vodné extrakt smíchat s konopným nebo dýňovým olejem v poměru 3:1 (3 díly Todikampu na 1 díl oleje).

Doba užívání: 2 měsíce, poté udělat 4-6 dní přestávku a zahájit druhou část, kde začínáme již na 25-30 kapkách.

Externí aplikace:

Namažte oblast jater a oblast slinivky 2krát denně - nanášejte malé množství extraktu na kůži a vtírejte, dokud není zcela absorbováno.

Denní zábaly na problematrické oblasti pankreasu a oblasti jater.

Zábaly:

Čistou gázu o velikosti dlaně, přeloženou na 4x, navlhčíme Todikampem a přiložíme na pokožku v problematrické oblasti. Na gázu přiložíme papírový

kompres (pečící, pauzovací papír..) a na to silnou tkaninu (např. froté ručník).Ponecháme působit 20-30 minut a zábal odstraníme. Pokožku namažeme olivovým mlékem nebo jiným hydratačním krémem. Každodenní procedura.

Doporučuje se 1-2 x denně potříť chodidla a oblast zad, resp. po obou stranách od páteře, neboť se tím aktivuje činnost veškerých vnitřních orgánů. (nacházejí se zde jejich projekční zóny).

Nedoporučuje se v tomto období užívání antibiotik.

V případě chemoterapie je možné začít Todikamp užívat 4-6 dní **po ukončení chemoterapie.**

Skladujte na chladném a temném místě (při pokojové teplotě lze).

Tato doporučení nepředstavují lékařskou pomoc ani lékařskou praxi. V případě potřeby lékařské konzultace se prosím obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

RAKOVINA TLUSTÉHO STŘEVA

Sodoterapie:

Ráno nalačno ½ čajové lžičky sody rozmícháme v malém množství horké vody (lepší vařící vody), doléváme chladnou vodu do 1 sklenice, aby byla teplota 40-45 stupňů a vypijeme.

V průběhu dne pijeme sodu mezi příjmem jídla, 30 minut před jídlem, nebo 1 hodinu po jídle. V žaludku nesmí být strava, tzn. Nesmí zde docházet k trávicímu procesu. Užívat až 3x denně.

Mikroklyzmy: 3 ml extraktu Todikamp smíchat se 3 ml rakytníkového, dýňového nebo konopného oleje a zavést do konečníku. Každodenní procedúra.

Externí užívání:

Potírat a vmasírovat do oblasti jater a postižené oblasti střeva 2x denně - malé množství extraktu nanést na pokožku a vtírat do úplného vstřebání.

Každodenní zábaly na problematickou oblast střeva a na oblast jater.

Zábal:

Čistou gázu o velikosti dlaně, složenou do 4 vrstev navlhčit Todikampem a přiložit na pokožku v problematické oblasti. Na gázu přiložit pauzovací, nebo pečící papír a nato hrubou tkaninu, např. froté ručník. Ponechat 20 minut, potom sejmout a pokožku namazat hydratačním krémem - např. Olivovým, nebo jakýmkoliv hydratačním. Každodenní procedúra.

Doporučuje se 1-2 x denně vtírat Todikamp do oblasti zad a to po obou stranách od páteře a rovněž na chodidla. Toto velice aktivuje veškeré vnitřní orgány, neboť zde mají své projekční zóny.

Vnitřní příjem:

Příjem začít na 9-ti kapkách 3x denně. Každý den zvyšujeme o 2 kapky a dojdeme tak do VDD- Vypočtené Denní Dávky (VDD= 1 kapka Todikampu na 2 kg váhy). A pokračujeme v tomto objemu 3x denně 30 minut před jídlem nebo 1 hodinu po jídle. Extrakt je vhodné smíchat s dýňovým nebo ještě lépe konopným olejem v poměru 3:1.

Kurz příjmu: 2 měsíce, poté udělat 6-8 dní přestávku a zahájit druhou kúru, kterou můžeme začít na 25-30ti kapkách.

V tomto období se nedoporučuje užívat antibiotika .

V případě chemoterapie lze Todikamp začít užívat 4-5 dní PO SKONČENÍ CHEMOTERAPIE.

Skladovat v temném a chladném místě (při pokojové teplotě).

Tato doporučení nepředstavují lékařskou konzultaci ani lékařské vyšetření. Pro oficiální lékařské vyšetření se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

РАК ЖЕЛУДКА – RAKOVINA ŽALUDKU

Externí aplikace

Dělat každodenně zábal na oblast žaludku a na oblast jater.
Potírat oblast žaludku a jater 2x denně.

Zábal:

Čistou gázu o velikosti dlaně na 4x přeložit a navlhčit todikampem (max. 1 čajovou lžičkou). Přiložit na postižený orgán, na to přiložit pauzovací nebo pečící papír a navrch např froté ručník. Ponechat 20 minut a odstranit. Natřít pokožku hydratačním krémem, např. olivovým. Nepoužívat kosmetiku s chemickými složkami, tzn. doporučuji bio.

Každodenní procedúra.

Kromě tohoto potírat chodidla a záda, resp páteř po obou stranách od páteře ve vzdálenosti na šířku jednoho prstu. Toto aktivuje veškeré vnitřní orgány, neboť jsou zde projekční zóny všech vnitřních orgánů.

Vnitřní užití :

Příjem začínáme na 7 kapkách 3x denně a každý den zvyšujeme dávku o 2 kapky. Takto dojdeme do Vypočtené Denní Dávky (VDD=1 kapka Todikampu na 2 kg váhy) , v tomto objemu pokračujeme v užívání 3x denně a to 30 min. před jídlem a nebo 1 hodinu po jídle. Preparát ničím neředíme, je vhodné zapít 1 lžičkou lněného oleje.

Kurs příjmu – 2 měsíce, poté přestávka 6-8 dní a začít s další kúrou ,kterou začínáme na 15-ti kapkách.

Nedoporučuje se užívání silných psychotropních látek a alkoholu (ve větším množství).

Důrazně se nedoporučuje užívání antibiotik v období příjmu todikampu.

V případě chemoterapie lze Todikamp začít užívat nejdříve 4-5 dní od skončení chemoterapie.

ТОДИКАМП И ЗЛОКАЧЕСТВЕННАЯ ОПУХОЛЬ В КИШЕЧНИКЕ - recenze

Пишу письмо в надежде, что кто-то, да и поверит в чудо, что кого-то спасет и продлит жизнь ТОДИКАМП. Уж поверьте мне, просто дочери врача, которая не верила ни в какое альтернативное лечение, кроме классического. Так вот, начну сначала.

В 2010 году в июле у моей мамы обнаружили опухоль в толстом кишечнике, как впоследствии выяснилось злокачественную. Мы были в панике и в ужасе, так как была 3-я стадия и опухоль поразила уже 1 лимфатический узел, то есть началось распространение.

Была проведена операция, и опухоль удалили, поставили стому (кишечник опорожнялся наружу). Была назначена химиотерапия, которую должны были проделать примерно через месяц после операции, пока не заживут швы и раны. Мы ждали, ... это было ужасно, мама моя по своей натуре активная женщина и врач, которая приходит ко всем на помощь вне зависимости от времени и расстояния. А тогда, ну что еще говорить, поверьте было очень трудно, сдерживать слезы, делать вид, что все будет хорошо. Начали мы химиотерапию в надежде на чудо.

Чудо случилось, только не потому, что химия помогла, да простят меня врачи, а то, что нам впервые рассказали про Тодикамп. Начала в очередной раз рыться в интернете (а тогда я все время там была в надежде найти что то, что спасет маму) и нашла официальный сайт Тодикампа www.todikamp.ru, зашла на форум и, знаете, сразу же поверила всем тем людям, которые прошли через этот ад. Тогда я написала Андрею, который сразу же откликнулся мне. Одним словом, лекарство заказала, и начали мы его принимать, как прописал его Андрей. Принимали в промежутках химиотерапии и после нее. Это длилось примерно 4 месяца. В феврале месяце 2011 года решились на операцию по восстановлению целостности кишечника. Операция длилась долго и мучительно тяжело, нам уже казалось, что она никогда не закончится. Врач вышел из операционной страшно разочарованный и сказал нам, что обнаружил большую опухоль в том же месте и, что маме осталось прожить только год. Не хочу описывать наши чувства и наше состояние на тот момент. Доктор послал опухоль на цитологическое обследование, о котором мы даже на тот момент даже забыли, так как не хотели опять услышать то, что уже сказал нам хирург. Восстанавливалась мама трудно, прошла неделя. Папа позвонил доктору, не говоря нам об этом. На этом моя печальная история заканчивается.

Доктор сообщил с большим изумлением, что опухоль это не опухоль, а просто мертвая ткань, то есть опухоль была, но она переродилась в мертвую ткань. Он был просто ошарашен. Тогда уже мой папа рассказал ему о Тодикампе. Помню еще, что когда снимали маме швы, доктор попросил папу назвать лекарство, которое принимала мама втайне от медперсонала, и большими буквами написал название – ТОДИКАМП.

Только сейчас я могу сказать, что я почувствовала в тот момент, когда папа позвонил мне, что бы сообщить про гистологию опухоли. Это была радость, были слезы, была гордость и облегчение.

Мама сейчас работает в двух клиниках, СЛАВА БОГУ, чувствует себя хорошо, принимает Тодикамп и благодарит БОГА и АНДРЕЯ за жизнь, дарованную ей.

Наира, Армения

Апрель 2011 года.

Překlad:

Píši dopis v naději, že někdo uvěří v zázrak a někomu zachrání život TODIKAMP. Tak prostě věřte mně, dceři lékaře, která nikdy nevěřila v žádné alternativní metody léčení, kromě klasické medicíny. Takže začnu od začátku...

V červenci roku 2010 byl mojí matce nalezen nádor v tlustém střevě, jak se nakonec ukázalo, zhoubný.

Byli jsme v panice a hrůze, protože to bylo 3.stadium a nádor již zasáhl 1 lymfatickou uzlinu, to znamená, že se začala šířit.

Byla provedena operace, nádor odstranili, vyprázdnili střevo a nasadili chemoterapii, která musela být provedena asi měsíc po operaci.

Čekali jsme ... bylo to hrozné, moje matka měla náuru aktivní ženy a lékařky, který přichází na pomoc všem, bez ohledu na čas a vzdálenost. Ale pak, co jiného říci, věřte mi, že to bylo velmi obtížné zadržet slzy, předstírat, že je vše v pořádku. Začali jsme chemoterapie v naději na zázrak.

A zázrak se stal, ale ne proto, že by chemie pomohla, odpusťte mi, lékaři, ale skutečnost, že jsme se poprvé dozvěděli o Todikampu.. Začala jsem se prohrabávat na internetu (a tehdy jsem tam byla po celou dobu v naději, že najdu něco, co zachrání matku) a našla jsem na oficiálních internetových stránkách Todikamp www.todikamp.ru. Otevřela jsem forum a ihned uvěřila všem těm lidem, kteří prošli tímto peklem.

Potom jsem napsala Andrejovi, který okamžitě zareagoval. Stručně řečeno, objednala jsem přípravek a začaly jsme ho užívat podle pokynů Andreje. Užívaly ho v intervalech mezi chemoterapiemi a po nich. To trvalo asi 4 měsíce. V únoru r. 2011 se rozhodlo o operaci pro obnovu integrity tlustého střeva.

Operace trvala dlouho, bylo to mučení a nám se zdálo, že to snad nikdy neskončí. Lékař vyšel ze sálu strašně zklamaný a řekl nám, že na stejném místě našel velký nádor a že matce zbývá pouhý rok života.

Nechci ani popsat naše pocity ...

Doktor poslal nádor na cytologii, na kterou jsme v tom okamžiku úplně zapomněli, protože jsme nechťeli znovu slyšet to, co nám již řekl chirurg. Přešel týden.

Otec volal doktorovi, že nám nedali nic vědět. A zde můj smutný příběh končí.

Doktor řekl s velkým údivem, že nádor není nádorem, ale prostě mrtvá tkáň. To znamená, že to nádor byl, ale změnil se v mrtvou tkáň. On byl jednoduše ohromen. Tehdy mu již otec řekl o Todikampu.

Ještě podotknu, že když mamince odstraňovali stehy, lékař se ptal otce na název léku, který maminka tajně přijímala od sester, a velkými písmeny napsal název TODIKAMP.

Přesně teď mohu říci, co jsem cítila v tom momentě, když mi otec zavolal a informoval mě o nálezu z histologie. Byla to radost, byly to slzy, byla tam hrdost a obrovská úleva.

Maminka nyní pracuje na dvou klinikách, sláva bohu, cítí se dobře, užívá Todikamp a děkuje BOHU a ANDREJOVI za život, který jí dali.

Naira, Arménie,

Duben, r.2011

UŽÍVÁNÍ A APLIKACE TODIKAMPU

Sodoterapie:

Ráno nalačno 1/2 čajové lžičky sody rozmícháme v malém množství horké vody (lepší vařící vody), doléváme chladnou vodu do 1 sklenice, aby byla teplota 40-45 stupňů a vypijeme. V průběhu dne pijeme sodu mezi příjmem jídla, 30 minut před jídlem, nebo 1 hodinu po jídle. V žaludku nesmí být strava, tzn. nesmí zde docházet k trávicímu procesu. Užívat až 3x denně.

Mikroklyzmy:

3 ml extraktu Todikamp zpočátku smíchat s 3 ml rakytníkového, konopného nebo dýňového oleje a zavést do konečníku. 3ml je asi 30 kapek (1/2 čajové lžičky). Celkových 6ml je jedna zarovnaná čajová lžička. Množství oleje se může postupně snižovat, až po 5-7 dnech používáme samotný Todikamp. Každodenní procedúra.

Nejlepší koupit ve zdravotnických potřebách balónek na mikroklyzmata. Balonek lehounce zmačknout a pustit, aby se nasála opravdu jen tekutina ze lžičky. Ve svislé poloze zavést asi 2 cm do konečníku a zase jen zlehka zmačknout, aby se vytlačila všechna tekutina, ale nefoukali jsme tam zbytečně vzduch. Můžeme samozřejmě různě improvizovat. Hlavně nějak Todikamp dostat do konečníku.

Externí aplikace:

Potírat a vtírat oblast jater 2x denně – nevelké množství extraktu nanést na pokožku a vtírat do úplného vstřebání.

Každodenní zábaly na oblast jater:

Zábal:

Čistou gázu o rozměru dlaně, složenou do čtyř vrstev navlhčit Todikampem (ne více, než 1 čajovou lžičkou) a přiložit na **pokožku problematické oblasti**. Na gázu přiložit zábalový papír (pauzovací, pečící) a na to přiložíme ještě hrubou tkaninu, např. froté ručník. Po 20-ti minutách zábal sejmout a namazat pokožku olivovým olejem.

Každodenní procedúra.

Doporučuje se 1-2 x denně vtírat Todikamp do oblasti zad a to po obou stranách od páteře a rovněž na chodidla. Toto velice aktivuje veškeré vnitřní orgány, neboť zde mají své projekční zóny.

Vnitřní příjem:

Příjem začít na 9-ti kapkách 3x denně. Každý den zvyšujeme o 4 kapky a dojdeme tak do VDD- Vypočtené Denní Dávky (VDD= 1 kapka Todikampu na 2 kg váhy). A pokračujeme v tomto objemu 3x denně 30 minut před jídlem nebo 1 hodinu po jídle.

Extrakt je vhodné smíchat s dýňovým nebo ještě lépe konopným olejem v poměru 1:3 (1 lžička Todikampu a 3 lžičky-polévková lžíce oleje), nebo po užití Todikampu zajist polévkovou lžící nějakého za studena lisovaného oleje. Pokud budete zapíjet vodou, budete pořád cítit petrolej. Po celou dobu užívání se doporučuje pít hodně čisté vody (vždy s odstupem od Todikampu) a užívat nějaký jíl (křemelinu) na pročištění střev a odvádění škodlivých a toxických látek z těla.

Doba užívání: 2 měsíce, poté udělat 6-8 dní přestávku a zahájit druhou kůru, kterou můžeme začít na 25-30ti kapkách.

V tomto období se nedoporučuje užívat antibiotika.

V případě chemoterapie lze Todikamp začít užívat 4-5 dní PO SKONČENÍ CHEMOTERAPIE. V případě podávané slabé chemoterapie v tabletách lze kombinovat společně.

Skladovat nejlépe na temném a chladném místě (možno ale i při pokojové teplotě).

Tato doporučení nejsou, a ani nenahrazují lékařskou konzultaci, či lékařskou praxi.
Pro oficiální lékařskou pomoc se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

VYHŘEZNUTÍ MEZIOBRATLOVÉ PLOTÉNKY

Externí aplikace:

Dělat zábal na oblast problematického obratle každodenně a vmasírovat Todikamp 2 x denně.

Zábal:

Čistou gázu o velikosti dlaně, složenou do 4 vrstev navlhčit Todikampem (ne více, než 1 čajovou lžičkou) a přiložit na oblast postiženého orgánu. Navrch gázy přiložit papír – pauzovací, pečící... a na něj přiložit silnou tkaninu, např. Froté ručník.

Ponechat 20 minut a sejmout.

Pokožku namazat olivovým krémem (jakýkoliv hydratační – bez chemických konzervantů a přísad).

Doporučuje se 1-2x denně vtírat preparát do oblasti zad, po obou stranách páteře a rovněž na chodidla. Toto aktivuje činnost veškerých vnitřních orgánů, neboť zde mají své projekční zóny.

Vnitřní příjem:

Začínáme příjem na 7 kapkách 3x denně , každý den zvyšujeme dávku o 2 kapky a takto dojdeme až do VDD= Vypočtené Denní Dávky (VDD= 1 kapka Todikampu na 2 kg váhy).V tomto objemu pokračujeme 3x denně . Příjem se doporučuje 30 minut před jídlem a nebo 1 hodinu po jídle.

V případě, že by se dostavil diskomfort,, pozastavíme navyšování kapek na několik dní , zůstaneme pouze u základní dávky a poté zkusíme opět začít navyšovat dávku.

Každopádně jednorázový příjem nesmí překročit VDD!

Preparát ničím neředíme, je vhodné jej zapít lžičkou lněného, konopného, rakytníkového.... oleje.

Kúra trvá 2 měsíce. Poté udělat přestávku na 6-8 dní a pokud je třeba, můžeme zahájit druhou fázi, ve které je možné začít s 15-ti kapkami.

Nedoporučuje se užívat silné psychotropní léky ani nadměrné množství alkoholu.

Důrazně se nedoporučuje v tomto období užívat **antibiotika**.

Skladovat v temnu a chladu. (při pokojové teplotě).

Zánět močového měchýře

Vnitřní příjem:

Příjem začít na 9-ti kapkách 3x denně. Každý den zvyšujeme o 4 kapky a dojdeme tak do VDD- Vypočtené Denní Dávky (VDD= 1 kapka Todikampu na 2 kg váhy). A pokračujeme v tomto objemu 3x denně 30 minut před jídlem nebo 1 hodinu po jídle.

Extrakt je vhodné smíchat s dýňovým nebo ještě lépe konopným olejem v poměru 1:3 (1 lžička Todikampu a 3 lžičky-polévková lžíce oleje), nebo po užití Todikampu zajist polévkovou lžící nějakého za studena lisovaného oleje. Pokud budete zapíjet vodou, budete pořád cítit petrolej.

Po celou dobu užívání se doporučuje pít hodně čisté vody (vždy s odstupem od Todikampu) a užívat nějaký jíl (křemelinu) na pročištění střev a odvádění škodlivých a toxických látek z těla.

Doba užívání: 2 měsíce, poté udělat 6-8 dní přestávku a zahájit druhou kůru, kterou můžeme začít na 25-30ti kapkách.

Externí aplikace:

Potírat a vtírat v oblasti močového měchýře 2x denně – nevelké množství extraktu nanést na pokožku a vtírat do úplného vstřebání.

Každodenní zábaly na postiženou oblast močového měchýře:

Zábal:

Čistou gázu o rozměru dlaně, složenou do čtyř vrstev navlhčit Todikampem (ne více, než 1 čajovou lžičkou) a přiložit na **pokožku problematické oblasti**. Na gázu přiložit zábalový papír (pauzovací, pečící) a na to přiložíme ještě hrubou tkaninu, např. froté ručník. Po 20-ti minutách zábal sejmout a namazat pokožku olivovým olejem.

Každodenní procedúra.

Doporučuje se 1-2 x denně vtírat Todikamp do oblasti zad a to po obou stranách od páteře a rovněž na chodidla. Toto velice aktivuje veškeré vnitřní orgány, neboť zde mají své projekční zóny.

V tomto období se nedoporučuje užívat antibiotika.

V případě chemoterapie lze Todikamp začít užívat 4-5 dní PO SKONČENÍ CHEMOTERAPIE.

V případě podávané slabé chemoterapie v tabletách lze kombinovat společně.

Skladovat nejlépe na temném a chladném místě (možno ale i při pokojové teplotě).

Tato doporučení nejsou, a ani nenahrazují lékařskou konzultaci, či lékařskou praxi.
Pro oficiální lékařskou pomoc se obraťte na svého ošetřujícího lékaře.

